

Liahona

VISAR OSS ALLA VÄGEN TILL JESUS KRISTUS

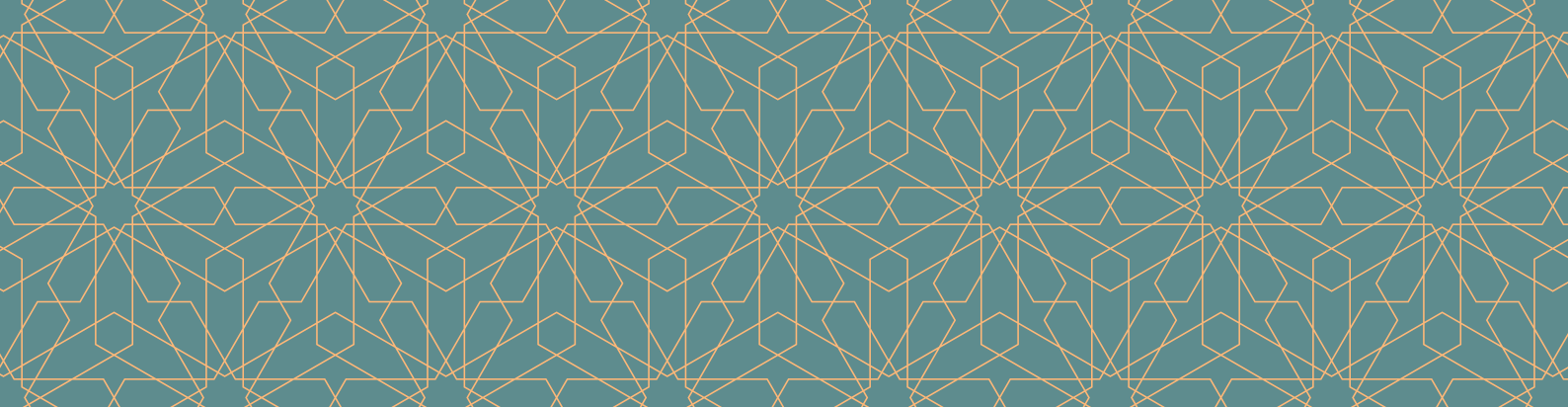
HUR MAN SER DET GODA HOS ANDRA, S. 8

BETYDELSEN AV DE NYCKLAR SOM ÅTERSTÄLLES
I TEMPLET I KIRTLAND, S. 38

FINNA KRAFT I TEMPELTJÄNST OCH
TEMPELFÖRBUND, S. 2, 44

OKTOBER 2025





”Det finns ingen smärta, ingen sjukdom, ingen orättvisa, inget lidande, inget som kan fördunkla vårt hopp när vi tror på och håller ett fast grepp om våra förbund med Gud i Herrens hus.”

– Äldste Neil L. Andersen

”Hoppets seger”, Liahona, nov. 2024, s. 5.





INNEHÅLL

"Templen i de sista dagarna ... är en förutsättning för det beskydd och den kraft som de trofasta utlovas före Kristi andra ankomst."

– Äldste Ronald A. Rasband, sidan 2

2 Förbund, kraft och löften

Äldste Ronald A. Rasband

8 Förbundskvinnor: Se det goda hos dem

Syster Kristin M. Yee

14 Historiska perspektiv på Herrens hus: Helande i templet

Jonathan A. Stapley

18 Jesu Kristi försoning, Guds barmhärtighet och du

Äldste Jörg Klebingat

24 Omsvept av värme och kärlek

Karen Dick

25 Porträtt av tro: Undervisning om sanning, förändrade liv

Jastus Suchi Obadiah

28 Sista dagars heliga berättar

Av olika författare

32 Från UV: Aktuell: Grundstenar till att skapa kristuslik samhörighet i relationer

Äldste Jeremy R. Jaggi

38 En underbar dag av återställelse

Äldste Kyle S. McKay

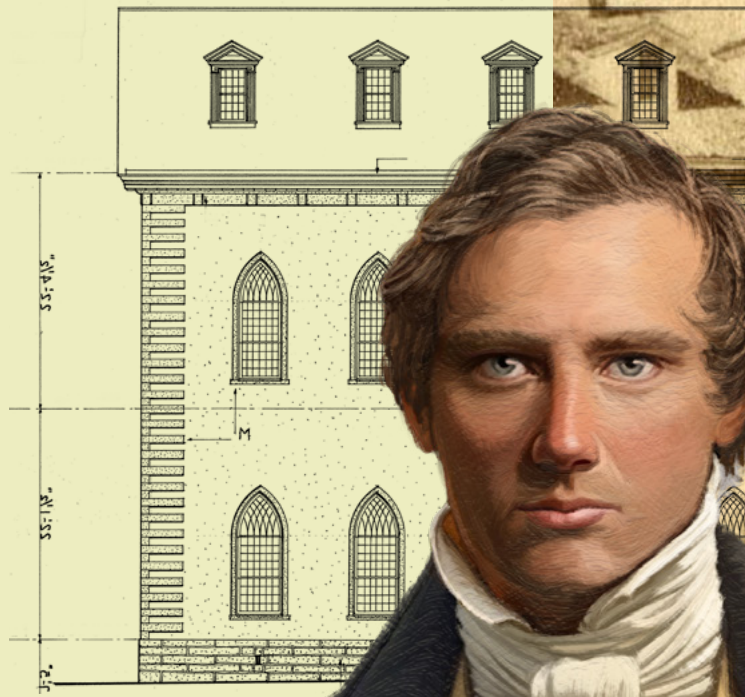
44 Kom och följ mig: Få ut allt du kan av Läran och förbunden 109

46 Kyrkan i Ecuador



OMSLAG

Detalj från Kirtlands tempel, av Al Rounds.





**Äldste
Ronald A.
Rasband**

i de tolv
apostlarnas
kvorum

FÖRBUND, KRAFT OCH LÖFTEN

Templet är en förutsättning för den kraft och det beskydd som utlovas de trofasta före Herren Jesu Kristi andra ankomst.

I maj 1833 reste min förfader Asahel Perry och några vänner från norra New York till Kirtland i Ohio. De var inte medlemmar i den nyligen återupprättade kyrkan, men de ville träffa profeten Joseph Smith. De anlände precis i tid för att närvara vid det första rådsmötet som hölls för att diskutera byggandet av templet i Kirtland.

Efter att ha inlett rådsmötet presenterade profeten projektet som handlade om att bygga templet. Sedan bad han de närvarande att uttrycka sina känslor i samband med ett så stort företag. De flesta svarade att kyrkan var för fattig för att klara av en sådan uppgift. De föreslog att en mindre och billigare byggnad skulle byggas.

Under diskussionen som följde gick min förfader Perry och hans vänner undan en stund, tog fram sina pengar och räknade ihop dem. Hade de tillräckligt till att betala sin resa tillbaka *och* bidra till tempelbygget? Några minuter senare gick min förfader fram till Joseph Smith, tog fram ett femdollarsmynt i guld och räckte fram det till profeten. (Ett sådant mynt skulle i dag vara värt hundratala dollar!)

Joseph ställde sig inför rådet och höll upp myntet. Sedan sa han med kraftfull stämma att "arbetet hade påbörjats och [Herrens] hus skulle byggas efter det mönster som framlagts" av Herren Jesus Kristus.¹

Familjen Perry blev snart medlemmar i kyrkan i Kirtland, tog emot sina tempelvälsignelser några år senare i templet i Nauvoo och tog sig senare över slätterna till Utah.



Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i vår tid blomstrar utomhus, inomhus och över hela världen. Denna blomstrande utveckling innefattar uppförandet av tempel i en aldrig tidigare skådad takt.

När Kirtlands tempel invigdes år 1836 var det för litet för att rymma alla de sista dagars heliga som ville närvara vid invigningen. Allteftersom kyrkan växte, ökade också antalet heliga som nödgades närvara vid möten utomhus. President James E. Faust (1920–2007), som verkade som min stavs-president när jag var ung och som min mentor när jag kallades till generalauktoritet 2007, gjorde följande iakttagelse angående kyrkans andra tempel:

”Innan templet i Nauvoo färdigställdes 1846 brukade de heliga träffas utomhus, ofta i närheten av templet, för att höra Joseph och andra kyrkans ledare tala. Ibland deltog tusentals i dessa möten” – ibland till och med i dåligt väder.

”Som [äldste] George A. Smith på sitt humoristiska sätt sa: ’På profeten Josephs tid ... blomstrade [kyrkan] som bäst utomhus.’”²

Vi är tacksamma för att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i vår tid blomstrar utomhus, inomhus och över hela världen. Denna blomstrande utveckling innefattar uppförandet av tempel i en aldrig tidigare skådad takt ”efter det mönster som lagts fram” – ett mönster som alltid har innefattat välsignelser, helgelse, tro och uppföringar.



VARFÖR SÅ MÅNGA TEMPEL?

”Våra föregångare har profeterat att templer ska vara spridda över Nord- och Sydamerika, Stilla havets öar, Europa och andra platser”, sa president Ezra Taft Benson (1899–1994) för flera årtionden sedan. Om det här återlösningsverket ska kunna ske i den omfattning som behövs, behövs det hundratala tempel.”³

President Russell M. Nelson sa att vi bygger tempel i en aldrig tidigare skådad takt i dag ”därför att Herren har befallt oss att göra det. Tempelns välsignelser hjälper oss att samla Israel på båda sidor om slöjan. Dessa välsignelser bidrar också till att förbereda ett folk som hjälper till att förbereda världen för Herrens andra ankomst!”⁴

I sin invigningsbön för Kirtlands tempel bad Joseph Smith ”att alla människor som träder över tröskeln till Herrens hus *kan känna din kraft* ...

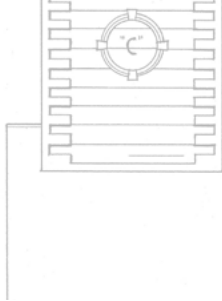
Och vi ber dig, helige Fader, att dina tjänare ska kunna gå ut från detta hus *beväpnade med din kraft* och

att ditt namn må vara över dem och *din härlighet runt omkring dem* och att dina änglar får befallning om dem” (Läran och förbunden 109:13, 22; betoning tillagd; se även v. 23).

När jag läser de här verserna tänker jag på Nephis syn om de sista dagarna. Lägg märke till den liknande formuleringen: ”Och det hände sig att jag, Nephi, såg att *Guds lamms kraft* föll över de heliga i Lammets kyrka och över Herrens förbundsfolk som var spridd över hela jordens yta, och de var *beväpnade med rättfärdighet och med Guds kraft i stor härlighet*” (1 Nephi 14:14; betoning tillagd).

Jag tror att templer i de sista dagarna spelar en väsentlig roll i uppfyllelsen av Nephis profetia och är en förutsättning för det beskydd och den kraft som de trofasta utlovas före Kristi andra ankomst.

När jag för många år sedan verkade som biskop i en universitetsförsamling imponerades jag särskilt av en ung kvinna i min församling. Hon imponerar



fortfarande på mig. Ni känner henne som president Emily Belle Freeman, Unga kvinnors generalpresident. I ett nyligt generalkonferenstal lärde hon att genom templet lyfter Jesus Kristus oss till ett högre andligt plan.

”Varje gång jag kliver över tröskeln till hans hus, upplever jag en djupare förbundsrelation med honom”, sa president Freeman. ”Jag blir *heliggjord* genom hans Ande, *begåvad* med hans kraft och *avskild* till att bygga upp hans rike.”⁵

UTLOVAD KRAFT

President Nelson har ofta talat om att Jesu Kristi kraft är tillgänglig genom templets förbund. ”Att gå i ok tillsammans med Frälsaren innebär att ni har tillgång till *hans* styrka och återlösande kraft”, har han sagt.⁶ President Nelson har också sagt:

”När vi håller våra tempelförbund får vi ökad tillgång till Herrens stärkande kraft. I templet får vi beskydd från världens törnar.”⁷

”[Frälsarens] grundläggande förrättningar knyter oss till honom genom heliga prästadömsförbund. När vi sedan håller våra förbund ger han oss *sin* helande och stärkande kraft. Och vi kommer verkligen att behöva hans kraft under kommande dagar!”⁸

”Den moraliska och andliga kraft som vårt folk behöver just nu och i kommande dagar är Gud Faderns och hans Son Jesu Kristi kraft. Vi får tillgång till deras kraft genom att ingå och hålla förbund med dem.”⁹

Himmelsk kraft har betydelse, bröder och systrar, för vi lever i en mycket ogudaktig värld. Utan den kraften kan vi inte ”uthärda den dag då han kommer” eller ”bestå när han visar sig” (Malaki 3:2). Vi vet inte när

den dagen kommer, men hans budbärare har redan sänts för att ”bereda vägen” för hans ankomst (Malaki 3:1). Och världen går inte tillsammans denna dag till mötes.¹⁰

Till vår hjälp behöver vi den kraft som utlovas de trofasta för att

- låta Gud råda i våra liv
- omvända oss och närma oss Herren
- välsigna, trösta, leda och tjäna
- ”tåla våra prövningar, frestelser och hjärtesorger bättre”¹¹ (se Mosiah 3:19)
- finna frid och glädje i Kristus under vår vandring på förbundsstigen
- förbereda oss ”för förbränningsdag” och ”de ogudaktigas elände” (Läran och förbunden 109:46)
- slutföra Herrens verk före hans andra ankomst.

FRÄLSNINGENS VÄKTARE

Vår himmelske Faders verk och härlighet är att ”åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan” (Mose 1:39). Varje tempel står som en jordisk väktare av Guds frälsningsplan och visar på Frälsarens centrala roll i hans verk och härlighet.

Beväpnade med hans kraft blir varje förbundstrogen man och kvinna – gift eller inte – som trofast håller tempelförbunden välsignad i det här livet och i det kommande.

President Nelson har lovat att ”målet som var och en av oss eftersträvar är att begåvas med kraft i ett Herrens hus, beseglade som familjer, trofasta mot förbunden som ingicks i ett tempel och som gör oss behöriga att ta emot Guds största gåva: evigt liv. Templets förrättningar och de förbund du ingår där är nyckeln till att stärka ditt liv, ditt äktenskap, din familj och din förmåga att motstå motståndarens angrepp. Din gudsdyrkan i templet och det tjänande du utför där för dina förfäder välsignar dig med ökad personlig uppenbarelse och frid och stärker ditt beslut att hålla dig kvar på förbundsstigen.”¹²

Som en Herren Jesu Kristi apostel vittnar jag om att detta är sant. ■



Varje tempel står som en jordisk väktare av Guds frälsningsplan och visar på Frälsarens centrala roll i hans verk och härlighet.

SLUTNOTER

1. Se Stephen C. Perry letter to Wilford Woodruff, 21 nov. 1884, kyrkans historiska bibliotek, catalog: ChurchofJesusChrist.org.
2. James E. Faust, "Återinvigning av Tabernaklet i Salt Lake City", *Liahona*, maj 2007, s. 39.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 247.
4. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 121.
5. Se Emily Belle Freeman, "Att vandra i en förbundsrelation med Kristus", *Liahona*, nov. 2023, s. 78.
6. Russell M. Nelson, "Övervinn världen och finn ro", *Liahona*, nov. 2022, s. 97.
7. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", s. 122.
8. Russell M. Nelson, "Templet och din andliga grund", *Liahona*, nov. 2021, s. 94.
9. Russell M. Nelson, i Kevin W. Pearson, Utsändning till området Utah, 20 nov. 2024, utah. ChurchofJesusChrist.org.
10. Se Neil L. Andersen, "Andliga virvelvindar", *Liahona*, maj 2014, s. 18.
11. Russell M. Nelson, "Övervinn världen och finn ro", s. 96.
12. Russell M. Nelson, "När vi går framåt tillsammans", *Liahona*, april 2018, s. 7.



SE **det** **goda** HOS DEM

Stödverksamheten är inte bara ett program – det är en gudomlig process varigenom Gud välsignar och förändrar sina barns hjärtan.



Syster Kristin M. Yee

andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

Har du någonsin känt dig sedd *på riktigt*? Vi blir oerhört motiverade när någon verkligen *ser* oss, älskar oss och tror på oss. Jag blev konstnär därför att min mor tyckte att jag var begåvad. Hon trodde inte bara på mig när jag gjorde bra ifrån mig. När jag gjorde misstag såg hon fortfarande det goda i mig.

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum har sagt att ”den högsta formen av urskillning är att kunna se det goda i någon annan som han eller hon aldrig har sett hos sig själv och förmågan att hjälpa dem upptäcka och utveckla det.”¹

Detta är vad vår Fader i himlen gör för oss varje dag. Han ser det goda som vi kanske inte ser hos oss själva, och kärleksfullt och tålmodigt hjälper han oss att utveckla det och hjälper oss att bli som hans Son. Frälsaren visar oss hur vi ska se det goda hos andra och hjälpa dem att utveckla det. Han undervisade Petrus och sina nya apostlar kärleksfullt och målmedvetet. Han betjänade och lyfte människor som samhället ansåg vara syndare, utstötta eller orena. Han såg värdet och hoppet i dem som ansågs hopplösa. Han svarade på desperata spetälskas vädjanden med medkänsla. Han gick inte bara fram till dem, utan rörde också vid och helade dem. (Se Markus 2:15–17; Lukas 5:12–13; Johannes 4:4–26.)

Han kände till varje själs värde, och han älskade dem. Han såg så mycket mer i dem än deras svagheter, synder, sjukdomar och skröpligheter. Han såg deras själar och allt de kunde och skulle bli. Han undervisade dem, botade dem, uppmuntrade dem och uppmanade dem att uppnå sin potential genom att följa honom.

Som förbundskvinnor i hans kyrka har vi fått välsignelsen och uppdraget att ”gå ... och gör som han” (Lukas 10:37). ”För det som ni har sett mig göra, det ska även ni göra” (3 Nephi 27:21). Vi har förbundsfrömanen och välsignelsen att hjälpa dem vi tjänar att känna Frälsarens kärlek och att se det goda som Gud ser hos dem och hjälpa dem att utveckla det. Det är att älska andra så som Frälsaren skulle älska dem (se Johannes 13:34).

Vår Fader i himlen hjälper oss ofta att växa och förändras genom att sända speciella personer till oss – människor som ger oss av hans kärlek och lindring och hjälper oss att nå vår potential.

Stödbröder och stödsystrar har den fina frömanen och förbundsansvaret att vara dessa speciella personer som går Herrens ärenden. Vi kan hjälpa dem vi tjänar att se Kristi goda förmågor, talanger och egenskaper hos sig själva och hjälpa dem att växa.

Ju mer vi hjälper andra att uppfylla ändamålet med sin skapelse, desto mer förstår vi vår egen potential som Guds barn. Vi behöver förlita oss på Herren för att få veta vad hans barn har för behov.

Systrar, ni har tillgång till himlens resurser för att utföra detta rättfärdiga och upphöjande arbete, däribland välsignelserna av Herrens prästadömskraft² när ni håller era förbund och använder er delegerade prästadömsmyndighet genom era ämbeten

och stöduppdrag.³ De här välsignelserna ger oss de uppenbarelser vi behöver för att tjäna på hans sätt.

Anden kan mjuka upp vårt hjärta så att vi kan se andra ”som de verkligen är” (Jakob 4:13) och inte låta vår syn fördunklas av antaganden, nonchalans eller trötthet.

”STÖDSYSTRAR ÄR SÄNDA FRÅN GUD”

Karen är numera en god vän till mig. Men jag lärde inte känna henne förrän jag blev hennes stödsyster. Min stödkamrat var en vänlig ung kvinna som hette Ella och gick sista året på high school. Vi fick uppdraget att stödja Karen när hon precis hade börjat återvända till kyrkan.

När vi tjänade Karen och fick höra hennes unika berättelse och behov, kände Ella och jag oss manade att inbjuda henne att komma till templet. Den ambitionen fick Ella att använda sin tekniska kunnighet till att lösa problemen med Karens kyrkkonto på nätet så att hon kunde betala sitt tionde och boka tid i templet. Och jag hjälpte henne att köpa nya tempelkläder och känna sig bekväm med att åka dit. Karen verkade stråla och fyllas av frid och glädje när hon och jag satt tillsammans i det celestia rummet efter sessionen.

Karen upplevde allvarliga hälsoproblem men också otroliga underverk under tiden som vi tjänade henne. Vårt stöd till henne under den här tiden stärkte oss alla i Herren.

Vi bad henne följa med oss till Hjälpföreningen och Söndagsskolan, och vi umgicks hemma hos henne. Hon har utvecklat en härlig självtillit och vet vem hon är och vem hon vill bli. Hon har börjat se det goda i sig själv.

När jag frågade Karen om jag fick berätta om den här speciella upplevelsen av att vara hennes stödsyster, sa hon: ”Kör på! Låt dem veta att det finns en himmelsk Fader som älskar [dem]!” Hon sa att den kärlek och omsorg som Ella och jag gav henne hade lärt henne att hon behövde någon i sitt liv. Hon sa: ”De kommer aldrig att förstå hur mycket jag behövde dem ... Stödsysstrar är sända från Gud.”

Herren vet verkligen vad han gör när han placerar oss där vi är. Han vet vilka vi behöver i våra liv och varför. Om

katalysator för detta. Stödverksamheten är inte bara ett program – det är en gudomlig process varigenom Gud välsignar och förändrar sina barns hjärtan från hjärtan av sten till hjärtan av kött (se Hesekiel 11:19).

Stödverksamhet är att älska och visa omsorg om andra så som Frälsaren skulle göra. Den är ett sätt att vara; den är det sätt som vår Frälsare Jesus Kristus och alla de som sluter förbund att följa honom har. Han sa: ”Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er” (Johannes 13:34).

SYSTRAR, NI HAR TILLGÅNG TILL HIMLENS RESURSER FÖR ATT UTFÖRA DETTA RÄTTFÄRDIGA OCH UPPHÖJANDE ARBETE, DÄRIBLAND VÄLSIGNELSENA AV HERRENS PRÄSTADÖMSKRAFT NÄR NI HÅLLER ERA FÖRBUND OCH ANVÄNDER ER DELEGERADE PRÄSTADÖMSMYNDIGHET GENOM ERA ÄMBETEN OCH STÖDUPPDRAG.

vi utövar tro på Herren och utför våra stödverksamhetsuppdrag från honom, visar han oss de underbara välsignelserna av sin kärlek och sin gudomliga ledning å våra vägnar.

STÖDVERKSAMHETEN FÖRÄNDRAR VÅR INNERSTA NATUR

Som barn till Gud är vi avsedda att växa och förändras och bli som våra himmelska föräldrar. Och kärleksfullt tjänande är en

När vi agerar så som Frälsaren skulle ha gjort och förlitar oss på honom förändras vår innersta natur så att vi blir som han är, så att vi en dag är beredda att återvända till vår himmelske Faders närhet.

President Russell M. Nelson har sagt att ”när vi strävar efter att leva efter Jesu Kristi högre lagar börjar vårt hjärta och själva vår natur att förändras. Frälsaren *lyfter upp* oss över denna fallna världs dragningskraft genom att välsigna oss med större kärlek, ödmjukhet, generositet, vänlighet, självdisciplin, frid och *ro*.”⁴

FÖRBUNDSKVINNOR KOMMER MED LINDRING FRÅN FRÄLSAREN

Jag minns en kväll när jag körde direkt från jobbet för att besöka en av systrarna som jag var stödsyster åt. Det hade varit en jobbig dag och jag mådde inte särskilt bra. Det kändes som om jag inte hade något kvar att ge och jag kände mig inte särskilt kristuslik. Jag kände att jag medan jag körde skulle be en liten bön i tro om att den här systemen på något sätt skulle välsignas med det hon behövde trots att jag inte hade något att ge. När min kamrat och jag pratade med den här systemen om hennes familj, hennes hektiska liv och vad vi kunde göra för att hjälpa till, kände jag hur Herrens kärlek fyllde mig. Jag kände hans kärlek till henne, till hennes familj och till mig.

Vi lekte med hennes små barn medan vi pratade. Och när jag åkte hem den kvällen kände jag mig som en annan människa. Jag visste att jag hade fått energi och styrka. Jag visste att jag hade känt lite av himlen i det hemmet. Vi hade alla känt oss upplyfta av hans kärlek.

Jag fann glädje i att älska den här systemen och komma med Frälsarens lindring till henne. Våra upplevelser som leder fram till vårt tjänande är inte alltid bekväma eller glädjerika. Precis som med allt annat som är viktigt brukar det finnas en del hinder. Men när vi tjänar andra ångrar vi inte att vi fått vara hans händer och öron. Vi ångrar inte att vi kom med hans kärlek och lindring.

President Nelson har sagt: ”Systrar, underskatta aldrig den enastående kraften inom er att ha ett gott inflytande på andra. Det är en gåva som vår himmelske Fader har gett *varje förbundskvinna*.”⁵

Ni är förbundskvinnorna i Herrens kyrka. Överallt i världen älskar ni Gud och har en

strävan att leva efter era förbund och ge ert allra bästa till honom. Ni träder fram för att tjäna enskilda och många för att komma med Frälsarens lindring.

Och kära systrar, om det någonsin funnits behov av lindring på jorden så är det nu. Behovet är stort på alla nivåer och överallt. Och Herren har planterat er i just er del av vingården för att ni ska ge av hans kärlek och lindring till hans barn. Varje vänlig handling är viktig; varje villigt hjärta och varje villig hand gör skillnad; varje uttryck för kärlek och tålmod har betydelse. Det ni gör har verkligen betydelse. ■

Från ett tal på en kvinnokonferens på Brigham Young University den 2 maj 2024. Skanna koden på nästa sida för att se på eller läsa hela talet.

SLUTNOTER

1. David A. Bednar, i ”A Conversation on Meekness” (Leadership Enrichment Series, 15 sep. 2020).
2. Se Russell M. Nelson, ”Andliga skatter”, *Liahona*, nov. 2019, s. 76–79. ”De välsignelser av prästadömet kraft som medlemmar kan ta emot innefattar ... uppenbarelse om hur de kan utföra det verk de ordinerats till, avskilts till eller fått i uppdrag att göra” (*Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga*, 3.5, Evangeliebiblioteket).
3. ”Guds rike är inte och kan inte vara fullständigt utan kvinnor som ingår heliga förbund, och sedan håller dem, kvinnor som talar med Guds kraft och myndighet!” (Russell M. Nelson, ”En vädjan till mina systrar”, *Liahona*, nov. 2015, s. 96). ”President Joseph Fielding Smith sa till systrar i Hjälpföreningen: ’Ni kan tala med myndighet eftersom Herren har givit er myndighet.’ Han sa även att Hjälpföreningen har ’givits kraft och myndighet att utföra många storslagna gärningar. Det arbete som de utför sker genom gudomlig myndighet’ (”Relief Society – an Aid to the Priesthood”, *Relief Society Magazine*, jan. 1959, s. 4, 5)” (Russell M. Nelson, ”En vädjan till mina systrar”, s. 98, slutnot 7). Se även Dallin H. Oaks, ”Prästadömet nycklar och myndighet”, *Liahona*, maj 2014, s. 51.
4. Russell M. Nelson, ”Övervinn världen och finn ro”, *Liahona*, nov. 2022, s. 97.
5. Russell M. Nelson, ”Kvinnors inflytande” (världsomfattande andakt för Hjälpföreningen, 17 mars 2024), Evangeliebiblioteket.

” NÄR VI STRÄVAR EFTER
ATT LEVA EFTER JESU KRISTI
HÖGRE LAGAR BÖRJAR VÅRT
HJÄRTA OCH SJÄLVA VÅR
NATUR ATT FÖRÄNDRAS.
FRÄLSAREN *LYFTER UPP*
OSS ÖVER DENNA FALLNA
VÄRLDS DRAGNINGSKRAFT
GENOM ATT VÄLSIGNA
OSS MED STÖRRE KÄRLEK,
ÖDMJUKHET, GENEROSITET,
VÄNLIGHET, SJÄLVDISCIPLIN,
FRID OCH *RO.*”

President Russell M. Nelson



HELANDE I TEMPLET

FOTOGRAF AV NAUVOO TEMPEL I ILLINOIS. BRUCE C. CORNWELL



*Böner för sjuka och lidande har
förblivit en viktig del av vår
gudsdyrkan i templet sedan Joseph
Smiths tid tills i dag.*

HISTORISKA PERSPEKTIV PÅ HERRENS HUS



Jonathan A. Stapley
Kyrkans historiska avdelning

Jennetta Richards hade färdats över Atlanten och halva den nordamerikanska kontinenten för att förena sig med de heliga i Nauvoo i Illinois. Under många år hade hon också lidit av "allmän svaghet" – en odiagnostiserad kronisk sjukdom.¹ Vintern 1844 var templet i Nauvoo långt ifrån färdigbyggt. Men profeten Joseph Smith hade samlat en grupp män och kvinnor för att utföra de heliga tempelceremonierna på platser som till exempel den röda tegelbutiken.² Som en del av dessa tempelceremonier ingick en gemensam bön där de närvarande förenade sin tro till förmån för sig själva och andra. I dagböcker som fördes av de heliga som närvarade vid de här tempelmötena omtalas de heliga tempelceremonier som de deltog i med återhållsamhet och vördnad, medan de människor de bad för – ofta barn som var svårt sjuka, genomgående nämns vid namn.³ Den 10 februari 1844 hade Jennetta intensiva smärtor. Joseph höll ett bönemöte på kvällen för medlemmar som tagit emot sin begåvning, och de som närvarade "bad för syster Richards och andra".⁴

Böner för sjuka och lidande har förblivit en viktig del av vår gudsdyrkan i templet sedan Joseph Smiths tid tills i dag. I templet förenas kyrkans medlemmar i vädjanden till Gud i det att de utövar tro till förmån för varandra.

HELANDE I GUDS HUS

Sambandet mellan gudsdyrkan i templet och helande bottnar i skrifterna. Enligt Matteus nämnde Frälsaren profeten Jesaja under sitt besök i templet i Jerusalem, och förklarade att "mitt hus ska kallas ett bödens hus". Och sedan kan vi läsa att "på tempelplatsen kom blindas och lama fram till honom, och han botade dem" (Matteus 21:13–14; se även Jesaja 56:7). Under återställelsen följer det här mönstret för att finna helande i templet denna uppmaning i Nya testamentet: "Bekänn därför era synder för varandra och be för varandra så att ni blir helade" (Jakob 5:16).

Under pionjärtiden var det många som skickade brev och telegram till templet och bad om att bli ihågkomna

i tempelböerna.⁵ En del reste långa sträckor för att finna helande i templet, där man för egen del kunde döpas i templets dopbassäng för helande, eller få välsignelser för helande av andra heliga som hade kallats att tjäna där.⁶ Men när sista dagars heliga började utföra tempeltjänst för sina förfäder i större antal, avslutade kyrkans ledare bruket att låta heliga komma till templet för att få helande välsignelser. Prästadömsvälsignelser kunde ges varhelst de drabbade befann sig, men tempelförrättningarna måste utföras i Herrens hus.⁷

Trots den här förändringen förblir templet en plats för helande. I dag kan kyrkans medlemmar skicka in namn på personer som ska tas med i tempelböerna. Vi kan göra det på plats i templet, via internet eller i mobilappen Verktyg.

FYSISKT OCH ANDLIGT HELANDE

Kännetecknande för Jesu Kristi verksamhet i både Nya testamentet och Mormons bok är den omsorg han visade när han botade sjuka och lidande. Mormons bok förklarar också att detta helande erbjuds hela mänskligheten. Frälsaren led, dog och uppstod från de döda "så att han i köttet kan veta hur han ska bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter" (Alma 7:12). "Ångra era synder och bli omvända så att jag kan hela er", var Jesu Kristi inbjudan till alla (3 Nephi 9:13). Det här helandet kan vara fysiskt, men vi har också andliga och känslomässiga trauman som kan helas i Kristus.

Under en krisperiod i början av återställelsen, till exempel, påminde Jesus Kristus de tolv apostlarnas kворum om deras stora uppdrag och sa sedan att de skulle få både frestelser och svårigheter. Frälsaren förklarade att "om de inte förhärdar sina hjärtan och gör sig styvnackade mot mig, ska de bli omvända och jag ska hela dem" (Läran och förbunden 112:13), och lät därmed förstå att han skulle hela deras andliga lidanden.

I det att kyrkans medlemmar i vår tid ingår och håller heliga förbund, kan de se fram emot att bli "heliggjorda genom Anden till sina kroppars förnyelse"

Sista dagars heliga upplever hela skalan av mänskliga motgångar, och i templen kan de finna helande för sina krossade hjärtan, trasiga relationer och till och med grusade förväntningar.

(Läran och förbunden 84:33; se även 89:18). Men de är också införstådda med att fysiska åkommor inte är det enda slags lidande som behöver helas. Sista dagars heliga upplever hela skalan av mänskliga motgångar, och i templen kan de finna helande för sina krossade hjärtan, trasiga relationer och till och med grusade förväntningar. Alla är välkomna att hörsamma Jesu Kristi uppmaning att ”komma till mig med helhjärtat uppsåt, så att jag kan hela [er]” (3 Nephi 18:32).

EN GRUND FÖR GUDSDYRKAN I TEMPLET

Mirakulösa helanden finns dokumenterade i många sista dagars heliga liv. Efter att till exempel Vilate Kimball hade tagit emot en välsignelse samt andras böner i templet i Nauvoo mådde hon genast bättre.⁸ Alla böner resulterar dock inte i ett mirakulöst ingripande. När Herren ingriper och välsignar oss varar läkedomens kanske bara i månader eller år. Till sist slutar våra jordiska liv med döden. Men vi har detta hopp: att ”när Herren kommer, och det gamla förgås och allt blir nytt, då ska de uppstå från de döda och ska därefter inte dö, och de ska få en arvedel inför Herren i den heliga staden” (Läran och förbunden 63:49).

Ett och ett halvt år efter att man bett för Jennetta Richards under ett tempelmöte år 1843 gick hon bort. Trots Jennettas tro och hennes familjs och tempelgrupps enade tro, slutade hon andas strax efter klockan tio på förmiddagen den 9 juli 1845.⁹ Skrifterna förklarar att även där det finns tro till att helas, kommer läkningen endast om personen ”inte är bestämd till att dö” (Läran och förbunden 42:48). Liksom Joseph Smith, som mördades sommaren 1844, fick Jennetta inte se templet färdigställas under sin livstid. Men hon hjälpte

till att lägga grundvalen för gudsdyrkan i templet under återställelsen.¹⁰ Och en del av den grundvalen var hennes exempel i att söka helande från Herren genom den bön som uppsändes av andra – en bön som uppsändes på samma sätt som dem vi upplever i templet i dag. ■

SLUTNOTER

1. Se ”William D. Huntington, Cemetery Records, 1839–1846”, s. 28, josephsmithpapers.org.
2. Deltagarna nämnde den här gruppen vid flera namn, bland annat ”kvorumet”, ”den heliga orden” och prästadömet (se Heber C. Kimball, ”Journal, 1842 September, 1844 May–1845 May”, 4 sep. 1843, 26 jan. 1845, Heber C. Kimball Papers, 1837–1866, kyrkans historiska bibliotek, catalog.ChurchofJesusChrist.org; Wilford Woodruff, ”Journal [January 1, 1843–December 31, 1844]”, 15 aug. 1844, s. wilfordwoodruffpapers.org). Senare kallades gruppen ”Smorda kvorumet” (se Church History Topics, ”Anointed Quorum [Holy Order]”, Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk).
3. Se Joseph Smith, ”Journal, December 1842–June 1844; Bok 3, 15 July 1843–29 February 1844”, 3 sep. 1843; 11 sep. 1843; 12 okt. 1843; 3 dec. 1843; 28 feb. 1844, josephsmithpapers.org.
4. Joseph Smith, ”Journal, December 1842–June 1844; Book 3, 15 July 1843–29 February 1844”, 10 feb. 1844, josephsmithpapers.org; standardiserad stavning.
5. Se ”Temple Manifestations”, *Millennial Star*, 24 jan. 1895, s. 59–60.
6. Se Church History Topics, ”Healing”, Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk.
7. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 3, *Boldly, Nobly, and Independently, 1893–1955* (2022), s. 239–277.
8. Se Heber C. Kimball, ”Journal, 1840 December–1841 March, 1843 June–October, 1845 May–November”, 20 juni 1845, kyrkans historiska bibliotek, catalog.ChurchofJesusChrist.org.
9. Se Willard Richards, ”Journal (volume 11), 1844 December–1845 September”, 9 juli 1845, Willard Richards Journals and Papers, 1821–1854, kyrkans historiska bibliotek, catalog.ChurchofJesusChrist.org.
10. Jennetta Richards deltog första gången i tempelceremonierna den 27 januari 1844 (se Wilford Woodruff, ”Journal [January 1, 1843–December 31, 1844]”, 27 jan. 1844, wilfordwoodruffpapers.org).

Äldste Jörg Klebingat
i de sjuttios kvorum



*Jesus Kristus är vår
vän, vår vägvisare,
vår store läkare,
vår rådgivare och,
framför allt, vår
Frälsare, Återlösare
och förespråkare
inför Fadern.*

JESU KRISTI FÖRSONING, GUDS BARMHÄRTIGHET OCH DU

Tycker du någonsin att Jesus Kristus är för avlägsen, för otillgänglig och för opersonlig för att någonsin kunna gå från att vara en tavla på väggen, en staty eller ett namn i skrifterna till att bli din personlige, handgriplige och daglige Frälsare?

Låt oss se om vi inte kan stänga det här onödiga glappet genom att se över vad vi vet och vilka slutsatser vi lämpligen kan dra av skrifterna och profeternas ord om vår relation till den förjordiske Kristus och hur den kunskapen kan hjälpa oss i dag i vår relation med honom.



VAD VI VET

- Vi vet ”att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämelse” och att vi ”i föruttlivaren [var andliga] söner och döttrar [till Gud]”.¹
- Vi vet att vi var ”bland de ädla och stora” (Läran och förbunden 138:55; se även Abraham 3:22) och att vi fick vår ”första undervisning i andarnas värld” (Läran och förbunden 138:56).
- Vi vet, som president Russell M. Nelson har sagt, att ”vår himmelske Fader har reserverat många av sina ädlaste andar – man kan säga det bästa teamet – till den här slutfasen. Dessa ädla andar – dessa de finaste spelarna, dessa hjältar – är *ni!*”²
- Vi vet, som äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum har sagt, att ”vår personliga identitet är inpräglad i oss för evigt. På sätt som vi inte helt förstår påverkar vår andliga tillväxt i den förjordiska världen vilka vi är här.”³
- Vi vet att vi för att kunna bli som våra himmelska föräldrar behövde lämna deras närhet. Återlösningsplanen presenterades, och vissa tog emot den medan andra förkastade den. Jesus Kristus steg fram och sa: ”Fader, ske din vilja, och äran vare din för evigt” (Mose 4:2).
- Vi vet att följden blev en strid i himlen, i vilken ”Mikael [den förjordiske Adam] och hans änglar stred mot draken [Satan] ... och hans änglar” (Uppenbarelseboken 12:7) och att vi ”övervann honom genom Lammets blod och genom [vårt] vittnesbörds ord” (Uppenbarelseboken 12:11).
- Vi vet att vi, som är bland vår himmelske Faders tappreste och mest pålitliga barn, ”vände motståndaren ryggen och lerede oss med Guds styrkor, och dessa styrkor segrade.”⁴
- Vi vet att vår lilla blå planet i Vintergatan är en synnerligen problematisk plats eftersom, som Herren vittnade om för Enok, ”bland alla mina händers verk har det inte funnits så stor ogudaktighet som bland dina bröder” (Mose 7:36).
- Vi vet att utrymmet för en motsats till allting krävde att den största godheten och det största ljuset i universum sedan också sändes ner till just den här jorden i form av Jesus Kristus och alla de som följde honom – alla vi.
- Vi vet att vi, som några av de ädlaste och mest trofasta bland vår himmelske Faders andebarn, utvaldes till att komma hit med Jesus Kristus i dessa sista dagar.

Frälsaren specialiserar sig på att hela de svagaste av de svaga och på att hjälpa dem som minst förväntar sig det.



VI ÄR FRÄLSARENS VÄNNER

Jag tycker om att för mitt inre föreställa mig det som Frälsaren måste ha sett mest fram emot – att vi, hans betrodda förjordiska lärjungar och vänner, skulle fortsätta vara lojala mot hans verk under vårt liv på jorden. Vi förvånas därför inte över att Kristus senare skulle intyga för sina lärjungar att ”ni är de som min Fader har gett mig. Ni är mina vänner” (Läran och förbunden 84:63). För mig känns det självklart att denna kärleksförklaring gäller oss alla.

Därefter kom löftet att vi, tack vare vår förjordiska lojalitet och lydnad, en dag skulle få möjlighet att bli medlemmar i Israels hus genom fader Abrahams släktlinje, tack vare vår andliga benägenhet att höra och hörsamma Guds röst och genom att ingå heliga förbund med Gud (se Läran och förbunden 29:7). Som medlemmar i Israels hus skulle vi få rätt till förbundets välsignelser och ansvar, såsom Kristi löfte till nephiterna: ”Fadern har först upprest mig åt er ... eftersom ni är förbundets barn” (3 Nephi 20:26).

Ni och jag är märkta – i sanning öronmärkta – på grund av vår förjordiska lojalitet och lydnad. Eftersom

vi redan en gång troget har stått på vår Frälsares sida, även under striden i himlen, är vi nu kallade att än en gång gå med i den här slutliga striden, i det att striden i himlen så att säga fortsätter på den här sidan slöjan längs samma stridslinjer av gott mot ont, ljus mot mörker och sanning mot lögn.

Jag hoppas du inser att Jesus Kristus då liksom nu är vår vän, vår vägvisare, vår store läkare, vår rådgivare och, framför allt, vår Frälsare, Återlösare och förespråkare inför Fadern. Du kan ha gjort misstaget att förklara dig alltför svag och nedbruten för att förtjäna hans kärlek.

Men, ”även om [du] inte kan göra mera än önska att tro” att han bryr sig om dig personligen, ”så låt denna önskan verka i [dig]” (Alma 32:27) och tro det bästa om Kristus – eller tro snarare det bästa om din egen ”tro till omvändelse” (Alma 34:15–17), tron på att du kan göra ditt bästa.

Om du faktiskt stod honom nära i föruttillvaron (och det tror jag att du gjorde), och om han verkligen led och dog för dig (vilket han gjorde), och om hans försoningsoffer är avsett för dig specifikt som individ

Hans försoningsoffer är avsett för dig personligen och specifikt.

(och det är det), och om syndernas förlåtelse och en gradvis ökande tillväxt rad på rad i det här livet är anledningen till att du faktiskt är här (och det är den), kan du kanske förstå varför Faderns vrede är upptänd mot dem som "inte vill förstå [hans] barmhärtighet som [han] har visat dem på grund av [sin] Son" (Alma 33:16).

GUD TYCKER OM ATT VARA BARMHÄRTIG

Det är meningen att fortlöpande omvändelse ska vara en glädjeric upplevelse i det att vi får tillgång till Frälsarens försoning och därmed syndernas förlåtelse. Motståndaren, å andra sidan, vill få oss att tro att omvändelse är en hopplös, självkritisk övning – inget annat än en ständig påminnelse om våra oändliga ofullkomligheter.

Kom ihåg att Frälsarens försoning och frivilliga offer inte bara skyddar oss från våra synder utan också från våra svagheter. Ha tro på att Frälsaren fullkomligt kan skilja mellan våra svagheter och våra planlagda, avsiktliga synder. En av hans tjänare, president Jeffrey R. Holland, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, har sagt att "det Gud tycker bäst om i sitt gudaskap är glädjen att vara barmhärtig, särskilt mot dem som inte förväntar sig det och ofta känner att de inte förtjänar det."⁵

Mina kära vänner, om vi ödmjukt söker syndernas förlåtelse genom att uppriktigt och snabbt omvända oss varje dag och bli heliga "med tiden" (Mose 7:21), "rad på rad, bud på bud" (2 Nephi 28:30), måste och kommer



vanan att låta "Gud råda"⁶ och "tänka celestially"⁷ att återspeglas i vår innersta natur, i vår personlighet och i vårt väsen; i vårt hjärta, vår förmåga, vårt förstånd och vår själ (se Lukas 10:27) och i våra tankar, ord och handlingar.

DEN STORE LÄKAREN

Bröder och systrar, jag vittnar om Frälsarens existens och om hans ändamålsenliga försoning. Jag vittnar om att i hans sjukhus är han den store läkaren, chefskirurgen och helaren. Jag vittnar om att han specialiserar sig på att hela de svagaste av de svaga och på att hjälpa dem som minst förväntar sig det. Jag vittnar om att alla sjukhus- och öppenvårdsavgifter betalades av honom i en trädgård och på ett kors. Jag vittnar om att ni är välkomna dit för rutinmässiga andliga kontroller såväl som för livräddande akuta operationer. Han håller sin verksamhet öppen dygnet runt, och det finns alltid en sal och en säng för dig.

Den enda självrisk du behöver betala är din kärlek till honom, ditt ärliga uppsåt, ditt helhjärtade lärjungeskap och din villighet att sträva efter att hålla förbund – kort sagt, ditt förkrossade hjärta och din botfärdiga ande (se 2 Nephi 2:7; 4:32).⁸

Med president Russell M. Nelsons ord:

"Det finns ingen gräns för hur mycket Frälsaren kan hjälpa dig. Hans ofattbara lidande i Getsemane och på Golgata var för din skull! Hans oändliga försoning är för din skull!

Jag uppmanar er att ägna tid varje vecka – under resten av livet – åt att öka er insikt vad gäller Jesu Kristi försoning."⁹

Slutligen vill jag säga: "Må Gud ... låta [dig] förmås till omvändelse och goda gärningar, så att [du] åter kan få nåd på nåd enligt [dina] gärningar" (Helaman 12:24) så att du kan "se upp till Gud på den dagen med ett oskyldigt hjärta och rena händer ... med Guds bild inpräntad i [ditt] ansikte" (Alma 5:19). ■



Från ett andaktstal på Brigham Young University den 22 oktober 2024. Skanna koden för att se eller läsa hela talet.

SLUTNOTER

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Evangeliebiblioteket.
2. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), Evangeliebiblioteket.
3. Neil L. Andersen, "Trons öga", *Liahona*, maj 2019, s. 35.
4. Gordon B. Hinckley, "En ljustets dag för världen gryr", *Liahona*, maj 2004, s. 81.
5. Jeffrey R. Holland, "Arbetarna i vingården", *Liahona*, maj 2012, s. 32–33.
6. Se Russell M. Nelson, "Låt Gud råda", *Liahona*, nov. 2020, s. 92–95.
7. Se Russell M. Nelson, "Tänk celestially!" *Liahona*, nov. 2023, s. 117–120.
8. Se även 3 Nephi 9:20; 12:19; Ether 4:15; Moroni 6:2; Läran och förbunden 20:37; 56:18; 59:8; 97:8.
9. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 122.

OMSVEPT AV VÄRME OCH KÄRLEK

Karen Dick



Jag ville inte verka svag genom att be om hjälp, men jag visste att jag behövde hjälp.

”Hur kan jag vara till hjälp?” frågade Michele. Michele var min stödsyster och en av mina bästa vänner. Hennes fråga ekade inom mig och det störde mig att jag ännu en gång inte hade kunnat ge henne ett rakt svar.

Tragiska omständigheter hade tyngt min utökade familj den senaste tiden, och jag visste att jag behövde hjälp. Jag ville dock inte framstå som svag genom att be Michele om hjälp.

Jag brukade ofta jämföra mig med andra, som till exempel kyrkans pionjärer som offrade allt för sin tro, eller den där vännen på Facebook som verkade ha full koll på allt. Jag visste att ingen av de här jämförelserna var rättvis. Ändå fortsatte jag isolera mig, fastän trösten från en kärleksfull broder eller syster i församlingen hade kunnat göra all skillnad i världen.

I åratal hade jag viftat bort välmenande vänner med oräkeliga versioner av uttrycket ”jag mår bra”. Ironiskt nog blev jag frustrerad när jag själv fick samma svar från dem jag ville hjälpa. Hur ofta hade jag inte i min stolthet avvisat människor som Gud hade sänt som svar på mina böner? Mina senaste omständigheter hade dock tvingat mig att lägga stoltheten åt sidan och be om hjälp.

Först visste jag inte vad jag skulle säga när jag ringde Michele, men när jag öste ur mig mina känslor av sorg och förlust grät hon med mig och lyssnade på mig. Jag sa att jag bara ville att någon skulle ge mig lite fika, svepa in mig i en filt, lägga mig i sängen och försäkra mig om att allt skulle ordna sig.

Michele berättade att hon hade bett om att få veta hur hon skulle trösta mig men inte visste hur, eftersom jag inte pratade om min sorg. När jag till sist öppnade mig för henne kunde hon bättre förstå och veta hur hon skulle hjälpa mig.

Nästa dag dök hon upp utanför min dörr med en påse körsbär och den varmaste, mjukaste filt jag någonsin vidrört. Hennes stödkamrat Linda kom strax därpå med lagad mat till min familj och gosiga sockor till mig.

Nu när sorgens stormvindar viner inom mig sveper jag in mig i värmen från Micheles och Lindas kärlek och vet att jag kommer att klara mig. Deras kärlek är en påminnelse om Kristi kärlek – som finns där för mig närhelst jag behöver den (se Romarbrevet 8:35, 38–39). ■

Författaren bor i Utah, USA.



MÖT **JASTUS SUCHI OBADIAH**
Kisumu, Kenya

Undervisning om sanning, förändrade liv

Jastus Suchi Obadiah, Kisumu, Kenya

Jesu Kristi evangelium är sant. Hans lära förändrar människors liv. Och det är det som förändrar livet för unga människor i Kenya.

Jag verkar som president för en liten gren av kyrkan som bildades i september 2024. Omkring två tredjedelar av våra medlemmar är ungdomar. De kommer till kyrkan varje vecka – de flesta av dem färdas flera kilometer. En del av dem promenerar, andra cyklar.

Föräldrarna till många av de här ungdomarna är inte medlemmar i kyrkan, men de har tillåtit sina barn att döpas. Nyligen träffade jag en av föräldrarna. Han ville veta mer om kyrkan som hans son gick i.

”Jag har sett en hel del förändringar hos min son” sa han. ”Han är en annan människa. Han är lydig och trevlig hemma. Jag vill ta reda på varför.”

Den här fadern kom till kyrkan och såg med egna ögon att det var Frälsarens lärdomar och återställda evangelium som hade förändrat hans sons sätt att leva. ”Nu vet jag att platsen som min son går till är en trevlig plats”, sa han efteråt. ”Jag ska låta andra komma också.”

Förra året döptes över 30 ungdomar i min gren. Under de kommande två eller tre åren kommer vi att få se många i grenen resa i väg på mission. Vi är så glada för deras skull. Vårt arbete här är att ge dem möjligheter att fördjupa sin omvändelse till Jesus Kristus och hans återställda evangelium. Så vi ser till att skriva in dem i kyrkans program, såsom seminariet och institutet, för att förbereda dem väl.

”MASSOR AV OPTIMISM”

När jag avslutade min mission hade vi bara 12 grenar i hela Kenya. I dag har vi fler än 100 enheter. Det är fantastiskt att se hur kyrkan växer, särskilt i västra Kenya.

En av anledningarna till att min gren har ett stort antal ungdomar är att medlemmarnas missionsarbete

bland ungdomarna är mycket effektivt här. De flesta går i samma skola och de bjuder in varandra till kyrkan. Det har skapat massor av optimism.

En annan faktor som bidragit till tillväxten i Kenya är återvända missionärer. De är till stor styrka för kyrkan. När de återvänder från sin mission återvänder de hem med tro på Jesus Kristus och ett vittnesbörd om hans återställda evangelium. De har utvecklat ledaregenskaper. De stannar kvar i kyrkan. De gifter sig med andra medlemmar i kyrkan. Deras barn växer upp i kyrkan. Och deras barn blir en styrka för kyrkan.

Ännu en faktor är landets allra första medlemmar som bodde i Nairobi på 1990-talet och i början av 2000-talet. Nu går de i pension och återvänder till sina byar på landsbygden i Kenya. De tar med sig sina vittnesbörd, har ett högt anseende och delar med sig av evangeliet till släkt och vänner.

Men livet som medlem i kyrkan på 1990-talet var en utmaning i Nairobi eftersom det skrevs mycket negativt om kyrkan i tidningarna.

Jag är glad att kyrkans medlemmar på den tiden var trofasta och ståndaktiga. De fick utstå mycket. Men många heliga var förebilder vart de än begav sig och vad de än gjorde. Det gjorde stor skillnad.

”EN ANNAN SKAPELSE”

Under min mission fick jag möjlighet att undervisa mina bröder och systrar i Kenya och Uganda om Jesu Kristi evangelium. Men än viktigare var att jag fick ett vittnesbörd om Jesus Kristus. När jag återvände hem 1997 var jag en annan skapelse (se 2 Korintierbrevet 5:17).



”De vet att kyrkan är en tillflykt där de hör Jesu Kristi evangelium”, säger Jastus om ungdomar som dras till kyrkan.

Jag fick möjlighet att tjäna tillsammans med kamrater från olika länder. De flesta av dem berättade att de skulle börja studera igen efter sin mission. Jag upptäckte att jag ville samma sak.

Mina kamrater gav mig mycket hopp, men att återvända till mitt enkla liv och hem efter min mission blev en kulturchock. Jag visste dock att min himmelske Fader skulle hjälpa mig, så jag kunde genomleva den tiden med mycket tro och hopp.

Med hjälp av lån till hemvända missionärer från kyrkans utbildningsverksamhet fick jag möjlighet att studera. Jag tog examen i medicinsk laborieteknik år 2002. Sedan dess har jag välsignats med att få verka i många ämbeten i kyrkan. När jag kom till västra Kenya bildade vi under områdets ledarskap en grupp för medlemmar i Kakamega. Den gruppen växte till en gren som nu har delats i två grenar.

TRÄD OCH ETT TÄLT

För närvarande har vi möten i ett tält med cirka 100 sittplatser. Vi lämnar ena sidan öppen för dem som inte får plats inne i tältet. Ibland när vi är för många sitter folk under träden i närheten.

För tillfället har vi bara sakramentsmöten. En del av

våra grensmedlemmar promenerar två timmar till och från kyrkan bara för att närvara, ta sakramentet och få träffas.

Det budskap som tilltalar våra unga medlemmar är känslan av samhörighet de känner när de kommer till kyrkan. De vet att kyrkan är en tillflykt där de får höra om Jesu Kristi evangelium och blir karaktärsfasta män och kvinnor. De vet att människor bryr sig om dem. De vet att kyrkan är en plats där de lär sig sanning, dygder, ärlighet, redbarhet och hårt arbete. De vet att människor i kyrkan inspirerar dem att studera flitigt i skolan.

När jag var ung bjöd en vän in mig till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag var bara en ung pojke som inte hade någonting, men min tro på Jesus Kristus och mitt vittnesbörd om hans återställda evangelium växte sig starkt. Kyrkans medlemmar fick förtroende för mig och investerade sin tid i mig. Jag har förmånen att få göra detsamma för unga människor i dag.

Jesu Kristi evangelium är sant. Hans lära förändrar människors liv.¹ Och det är det som förändrar livet för unga människor i Kenya. ■

SLUTNOT

1. Se Russell M. Nelson, ”Ren sanning, ren lära och ren uppenbarelse”, *Liahona*, nov. 2021, s. 6.



Författaren (till höger) med sin nya vän Sara

Exempel, välsignelser och ett underbart liv

Rachel Ford, Colorado, USA

Tack vare sin high school-lärares exempel ville min mamma veta mer om kyrkan.

Under en nylig flerstavsdans som jag närvarade vid som ledare, bestämde jag mig för att bli vän med en annan ledare. Jag fick veta att vi hade träffats som hastigast tidigare, att hon bodde i en annan stav och att vi hade gemensamma vänner. Jag fick också veta att hon var från Rochester i New York, där hennes familj hade bott i många år.

Jag berättade för min nya vän Sara att min mamma föddes och växte upp i Rochester. Sara frågade efter mammas flicknamn. Jag insisterade på att det inte fanns en chans att hon skulle känna henne. Min mamma var inte medlem i kyrkan på den tiden.

Jag förklarade att mamma hade blivit medlem i kyrkan under sitt första år på college i Missouri. På high school hade hon haft en lärare som hon respekterade. Han var alltid vänlig mot henne och var ett stort exempel på Frälsarens kärlek.

Mamma fick veta att han var medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. När hon började på college ville hon veta mer om hans religion.

”Min pappa var engelsklärare i Rochester i 35 år”, sa Sara.
 ”Vilken high school gick din mamma på?”

Jag sms:ade snabbt mamma och frågade vilken skola hon gått på och vad läraren hette som hade påverkat henne att söka sig till kyrkan.

”Eastridge High, David Anderson”, svarade hon.

Saras pappa var David Anderson!

Det var ett speciellt ögonblick för oss båda när mamma berättade om allt det underbara som livet medfört efter att hon blivit medlem i kyrkan – en tempelvigsel, fyra av hennes åtta barn och många av hennes barnbarn har varit på mission, och många andra välsignelser.

När Sara nästa dag berättade om min mamma för sin pappa grät han av tacksamhet. Han hade blivit medlem i kyrkan efter att ha gift sig och hade själv velat utföra en mission, men han var änkling och hade förlorat två fruar. När han fick höra mammas berättelse kände han att han verkligen hade ett underbart liv.

Min familj är så tacksam för David Anderson, high school-läraren som höll sina förbund och vars exempel inspirerade en artonårig flicka att söka sanningen och förändra sitt liv och kommande generationers liv.

Med Jesu Kristi evangelium kan livet vara underbart för alla som är villiga att följa Frälsaren och hedra sina förbund. ■



Mamma hade rätt

Jason Choi, Seoul, Sydkorea

Genom att jag följt min mors råd att hålla fast vid ledstången av järn har mitt hem välsignats med den Helige Andens närvaro.

När jag var 13 år gammal blev min mamma mycket sjuk. Hon diagnostiserades med en allvarlig cancer i dess slutfas och fick veta att hon hade sex månader kvar att leva. Pappa ville inte att vi barn skulle få veta det, så jag fick inte veta hur sjuk hon var förrän hon bara hade en månad kvar att leva.

Jag var inte tillräckligt gammal för att förstå vad som höll på att hända, och jag tvekade att besöka henne på sjukhuset. Min biskop uppmuntrade mig att ge henne sakramentet, men jag ville inte. Jag trodde att hon snart skulle komma hem. Men min biskop framhårdade eftersom han visste att hon inte hade så lång tid kvar.

När jag till slut åkte dit välsignade min biskop sakramentet och jag gav det till mamma. Hon var så sjuk att hon inte pratade så mycket. Men hon sa: "Släpp inte taget om ledstången av järn" (se 1 Nephi 8:19–20, 24, 30).

Min mor gick bort strax därpå, men jag mindes hennes avskedsord till mig. Jag har blivit välsignad genom att följa hennes råd.

Senare erbjöd jag mig att hjälpa två medlemmar i en familj som bodde i närheten och som hade det svårt. De tog emot min hjälp och blev en del av mitt hushåll.

Men jag hade inte ekonomiska medel att försörja oss. Så jag fick arbeta hårdare än någonsin för att försörja tre personer i stället för en. Det var en stor livsstilsförändring.

För att hantera förändringen visste jag att jag behövde följa mammas ord och hålla ett fast tag om ledstången av järn. Att hålla fast vid ledstången av järn innebär bland annat att minnas Frälsaren och studera Guds ord.¹ Jag behövde vara ett gott exempel, kommunicera mer med Gud och studera skrifterna varje dag. Så vi började studera skrifterna tillsammans. Snart kände vi ett rikt mått av Anden i vårt hem.

De mest tillfredsställande och underbara stunderna i mitt liv har kommit av att hålla fast vid ledstången av järn. Jag har också insett att "när [vi] håller fast vid ledstången av järn vandrar [vi] hand i hand med Jesus Kristus. *Han* vägleder [oss] och *han* undervisar [oss]."² ■

SLUTNOTER

1. Se David A. Bednar, "Men vi gav inte akt på dem", *Liahona*, maj 2022, s. 16.
2. Se Andrea Muñoz Spannaus, "Trofäst intill änden", *Liahona*, maj 2024, s. 61.

Varför botade han henne inte?

Kirsten Jacobson, Utah, USA

Jag ville att vår dotter skulle bli frisk, men Gud hade en annan plan för vår familj.

Någon gång under vår dotter Jillys spädbarnstid slutade hon nå utvecklingsmässiga milstolpar och verkade ofta överväldigad av sin omgivning. Efter många böner och en rad gudomligt iscensatta händelser fick vi veta att hon hade en konduktiv hörselnedsättning.¹

18 månader gammal genomgick Jilly en operation som gav henne tillbaka hörseln. Det var en mirakulös tid att se henne blomma upp när hon började kommunicera med oss. Men några år senare dök nya utmaningar upp. Återigen sökte vi svar.

Som tidigare fick vi efter en rad underverk veta att Jilly hade utvecklat en hörselstörning som innebar att hennes hjärna inte kunde tolka ljudsignaler på rätt sätt. Vi började arbeta med terapeuter och läkare för att hjälpa henne navigera i världen som hon upplevde den.

Jag trodde av hela mitt hjärta att om jag bad och höll fast vid min tro, så skulle Gud bota vår dotter. Jag visste att han hade makt att göra det, så varför botade han henne inte?

Mitt i allt detta kände jag mig som Marta och Maria i Nya testamentet. De hade hoppats att deras bror Lasarus skulle bli botad, men Gud hade ett större underverk i åtanke. Genom att dröja med att komma hem till dem gav Jesus utrymme för deras tro att växa på sätt som skulle ge ära åt Fadern och Sonen och visa vilken potential de har i beredskap för våra liv.

”Herre, om du hade varit här skulle min bror inte ha dött”, ropade Maria till Jesus när han kom dit (Johannes 11:32). Då



uppväckte han en fullständigt helad Lasarus från de döda.

Mitt svar, liksom Marias och Martas, kom på ett oväntat sätt. En morgon kom den här tysta tanken till mig: Din dotter behöver inte helas. Hon behöver kärlek och acceptans.

Först hade jag svårt att acceptera svaret. Jag ville att Jilly skulle bli fri från svårigheter. Men när jag öppnade hjärtat insåg jag att Guds plan för vår dotter var vackrare än vad jag hade föreställt mig. Han visste att den här upplevelsen skulle hjälpa vår familj att växa i tro och tillit.

Det har inte varit lätt att se Jilly tackla sina utmaningar. Men under den här resan har jag lärt mig att Guds tidsschema och planer alltid är perfekta. Han vet när han ska vara där för oss. Allt vi behöver göra är att lita på att han alltid är det. ■

SLUTNOT

1. Ett tillstånd som uppstår när ljudvågor blockeras från att nå innerörat på grund av en skada i ytter- eller mellanörat.



Vårt hjärta i hans händer

Florence Meissner-Adamer, Baden-Württemberg, Tyskland

Som vår Frälsare tar Jesus Kristus vårt hjärta i sina händer och helar det.

Min tro på Jesus Kristus är grunden i mitt liv, och min himmelske Faders kärlek är själva kärnan i mitt liv. Jag känner mig som ett med dem. Genom att ingå och hålla templets förbund känner jag deras kraft i mitt liv.

I Herrens hus känner jag mig nära honom. Jag känner styrkan och kraften av hans prästadöme. Det känns som om han räcker ut handen mot mig och inbjuder mig att greppa den.

Min resa genom livet har innefattat medicinska studier, under vilka ett samband mellan tro och medicin blev uppenbart för mig. En gång när jag lärde mig om hjärtkirurgi, assisterade jag vid en hjärtoperation. En patient skulle genomgå en kranskärlsoperation. En av förberedelserna innebar att koppla in en hjärt-lungmaskin för att säkerställa livsviktig blod- och syretillförsel i kroppens cirkulationssystem.

Med hjälp av en speciell flytande lösning stoppade kirurgen tillfälligt hjärtat så att han kunde utföra ingreppet utan någon hjärtaktivitet. Jag iakttog noggrant kirurgens händer och såg hur han lyfte lite på hjärtat i bröstkorgen. I det ögonblicket vände han sig mot mig genom att vrida lite på huvudet. Han bad mig försiktigt ta tag i hjärtat med min högra hand så att det kunde stabiliseras inför omplaceringen av kranskärlet.

När jag höll patientens hjärta i min hand kände jag omedelbart ett enormt ansvar och en djup känsla av förundran. Följande

ord från Läran och förbunden 101:16 kom till mig: "Var stilla och vet att jag är Gud" (se även Psaltaren 46:11).

Jag förknippar den här bilden av ett lugnt hjärta med den andliga insikten att Jesus Kristus, som vår Frälsare, tar vårt hjärta i sina händer och helar det.

Jag har lärt mig sanningen i de ord som president Russell M. Nelson uttalade under en av de senaste generalkonferenserna: "Det bästa ligger framför oss när vi helt och hållet vänder våra hjärtan och liv till Jesus Kristus."¹ ■

SLUTNOT

1. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 122.



Jeremy R. Jaggi
i de sjuttios kvorum

FRÅN UV: AKTUELLT

GRUNDSTENAR TILL ATT SKAPA KRISTUSLIK SAMHÖRIGHET I RELATIONER

När vi bygger våra relationer på Jesus Kristus kan vi uppleva större enighet och glädje.

En sak jag älskar med unga vuxna är att de är villiga att ställa utmanande frågor.

Mina unga vänner frågar ofta: "Hur kan jag bygga genuina, kristuslika relationer?" Att finna och skapa äkta, djup samhörighet med andra kan vara en utmaning för många i dag.

Behovet av mänsklig kontakt är en naturlig del av jordelivet. Vår himmelske Fader utformade sin plan för att smida eviga länkar mellan män och hustrur, föräldrar och barn och släktingar (se Malaki 4:6; 1 Korintierbrevet 11:11).

Motståndaren är den store splittraren. I och med att jag förrättat många beseglingar för unga vuxna och tyvärr även sett äktenskap mellan unga beseglade par upplösas, har jag bevittnat den hjärtesorg som motståndarens strategier kan leda till.



Den smärtsamma realiteten, som att utsättas för övergrepp, otrohet eller bli övergiven, kan rasera äktenskap, men alltför ofta är det avsaknad av andlig och känslomässig närhet som tar död på relationen eller hindrar den från att skapas.

En del unga känner sig isolerade och ensamma i sin avsaknad av genuin samhörighet med andra unga vuxna i sin närhet. De känner kanske att de inte kan anförtro sig åt någon om sina svårigheter, och i stället finner de sig i ensamhet. Det är i en djup samhörighet med Frälsaren och med varandra som vi finner det stöd vi behöver för att helas från våra största svårigheter och kan ha meningsfulla relationer med människor omkring oss.

Känslomässig och andlig närhet är viktiga förutsättningar för många relationer, allt ifrån sann vänskap till varaktiga äktenskap. Alltför ofta hoppar vi över den här utvecklingen eller undviker den på grund av distraktioner, missmod eller rädsla. Men genom att tillämpa principer för äkta samhörighet och bygga våra relationer på Jesus Kristus kan vi skapa förutsättningar för större framgång, enighet och glädje.

FÖRLITA DIG INTE PÅ FALSK SAMHÖRIGHET

Närhet uppstår när människor upplever kärlek, förståelse och samhörighet i relationen med varandra på en djup, autentisk nivå. I en värld med så många tekniska framsteg kan vi framstå som mer sammankopplade än någonsin förr. Men under ytan kan mer skärmtid bli ett hinder för samhörighet med andra.

Många unga vuxna har svårt att stå emot pornografi, och om lockelsen inte kontrolleras kan den blockera utvecklandet av äkta närhet till andra. Artificiell intelligens är också på väg att bli ett verktyg inte bara för information utan även för fabricerad samhörighet. En del unga vuxna förfalskar sina känslor av tillhörighet genom att lägga tid på att jämföra sig med influencers på sociala medier eller försöka hänga med i världens skönhets- och livsstilstrender. Vissa lägger överdrivet mycket tid på böcker, datorspel eller teve, och inbillar sig en

samhörighet med påhittade personer som har orealistiska relationer. Andra drar sig mest undan och ersätter äkta närhet med världsliga bekvämligheter, och undviker att umgås med verkliga människor så mycket som möjligt.

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum har varnat unga vuxna för farorna med att leva i en digital värld: ”Falsk känslomässig intimitet kan tränga undan det verkliga livets känslomässiga intimitet – just det som binder två personer samman.”¹

Tyvärr får motståndaren isolering att se mycket mer lockande ut än samhörighet – det är lättare att hålla fast vid gamla vanor än att börja ta steg mot förändring och bygga relationer. Han vet att medkännande, äkta relationer mellan vänner, familjemedlemmar, ledare och makar kan hjälpa oss att känna större samhörighet med varandra och med Jesu Kristi rena kärlek.

Äldste David L. Buckner i de sjuttios kворum har sagt: ”Bröder och systrar, vi måste sluta leta efter anledningar till splittring och i stället söka efter möjligheter att ’vara ett’ [Läran och förbunden 38:27]. [Frälsaren] har välsignat oss med unika gåvor och egenskaper som inbjuder till att lära av varandra och till personlig utveckling ... Att söndra och erövra är motståndarens plan för att förstöra vänskapsband, familjer och tro. Det är Frälsaren som förenar.”²

”LÄGG MÄRKE TILL HUR DET GÅR FÖR ER”

Det vi väljer att ägna vår tid, energi eller fokus åt, avgör vilken belöning vi får skörda.

I Gamla testamentet lärde profeten Haggai: ”Ni sår mycket men skördar litet. Ni äter men blir inte mätta. Ni dricker men blir inte glada. Ni klär er men blir inte varma. Den som får lön har hål i börsen” (Haggai 1:6).

När vi lägger ner så mycket tid på något som skapar falsk samhörighet är det som att stoppa sin lön i en börs med hål i. Vi får inget ut av det. Det leder inte till något gott. Vi försöker skapa närhet med något eller någon som inte existerar, och det står i vägen för att skapa verklig samhörighet med och närhet till andra.



JESUS KRISTUS



Herren har gett oss ett potentiellt botemedel, inte bara en gång utan två gånger: ”Lägg märke till hur det går för er” (Haggai 1:5, 7).

Börja med små mål. Lägg undan datorn, spelkonsolen och mobilen, och ge utrymme för Guds ord varje dag! Johannes lärde: ”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud” (Johannes 1:1). Låt Jesus Kristus fullkomligt omsluta dig. Han är Ordet!

Dessutom, efter att Herren hade gett oss rådet att ”lägga märke till hur det går för [oss]”, uppmanade han sitt folk att bygga ett hus åt Herren: ”Gå upp till bergen, hämta virke och bygg upp mitt hus, så ska jag glädja mig över det och visa min härlighet, säger Herren” (Haggai 1:8).

Om du behöver motivation för att skapa samhörighet med Gud och med andra, be då din himmelske Fader om hjälp. När du uppnår större närhet och samhörighet med Gud fördjupas din förmåga att uppleva kärlek i ditt eget liv och i dina relationer.

BACKA FRÅN STOLTHET OCH SÖK ÖDMJUKHET

För att vi ska kunna utveckla känslomässig och andlig närhet i en relation krävs ärliga samtal om ett potentiellt svårt ämne: oss själva.

Att prata om sina svårigheter, svagheter, önskningsar, intressen och känslor kräver sårbarhet och mod. Men det finns en särskild stor barriär som hindrar oss från djupa samtal om den här typen av ämnen:

Stolthet.

Det är känslan av att inte kunna visa vårt sanna jag på grund av vad andra kan tänka om oss. Kommer vi att mötas av kärlek eller avvisande? Jämförelser med andra kan stjåla vår glädje.

Sårbarhet, mildhet och öppenhet leder till ökad tillit, närhet och intimitet i relationer. Det kan kännas riskabelt att dela med sig av ömtåliga känslor, men vi bevarar bara vår stolthet när vi inte delar med oss av känslor i våra relationer.

Vi behöver ödmjukhet.

Hur kan vi inbjuda till mer ödmjukhet i livet?

Stå på heliga platser. Umgås med heliga människor. Skapa och upprätthåll heliga vanor.

Några av de bästa, mest närhetskäppande samtalen jag någonsin haft med min fru Amy har ägt rum i celestialet rummet i templet. Jag är mer villig att visa känslomässig närhet när jag befinner mig på platser där Anden kan vistas.

President Russell M. Nelson har gett oss det här löftet: ”*Varje person som uppriktigt söker Jesus Kristus finner honom i templet.* Ni kommer att känna hans barmhärtighet. Ni kommer att finna svar på era mest plågsamma frågor. Ni kommer att bättre förstå glädjen i hans evangelium.”³

Om vi prioriterar att vara där Anden har berört oss, såsom i templet, institutet eller på sakramentsmötet, börjar vi längta efter ödmjukhet – vi börjar önska oss närhet till Gud och vill ha djupare, närhetskäppande samtal.

Jag lovar att han kommer att ge dig styrka om du är ärlig mot dem du dejtar på allvar vad gäller tidigare svårigheter, bekymmersamma vanor, problem med pornografi, svårigheter med att sköta din ekonomi, trauman eller övergrepp. Han kommer att leda dig till stöttande vänner och mentorer som du kan prata förtroligt med om dina frågor om evangeliet, dina problem med psykisk ohälsa eller din ensamhet.

Som äldste Joseph W. Sitati, generalauktoritetssjuttio emeritus, har sagt: ”Han visade genom sitt exempel att med en ödmjuk inställning är det verkligen möjligt att känna och älska Gud Fadern av hela vårt väsen och att älska andra som vi älskar oss själva, utan att hålla något tillbaka.”⁴

SÖK BALANS OCH HELHET

Något jag ofta ser hos unga ensamstående vuxna är en rädsla för att inte få möjlighet att gifta sig. Som en följd av detta får deras övriga andliga, intellektuella, fysiska och sociala mål stå tillbaka, och många rusar in i relationer och äktenskap utan att ta sig tid att verkligen

lära känna personen i fråga och utveckla andlig och känslomässig närhet till honom eller henne.

Har du någonsin kommit på dig själv med att dejta på grund av rädsla? Jag förstår hur skrämmande en ovisst framtid kan te sig. Till dem som känner sig rädda gav Jakob följande råd:

”Räkna det som ren glädje ... när ni råkar ut för olika slags provningar.

Ni vet ju att när er tro provas ger det uthållighet.

”Och låt uthålligheten leda till fulländad gärning, så att ni är fullkomliga och hela, utan brist på något sätt” (Jakobs brev 1:4).

Det grekiska ordet för *fullkomlig* betyder ”hel” eller ”fulländad”. Tänk på orden i det här skriftstället: Låt uthålligheten leda till fulländad gärning, så att ni är *fullkomliga och hela*.

Vi kan släppa taget om det som är bortom vår kontroll och låta vår uthållighet leda till fulländning.

Att gifta sig i templet och bilda familj är eftersträvansvärda mål, men du bör också ha mål och planer som är oberoende av en romantisk relation. En relation blir heligare när du strävar efter andra mål i livet, särskilt om de innefattar att främja en djupare samhörighet och förmåga till känslomässig närhet med vänner och familjemedlemmar, din himmelske Fader och Jesus Kristus.

SÄTT GUD FRÄMST

I skrifterna lär Jesus: ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också” (Matteus 6:33).

Ibland underskattar vi det här löftet.

Vi behöver söka Gud först. Om vi söker honom dras vi till andra som också söker honom. Detta är nödvändigt för att vi ska kunna utveckla starka, varaktiga vänskapsband och äktenskap.

Andliga ting bör ha den främsta platsen i våra tankar, och Frälsarens namn bör ständigt vara på våra läppar.

President M. Russell Ballard (1928–2023) sa: ”I min

verksamhet har jag lärt mig att det som betyder mest är våra relationer till vår himmelske Fader och hans älskade Son, våra familjer och vår nästa, och att låta Herrens Ande vägleda oss i dessa relationer så att vi kan vittna om det som betyder mest och varar längst.”⁵

Vi behöver varandra. Och genom vår samhörighet kan vi hjälpa varandra att vända oss till Jesus Kristus.

Vår samhörighet med Jesus Kristus är nyckeln till att förändra våra vanor, våra synsätt och vår villighet att ha en djup samhörighet med människor omkring oss. När vi prioriterar vår relation med honom kan vi helt och hållet visa upp vårt riktiga jag och skapa äkta närhet och meningsfulla relationer som berikar livet med varaktig glädje och kärlek. ■

SLUTNOTER

1. David A. Bednar, ”Saker och ting som de verkligen är 2.0” (världsomfattande andakt för unga vuxna, 3 nov. 2024), Evangeliebiblioteket.
2. David L. Buckner, ”Ni är mina vänner”, *Liahona*, nov. 2024, s. 40.
3. Russell M. Nelson, ”Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka”, *Liahona*, nov. 2024, s. 122.
4. Joseph W. Sitati, ”Lärjungeskapets mönster”, *Liahona*, nov. 2022, s. 88.
5. M. Russell Ballard, ”Kom ihåg det som betyder mest” *Liahona*, maj 2023, s. 107.

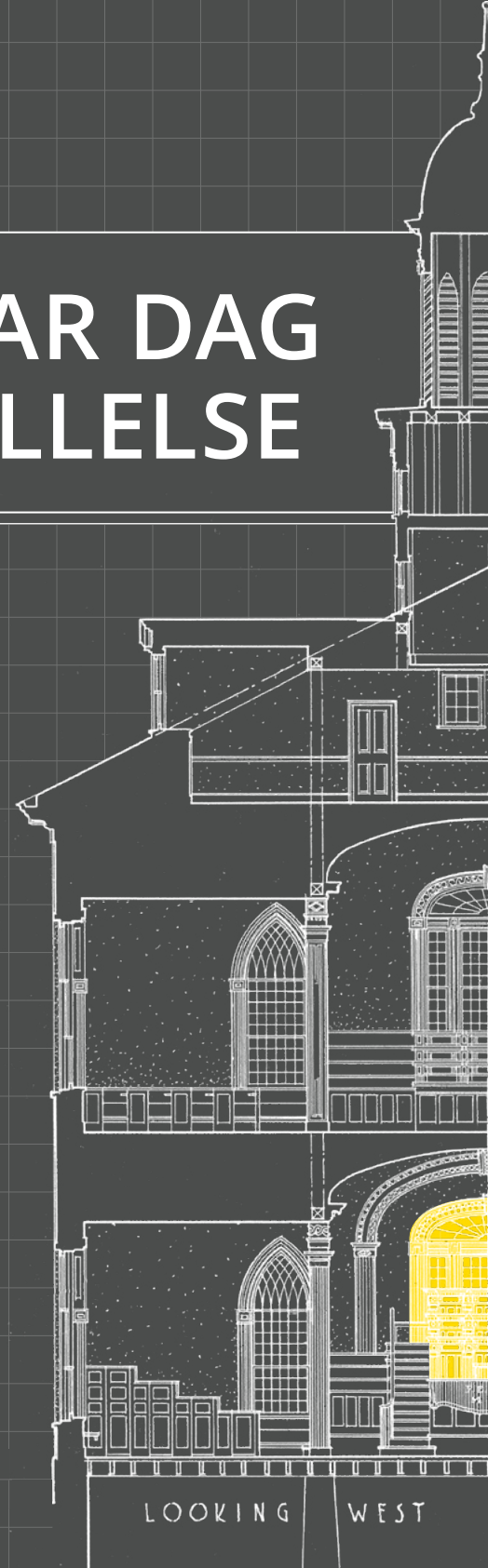
UPPTÄCK MER I UV: AKTUELLT

Ta en titt på *UV: Aktuellt*, kyrkans officiella digitala tidskrift för unga vuxna i Evangeliebiblioteket under Tidskrifter eller Vuxna > Unga vuxna.

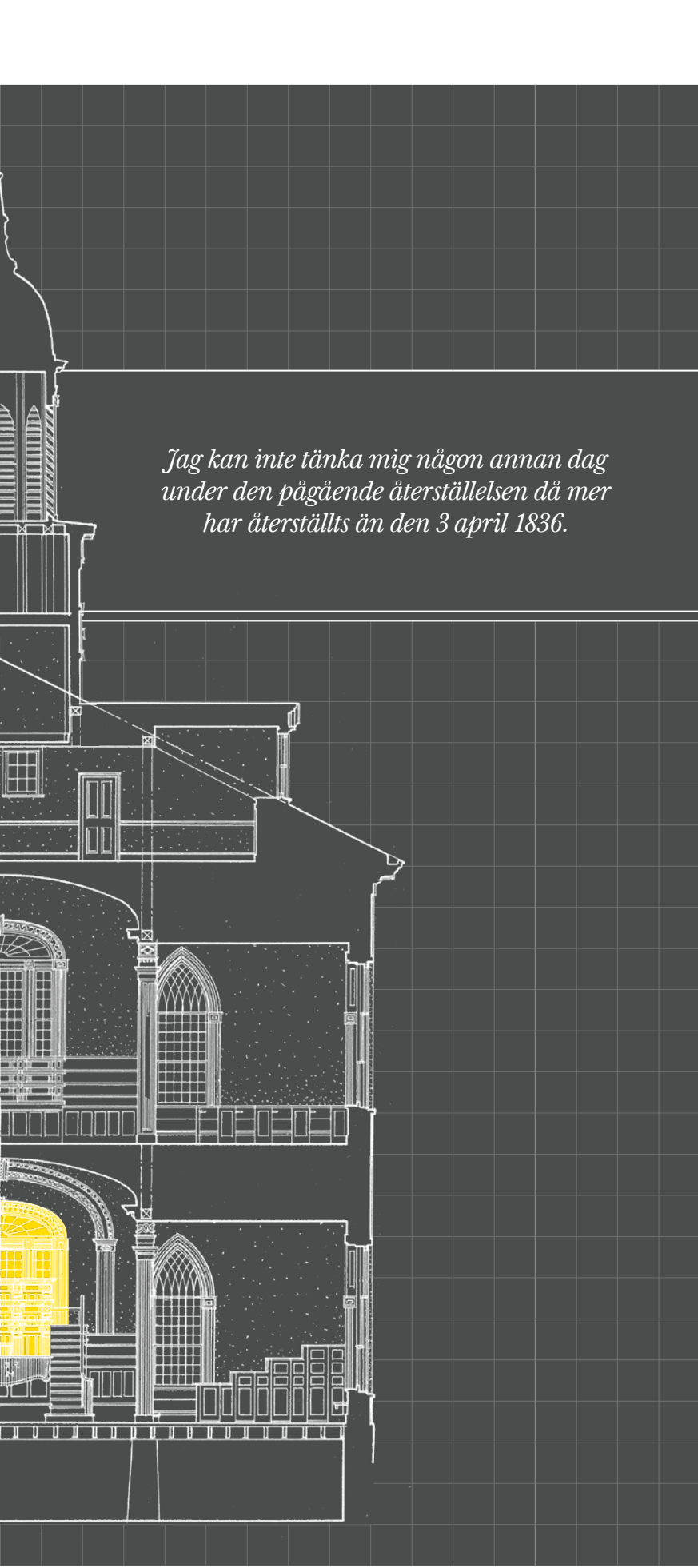
Följ oss på Instagram på @ya.weekly för mer upplyftande innehåll.



EN UNDERBAR DAG AV ÅTERSTÄLLELSE



LOOKING WEST



*Jag kan inte tänka mig någon annan dag
under den pågående återställelsen då mer
har återställts än den 3 april 1836.*

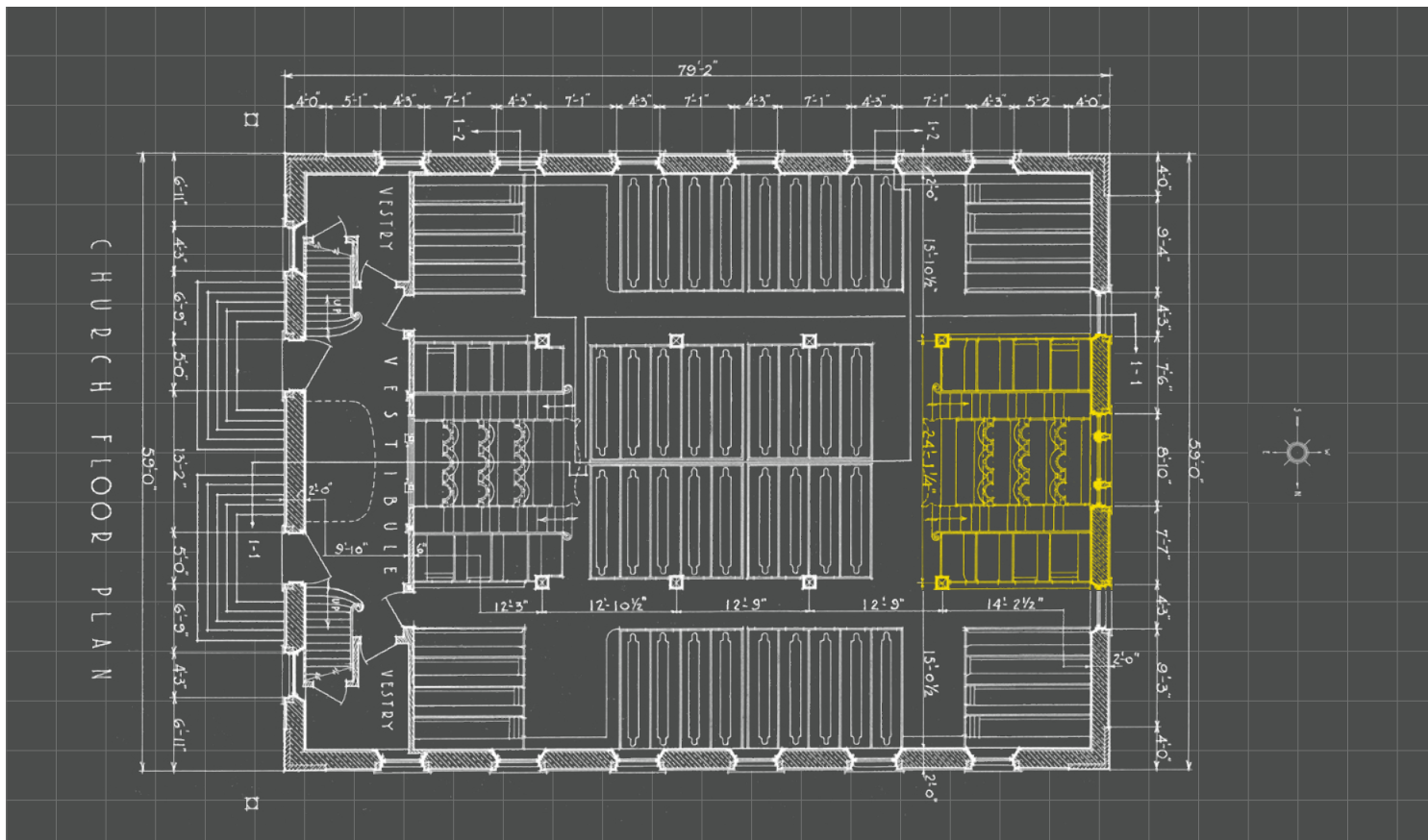


Äldste Kyle S. McKay

Generalauktoritetssjuttio och kyrkans historiker och skrivare

Många människor fick uppleva mirakulösa manifestationer i Kirtlands tempel under dess invigning den 27 mars 1836 och under månaderna som ledde fram till den. Det fanns de som såg änglar, några såg kluvna tungor av eld, andra beskrev ljuspelare från himlarna och några upplevde syner av Frälsaren.¹

Joseph Smith beskrev invigningsveckan som ”en pingst och en begåvning vars minne i sanning kommer att leva länge”.² Men jag tänker att alla dessa tillsammans inte motsvarar den bestående – i sanning eviga – betydelsen av det som ägde rum där den 3 april 1836. Jag kan inte tänka mig någon annan dag under den pågående återställelsen då mer har återställts än den 3 april 1836.



PRÄSTADÖMSNYCKLAR

För att förstå betydelsen av det som återställdes den dagen krävs en grundläggande kunskap om prästadömet och dess nycklar. Prästadömet är Guds myndighet och kraft. Han förlämnar sina söner och döttrar myndighet och makt att handla i hans namn för sina barns frälsnings skull. Prästadömet *nycklar* är myndigheten att föreskriva hur, när och var prästadömet ska utövas. Nycklar skapar inte mer prästadöme – de representerar snarare myndigheten att ha tillgång till och utöva prästadömet på specifika sätt och för specifika ändamål. De utgör en del av Guds ordning och har förlänats för upprätthållandet av rätt ordning.

I ett känsloladdat samtal med Petrus och de andra apostlarna sa Jesus i princip: ”Jag ska bygga min kyrka, och den ska byggas på uppenbarelsens klippa” (se Matteus 16:18). Som en del av den kyrkan ska jag ”ge dig himmelrikets *nycklar*” (Matteus 16:19; betoning tillagd). Och något av det som dessa nycklar skulle ge dem tillstånd att göra var att binda och lösa på jorden och i himlen.³

Före den 3 april 1836 återställde Frälsaren, genom himmelska budbärare, prästadömet och vissa nycklar, och gav Joseph myndighet att upprätta kyrkan, organisera prästadömsämbeten och officiera i de angelägenheter som fastställts i kyrkans föreskrifter och förbund (se Läran och förbunden 20). Men Joseph hade inte tagit emot alla nödvändiga prästadömsnycklar för att kunna utföra alla förrättningar som skulle komma att bli en del av kyrkan. De här viktiga nycklarna återställdes den 3 april 1836.

Den dagen – påskdagen – förenade Joseph Smith och Oliver Cowdery sig med en stor grupp heliga i Kirtlands tempel för att lära, umgås, tillbe Herren och ta del av sakramentet tillsammans. Någon gång under eftermiddagen drog sig Joseph och Oliver tillbaka till melkisedekska prästadömet talarstolar på västra sidan av bottenvåningen och sänkte förlåten så att de avskildes från andra i templet. De gick ner på knä i högtidlig, tyst bön. Vi vet inte exakt vad de bad, men vi vet att deras böner besvarades.



De berättade att "slöjan togs bort från våra sinnen och vårt förstånds ögon öppnades". De såg Jesus Kristus stå på talarstolens bröstvärn. Efter att ha presenterat sig förkunnade Jesus: "Era synder är er förlåtna." (Se Läran och förbunden 110:1–5.)

Det tyder på att de i sina tysta böner bland annat hade sökt förlåtelse – något som Joseph Smith fortsatte göra resten av livet. I den stunden gjorde Jesus Kristus dem syndfria. Han var utan synd. De var utan synd. Och templet hade invigts, tagits emot och helgats. Allt var redo för det som just skulle hända.

När denna syn av Frälsaren var över kom himmelska budbärare för att återställa prästadömet's nycklar: Mose förlänade *nycklarna* till Israels insamling, Elias överlämnade "Abrahams evangeliums tidsutdelning" och Elia återställde "denna tidsutdelnings nycklar", eller det som ofta kallas beseglingsmakten (se Läran och förbunden 110:11–16). Det är viktigt att förstå att dessa återställda nycklar kompletterar varandra. De är tätt sammanflätade och i slutändan ömsesidigt beroende av varandra.

NYCKLARNAS TILL ISRAELS INSAMLING

I forna dagar skingrades Guds förbundsfolk, Israels hus, på grund av olydnad. Men Gud lovade att en dag samla dem igen genom att återställa deras ursprungliga förbund och slutligen hans närhet till dem. I och med återställelsen av sin kyrka och sitt evangelium genom Joseph Smith började Herren uppfylla sitt löfte att återställa eller samla in Israel.

Även innan återställelsen av nycklarna till Israels insamling befalldes de som hade döpts i närliggande stater att samlas i Kirtland (se Läran och förbunden 29:2, 7–8; 37:3).

Så snart nycklarna till insamlingen hade återställts utökades missionsarbetet nästan omedelbart. Evangeliet spreds inte bara till grannstater utan också till ett grannland och snart till andra sidan havet i alla väderstreck – bokstavligen till jordens fyra hörn. Med dessa nycklar kunde apostlarna "öppna rikets dörr överallt" i världen (Läran och förbunden 112:17).

Minst tre saker i fråga om Israels insamling är anmärkningsvärda. För det första var Israel vid tiden

för Moses födelse redan samlat på en plats. Men de var inte samlade på *rätt* plats. Platser är viktiga. De befann sig i trädrom, utan friheten att dyrka Gud. Gud ville att hans förbundsfolk skulle vara i ett förbundsland, eller ett utlovat land. För det forntida Israel var Egypten inte den platsen. Det var Kanaan som var det. På liknande sätt samlar Gud nu Israel till en utlovad plats – Sion och hennes stavar.

För det andra utgörs samlingen inte bara av en gruppering av vänner, släktingar och likasinnade. Syftet med insamlingen är att samlas till Gud, i hans närhet. Det forna Israel bar det flyttbara tabernaklet, en symbol för Guds närvaro. Detsamma gäller dagens Israel. Joseph Smith förkunnade att ”huvudsyftet” med insamlingen av det nutida Israel var att ”bygga ett hus åt Herren, vari han kunde uppenbara för sitt folk förrättningarna, som tillhör hans hus och hans rikes härligheter, samt undervisa folket om frälsningens väg”.⁴ Kort sagt var syftet med insamlingen att upprätta Sion, en plats där Gud kan vistas bland ett folk han känner sig bekväm med att de vistas i hans tempel.

Slutligen upprätthölls de heliga trots alla svekfulla fördrivningar tack vare insamlingens ande som kommit över dem. Genom sina handlingar förkunnade de sturskt: ”Om ni driver i väg oss härifrån kommer vi att samlas någon annanstans. För samlas ska vi. Vi har befallningen; vi har nycklarna. Förskingringen är över. Tiden är inne för Israel att samlas!”

President Nelson har sagt att ”det händer *ingenting* på jorden just nu som är viktigare än [Israels insamling]. Det finns *ingenting* som betyder mer. Absolut *ingenting*.”⁵

ABRAHAMS EVANGELIUMS TIDSUTDELNING

Efter att Mose uppenbarat sig överlämnade Elias ”Abrahams evangeliums tidsutdelning” (Läran och förbunden 110:12). Ofta avser ordet *utdelning* en tidsperiod, men det kan också betyda ett särskilt tillstånd eller privilegium. Abrahams evangelium, som innefattar det förbund som Gud slöt med Abraham och välsignelserna han lovade honom, är verkligen exceptionella, utöver det vanliga. Hur exceptionella? Vi tror att Gud lovade Abraham allt han har. Det här löftet och evangeliet som gavs till Abraham utgör verkligen en speciell utdelning. Den 3 april 1836 återställdes denna

speciella utdelning och myndigheten att utfärda den till Joseph Smith. Det är intressant att de nycklar som förknippas med Abrahams evangelium inte nämns i kapitel 110, men dessa nycklar återställdes i den mån de var nödvändiga för den här tidsutdelningen.⁶

VÄNDA HJÄRTAN OCH BESEGLINGSMAKTEN

Efter Elias uppenbarade sig Elia och tillkännagav uppfyllelsen av Malakis profetia om att barnens hjärtan skulle vändas till deras fäder (se Malaki 4:5–6). Joseph var inte främmande för den här profetian. Den var en del av Moronis budskap till honom när han var 17 år. Moroni sa till Joseph att Elia skulle ”inplanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna, och barnens hjärtan ska vända sig till sina fäder” (Läran och förbunden 2:2).

Vilka är *dessa* fäder, och vilka löften hade de fått? En av dem var utan tvekan Abraham. Och de löften som gavs till honom utgör upphöjelse – ett liv med Gud, ett liv *som* Gud. Abraham själv eftertraktade dessa löften eftersom han visste att de hade getts till ”fäderna” före honom (se Abraham 1:2–4).

Resultatet av att utöva den här makten, som föreskrivs av de nycklar som Elia återställde, är åtminstone tvåfaldigt. För det första: Alla nödvändiga förrättningar vi tar emot och alla förbund vi ingår i det här livet i kraft av prästadömet blir bindande med ett bemyndigat sigill i nästa liv – bundet på jorden, bundet i himlen. För det andra, genom denna beseglande makt sammanbinds släktskapsrelationer, som börjar med man och hustru och sträcker sig till både rötter (förfäder) och grenar (efterkommande), för evigt i vad vi kallar ett evigt förbund – förbundet som ingicks med fader Abraham. För detta ändamål återställde Elia beseglingsmakten.

Inser du hur dessa tre är sammanflätade – Israels insamling, Abrahams evangelium och förbund, och beseglingsmakten? President Nelson har sammanfattat det så här: ”Dessa nycklar bemyndigade Joseph Smith – och alla Herrens kyrkas presidenter efter honom – att samla in Israel på båda sidor om slöjan, att välsigna alla förbundets barn med Abrahams välsignelser, att sätta ett bekräftande insegel på prästadömet förrättningar och förbund samt att besegla familjer för evigt. Dessa

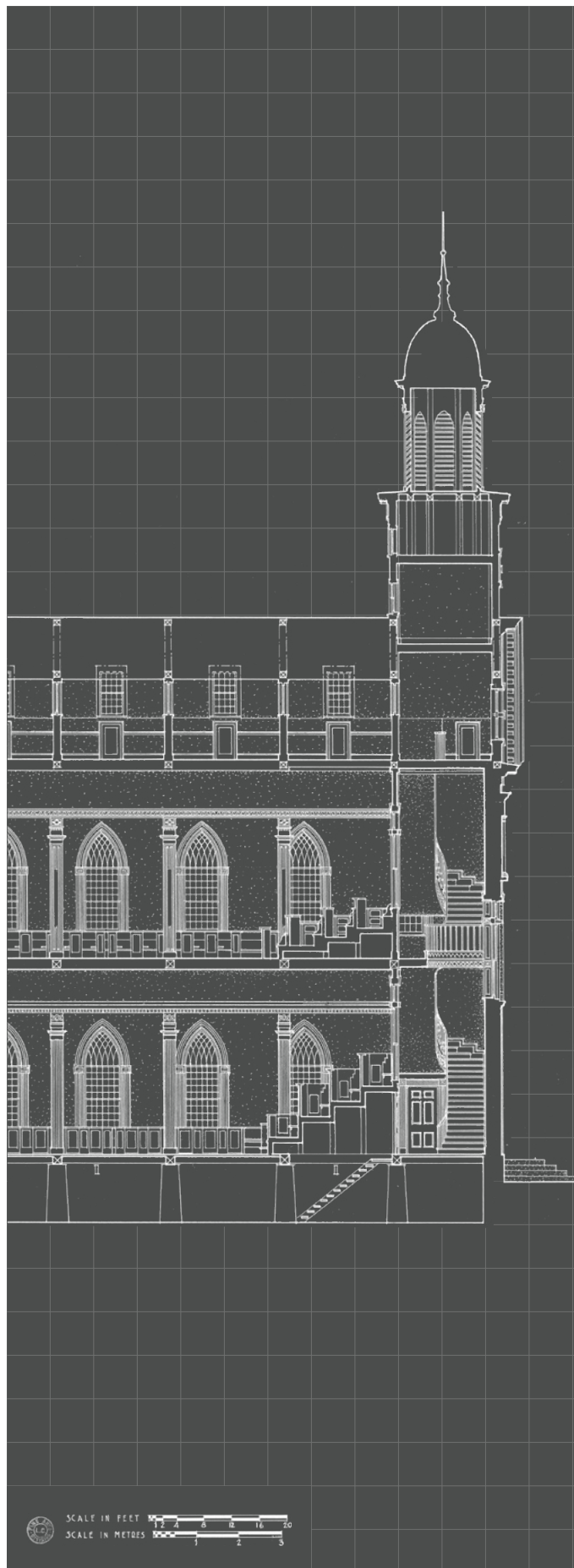
prästadömsnycklars makt är oändlig och hisnande.”⁷

Detta är förklaringen till att händelserna i templet i Kirtland är så viktiga. Det är inte mycket vi gör i denna kyrka av varaktig betydelse som inte görs i kraft av dessa nycklars myndighet som återställdes den 3 april 1836 i templet i Kirtland. Prästadömet och dessa nycklar överskrider både platsen och byggnaden, men templet i Kirtland utgör i sig en storslagen påminnelse om hur Gud verkar bland sitt folk. Det är ett heligt vittnesmål om tidernas största återställelse. ■

Från ett tal till en grupp historiker i närheten av Kirtland i Ohio, USA, den 13 juni 2024.

SLUTNOTER

1. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), s. 232–239.
2. Joseph Smith, ”Journal, 1835–1836”, s. 189, josephsmithpapers.org.
3. Matteus 18:18 visar på att nycklarna förlänades.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 412.
5. Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), Evangeliebiblioteket.
6. Se Russell M. Nelson, ”Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva”, *Liahona*, maj 2024, s. 119–123.
7. Russell M. Nelson, ”Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva”, s. 121.





Få ut allt du kan av Läran och förbunden 109

*Förslag för studier av invigningsbönen
för Kirtlands tempel*

Kyrkans ledare talar ofta om den kraft som de som tjänar och dyrkar Gud i templet kan ta emot. Ibland kan den kännas abstrakt eller utom räckhåll. Men flera skriftställen lär att kyrkans medlemmar kan ”begåvas med kraft från höjden” (se Lukas 24:49; Läran och förbunden 38:32; 95:8; 105:11; 109:35).

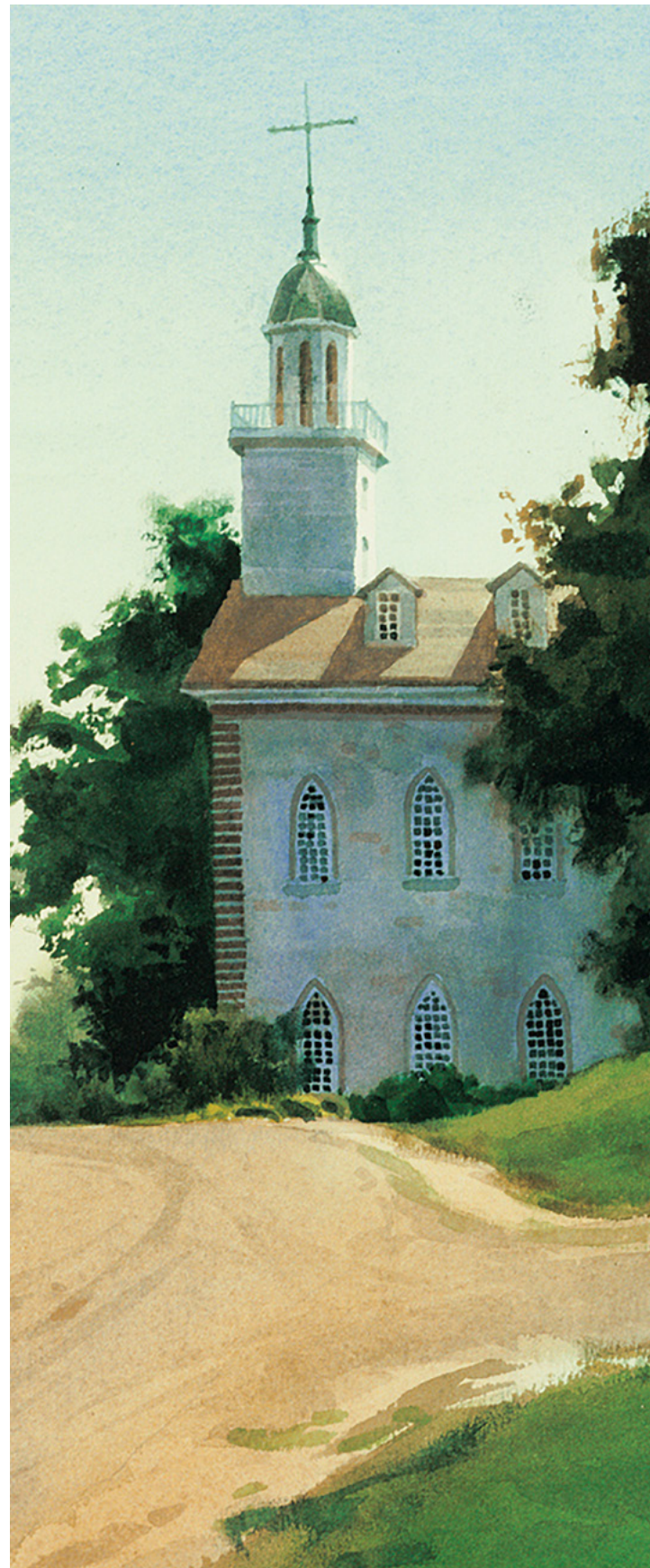
President Russell M. Nelson har sagt att Läran och förbunden 109 kan lära oss mer om den här kraften: ”Joseph Smiths invigningsbön för Kirtlands tempel är en lektion i hur templet andligen ger dig och mig kraft att möta livets utmaningar i dessa sista dagar. Jag uppmuntrar er att studera denna bön.”¹

Teman i Läran och förbunden 109

Genom att identifiera teman i invigningsbönen för Kirtlands tempel kan du få ut mer av dina studier. Här är några utvalda teman som handlar om att finna kraft genom gudsdyrkan i templet. Under dina studier kan du hitta andra teman och principer.

Uppenbarelse och undervisning (v. 8, 14)

Vi kan komma till templet för att ta emot uppenbarelse, klarhet och visdom som hjälper oss att navigera livets svårigheter.



Helgelse och helighet (v. 12, 20)

Gudsdyrkan i Herrens hus erbjuder en plats vi kan söka oss till som är helgad och helig, som inget orent kommer in i.

Enighet och samhörighet (v. 6, 17-19, 24, 67, 72)

När vi deltar i templets förrättningar förenas vi som förbundets barn och blir bättre förberedda för Frälsarens återkomst.

Guds kraft och skydd (v. 22, 26)

Utmaningarna med att leva i de sista dagarna kan vara svåra. Genom att tillbe Gud i templet och hålla våra förbund får vi skydd mot ondska.

Guds härlighet uppenbarar sig (v. 5, 12, 37, 77)

Herrens hus är en plats där Gud kan uppenbara sin närvaro och sin härlighet. När vi tillber Gud där får vi ta emot hans ljus och härlighet i våra liv.

Glädje och frid (v. 39, 76, 80)

När vi ingår och håller förbund öppnar vi porten för Gud att välsigna oss med frid, glädje och förnyelse, vilket ger oss kraft att övervinna prövningar i dessa sista dagar.

Löften och förmåner

Genom att studera Läran och förbunden 109 kan vi få större kunskap om de löften och välsignelser som vi uppnår genom tillbedjan i Herrens hus. Som president Nelson har sagt: "Det är livsviktigt för var och en av oss i dag att förstå de andliga privilegier som möjliggörs i templet."² ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", *Liahona*, maj 2024, s. 121.
2. Russell M. Nelson, "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", s. 122.



YTTERLIGARE STUDIEFÖRSLAG

Du kan fördjupa dig ytterligare i invigningsbönen genom att använda de teman som betonas i den här artikeln, eller andra som du kanske upptäcker, med hjälp av följande övningar:

- Gör en uppställning med rubriker som "Verser", "Tema" och "Vad det här betyder för mig".
- Skapa en tagg för varje tema i appen Evangeliebiblioteket och lägg till skriftställen under varje tagg medan du studerar.
- Använd Handledning för skriftstudier och hitta skriftställen som hör samman med varje tema. Skapa en skriftställekedja eller tagga dem i appen.

För fler insikter om Läran och förbunden 109, se James R. Rasband, "Barmhärtighetens plan", *Liahona*, maj 2025, s. 64-68; James W. McConkie III, "Doctrine and Covenants 109: A Prophet's Invitation" (andakt på Brigham Young University - Idaho, 4 juni 2024), byui.edu.

Kyrkan i Ecuador

Missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kom till Ecuador för första gången i oktober 1965 och de första nyomvända döptes i slutet av den månaden. Kyrkans första gren organiserades 1966 och den första staven organiserades 1978. Kyrkans medlemmar i Ecuador har tjänat varandra och sina samhällen genom att hjälpa till vid naturkatastrofer och andra utmaningar. I dag har kyrkan i Ecuador



264 800 medlemmar (ungefär)

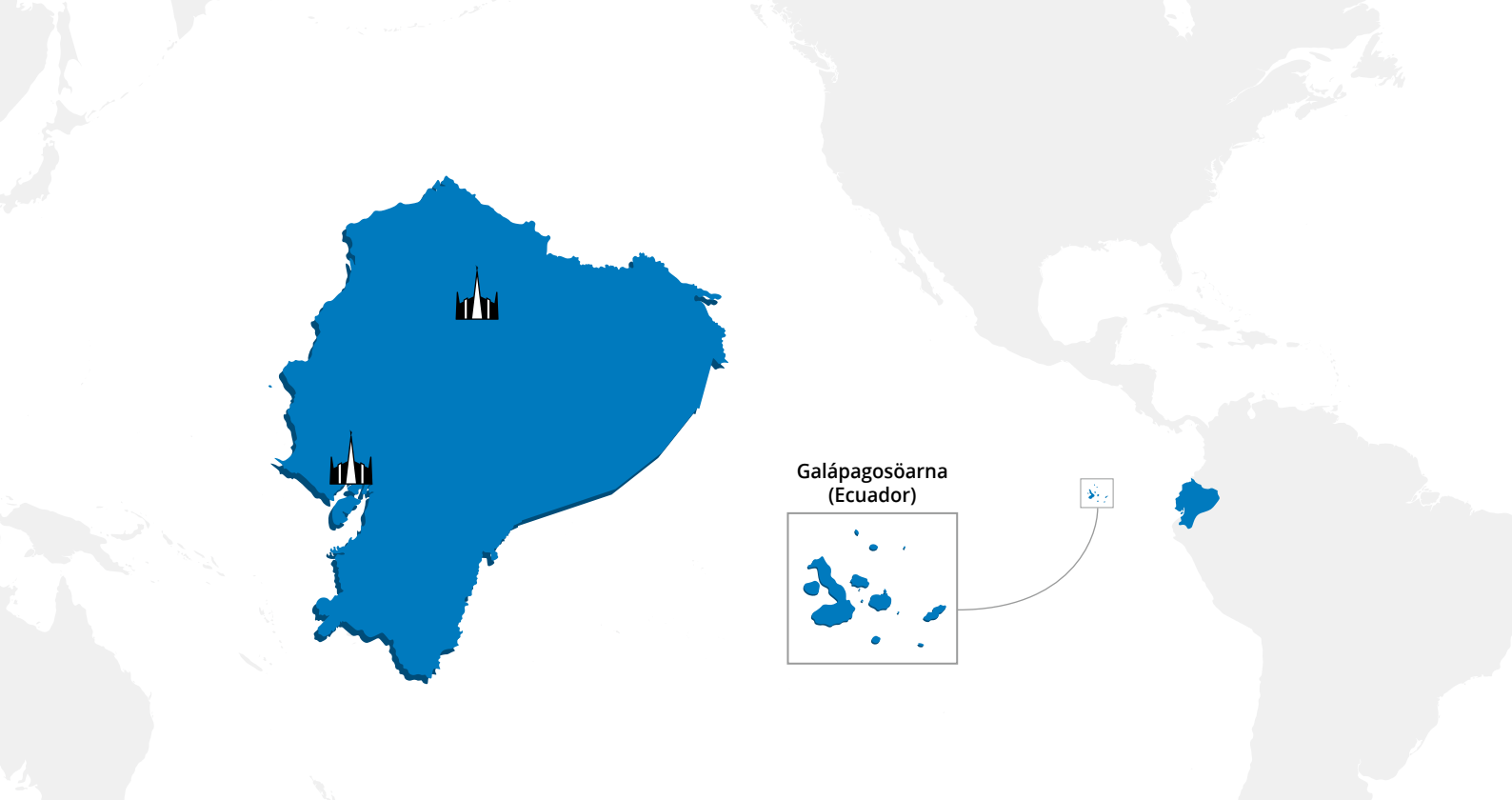


44 stavar, 327 församlingar
och grenar och 6 missioner



2 tempel (Guayaquil och Quito)





Frid i Kristus

Alejandro Tersek (ovan till vänster) från Machalás stav i Ecuador säger: "Vi försöker fokusera på Frälsaren i våra liv. Jesu Kristi evangelium har gett oss en frid som inget annat i den här världen kan ge oss."

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares, Patrick Kearon

Redaktör: Robert M. Daines

Biträdande redaktör: Yoon Hwan Choi

Rådgivare: David P. Homer, Jörg Klebingat, Gabriel W. Reid, Kristin M. Yee

Verkställande chef: Jason J. Mitchell

Chef för kyrkans tidskrifter: Adam C. Olson

Chef för förlagsverksamheten: Lee Gibbons

Verksamhetschef: Garff Cannon

Samordnare: Dillon Boss, Clark Miles

Redaktionschef: Martin Baron

Biträdande redaktionschefer: Brittany Beattie, Ryan Carr, C. Matthew Flitton, Mindy Selu, DB Troester

Publikationsassistent: Nancy Sutton

Medredaktörer: Garrett H. Garff, Chakell Wardleigh Herbert, Michael R. Morris, Alison R. Wood

Redaktionspraktikanter: Becca Bravo, Zoey Diede, Trent Hortin

Art director: Michael Dunford

Designers: Ira Glen Adair, Fay P. Andrus, Julie Burdett, David Green, Bryan W. Gygi, Colleen Hincley, Stephen Neilsen

Designpraktikant: Kylee Bodily

Produktionschef: Ammon Harris

Produktion: Emily Jo Blanchard, Baylie Escamilla, Evany Pace, Derek Washburn

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Postadress: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (ett ord i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, khmer, kinesiska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, serbiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2025 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges får material från *Liahona* kopieras för personligt, icke kommersiellt bruk (inklusive för kyrkans ämbeten). Den här rättigheten kan upphävas när som helst. Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill bildmaterialet. Copyrightfrågor ska ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA, e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: LIAHONA (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue, old and new address must be included. **Hjälplinje för prenumeration: 001-800-537-5971.** (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.



Ungdomar tillsammans utanför Barranquilla tempel i Colombia.

VISSTE DU DET HÄR?

Kyrkans tidskrifter finns för alla åldrar på många språk.

UV: AKTUELLT

Se fler artiklar för unga vuxna. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > UV: Aktuellt](#).

VÄGLEDNING FÖR DE UNGA

Hitta artiklar som uppmuntrar och inspirerar ungdomar. Gå till [MagazineSubscriptions.ChurchofJesusChrist.org](#) för att få en kostnadsfri prenumeration på den tryckta versionen. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > Vägledning för de unga](#) för att se den digitala versionen.

VÄNNEN

Hitta artiklar och roligt innehåll för barn. Gå till [MagazineSubscriptions.ChurchofJesusChrist.org](#) för att få en kostnadsfri prenumeration på den tryckta versionen. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > Vännen](#) för att se den digitala versionen.

KONTAKTA OSS

Använd länken på [liahona.JesuKristiKyrka.org](#) för att dela frågor, feedback eller upplevelser.

Du kan också nå oss via e-post på liahona@ChurchofJesusChrist.org eller vanlig post på:

Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT
84150-0023, USA



EN KONSTNÄRS SKILDNING AV TEMPLET I KIRTLAND ÅR 1836 I KIRTLAND, OHIO, USA.

Efter att ha fått befallning år 1833 om att bygga ett Herrens hus i Kirtland i Ohio arbetade de heliga i tre år på att bygga ett tempel. I mars 1836 stod byggnaden färdig och Joseph Smith uppsände en invigningsbön som finns nedtecknad i Läran och förbunden 109. En anmärkningsvärd andlig utgjutelse följde; bland annat uppenbarade sig Jesus Kristus i templet. Andra himmelska budbärare uppenbarade sig och förlänade Joseph Smith och Oliver Cowdery prästadömsnycklar. (Se Läran och förbunden 110.)

”Vi ber dig, helige Fader, att dina tjänare ska kunna gå ut från detta hus beväpnade med din kraft och att ditt namn må vara över dem och din härlighet runt omkring dem och att dina änglar får befallning om dem,

och att de från denna plats i sanning kan bära mycket stora och härliga budskap till jordens ändar” (Läran och förbunden 109:22-23).

FRÄLSARENS HELANDE KRAFT

Den store läkaren hjälper oss
med rutinmässiga andliga
kontroller såväl som med
livräddande operationer.

18



BÖN

En del av gudsdyrkan i
templet, förr och nu

14

PORTRÄTT AV TRO

Varför ungdomar i Kenya
tar till sig evangeliet

25

KRISTUSLIK SAMHÖRIGHET

Bygga relationer på
Frälsaren

32



JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA



Liahona

VISAR OSS ALLA VÄGEN TILL JESUS KRISTUS

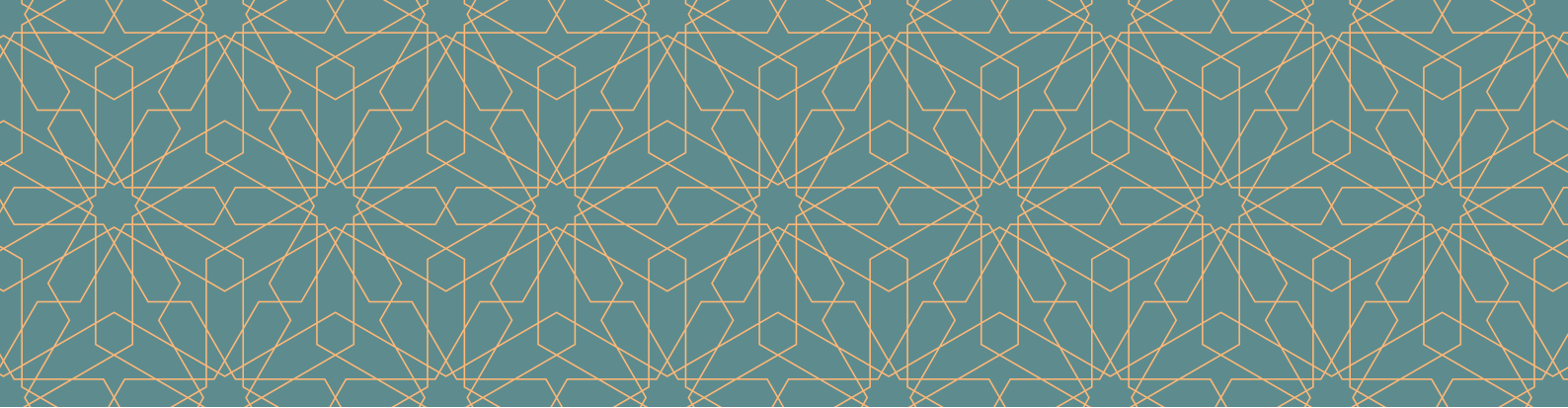
HUR MAN SER DET GODA HOS ANDRA, S. 8

BETYDELSEN AV DE NYCKLAR SOM ÅTERSTÄLLES
I TEMPLET I KIRTLAND, S. 38

FINNA KRAFT I TEMPELTJÄNST OCH
TEMPELFÖRBUND, S. 2, 44

OKTOBER 2025





”Det finns ingen smärta, ingen sjukdom, ingen orättvisa, inget lidande, inget som kan fördunkla vårt hopp när vi tror på och håller ett fast grepp om våra förbund med Gud i Herrens hus.”

– Äldste Neil L. Andersen

”Hoppets seger”, Liahona, nov. 2024, s. 5.





INNEHÅLL

"Templen i de sista dagarna ... är en förutsättning för det beskydd och den kraft som de trofasta utlovas före Kristi andra ankomst."

– Äldste Ronald A. Rasband, sidan 2

2 Förbund, kraft och löften

Äldste Ronald A. Rasband

8 Förbundskvinnor: Se det goda hos dem

Syster Kristin M. Yee

14 Historiska perspektiv på Herrens hus: Helande i templet

Jonathan A. Stapley

18 Jesu Kristi försoning, Guds barmhärtighet och du

Äldste Jörg Klebingat

24 Omsvept av värme och kärlek

Karen Dick

25 Porträtt av tro: Undervisning om sanning, förändrade liv

Jastus Suchi Obadiah

28 Sista dagars heliga berättar

Av olika författare

32 Från UV: Aktuell: Grundstenar till att skapa kristuslik samhörighet i relationer

Äldste Jeremy R. Jaggi

38 En underbar dag av återställelse

Äldste Kyle S. McKay

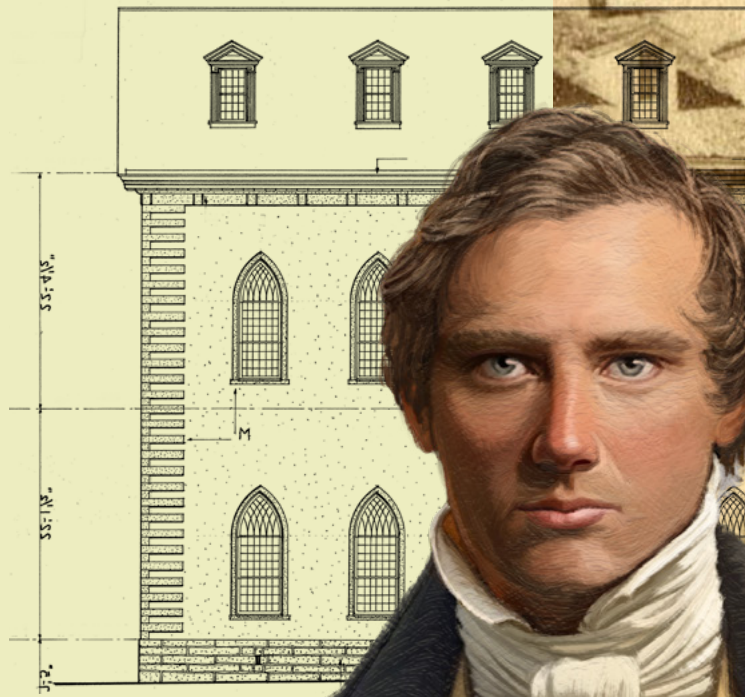
44 Kom och följ mig: Få ut allt du kan av Läran och förbunden 109

46 Kyrkan i Ecuador



OMSLAG

Detalj från Kirtlands tempel, av Al Rounds.





**Äldste
Ronald A.
Rasband**

i de tolv
apostlarnas
kvorum

FÖRBUND, KRAFT OCH LÖFTEN

Templet är en förutsättning för den kraft och det beskydd som utlovas de trofasta före Herren Jesu Kristi andra ankomst.

I maj 1833 reste min förfader Asahel Perry och några vänner från norra New York till Kirtland i Ohio. De var inte medlemmar i den nyligen återupprättade kyrkan, men de ville träffa profeten Joseph Smith. De anlände precis i tid för att närvara vid det första rådsmötet som hölls för att diskutera byggandet av templet i Kirtland.

Efter att ha inlett rådsmötet presenterade profeten projektet som handlade om att bygga templet. Sedan bad han de närvarande att uttrycka sina känslor i samband med ett så stort företag. De flesta svarade att kyrkan var för fattig för att klara av en sådan uppgift. De föreslog att en mindre och billigare byggnad skulle byggas.

Under diskussionen som följde gick min förfader Perry och hans vänner undan en stund, tog fram sina pengar och räknade ihop dem. Hade de tillräckligt till att betala sin resa tillbaka *och* bidra till tempelbygget? Några minuter senare gick min förfader fram till Joseph Smith, tog fram ett femdollarsmynt i guld och räckte fram det till profeten. (Ett sådant mynt skulle i dag vara värt hundratala dollar!)

Joseph ställde sig inför rådet och höll upp myntet. Sedan sa han med kraftfull stämma att "arbetet hade påbörjats och [Herrens] hus skulle byggas efter det mönster som framlagts" av Herren Jesus Kristus.¹

Familjen Perry blev snart medlemmar i kyrkan i Kirtland, tog emot sina tempelvälsignelser några år senare i templet i Nauvoo och tog sig senare över slätterna till Utah.



Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga i vår tid blomstrar utomhus, inomhus och över hela världen. Denna blomstrande utveckling innefattar uppförandet av tempel i en aldrig tidigare skådad takt.

När Kirtlands tempel invigdes år 1836 var det för litet för att rymma alla de sista dagars heliga som ville närvara vid invigningen. Allteftersom kyrkan växte, ökade också antalet heliga som nödgades närvara vid möten utomhus. President James E. Faust (1920–2007), som verkade som min stavs-president när jag var ung och som min mentor när jag kallades till generalauktoritet 2007, gjorde följande iakttagelse angående kyrkans andra tempel:

”Innan templet i Nauvoo färdigställdes 1846 brukade de heliga träffas utomhus, ofta i närheten av templet, för att höra Joseph och andra kyrkans ledare tala. Ibland deltog tusentals i dessa möten” – ibland till och med i dåligt väder.

”Som [äldste] George A. Smith på sitt humoristiska sätt sa: ’På profeten Josephs tid ... blomstrade [kyrkan] som bäst utomhus.’”²

Vi är tacksamma för att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga i vår tid blomstrar utomhus, inomhus och över hela världen. Denna blomstrande utveckling innefattar uppförandet av tempel i en aldrig tidigare skådad takt ”efter det mönster som lagts fram” – ett mönster som alltid har innefattat välsignelser, helgelse, tro och uppföringar.



VARFÖR SÅ MÅNGA TEMPEL?

”Våra föregångare har profeterat att templer ska vara spridda över Nord- och Sydamerika, Stilla havets öar, Europa och andra platser”, sa president Ezra Taft Benson (1899–1994) för flera årtionden sedan. Om det här återlösningsverket ska kunna ske i den omfattning som behövs, behövs det hundratala tempel.”³

President Russell M. Nelson sa att vi bygger tempel i en aldrig tidigare skådad takt i dag ”därför att Herren har befallt oss att göra det. Tempelns välsignelser hjälper oss att samla Israel på båda sidor om slöjan. Dessa välsignelser bidrar också till att förbereda ett folk som hjälper till att förbereda världen för Herrens andra ankomst!”⁴

I sin invigningsbön för Kirtlands tempel bad Joseph Smith ”att alla människor som träder över tröskeln till Herrens hus *kan känna din kraft* ...

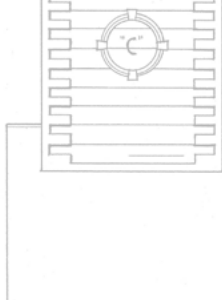
Och vi ber dig, helige Fader, att dina tjänare ska kunna gå ut från detta hus *beväpnade med din kraft* och

att ditt namn må vara över dem och *din härlighet runt omkring dem* och att dina änglar får befallning om dem” (Läran och förbunden 109:13, 22; betoning tillagd; se även v. 23).

När jag läser de här verserna tänker jag på Nephis syn om de sista dagarna. Lägg märke till den liknande formuleringen: ”Och det hände sig att jag, Nephi, såg att *Guds lamms kraft* föll över de heliga i Lammets kyrka och över Herrens förbundsfolk som var spridd över hela jordens yta, och de var *beväpnade med rättfärdighet och med Guds kraft i stor härlighet*” (1 Nephi 14:14; betoning tillagd).

Jag tror att templer i de sista dagarna spelar en väsentlig roll i uppfyllelsen av Nephis profetia och är en förutsättning för det beskydd och den kraft som de trofasta utlovas före Kristi andra ankomst.

När jag för många år sedan verkade som biskop i en universitetsförsamling imponerades jag särskilt av en ung kvinna i min församling. Hon imponerar



fortfarande på mig. Ni känner henne som president Emily Belle Freeman, Unga kvinnors generalpresident. I ett nyligt generalkonferenstal lärde hon att genom templet lyfter Jesus Kristus oss till ett högre andligt plan.

”Varje gång jag kliver över tröskeln till hans hus, upplever jag en djupare förbundsrelation med honom”, sa president Freeman. ”Jag blir *heliggjord* genom hans Ande, *begåvad* med hans kraft och *avskild* till att bygga upp hans rike.”⁵

UTLOVAD KRAFT

President Nelson har ofta talat om att Jesu Kristi kraft är tillgänglig genom templets förbund. ”Att gå i ok tillsammans med Frälsaren innebär att ni har tillgång till *hans* styrka och återlösande kraft”, har han sagt.⁶ President Nelson har också sagt:

”När vi håller våra tempelförbund får vi ökad tillgång till Herrens stärkande kraft. I templet får vi beskydd från världens törnar.”⁷

”[Frälsarens] grundläggande förrättningar knyter oss till honom genom heliga prästadömsförbund. När vi sedan håller våra förbund ger han oss *sin* helande och stärkande kraft. Och vi kommer verkligen att behöva hans kraft under kommande dagar!”⁸

”Den moraliska och andliga kraft som vårt folk behöver just nu och i kommande dagar är Gud Faderns och hans Son Jesu Kristi kraft. Vi får tillgång till deras kraft genom att ingå och hålla förbund med dem.”⁹

Himmelsk kraft har betydelse, bröder och systrar, för vi lever i en mycket ogudaktig värld. Utan den kraften kan vi inte ”uthärda den dag då han kommer” eller ”bestå när han visar sig” (Malaki 3:2). Vi vet inte när

den dagen kommer, men hans budbärare har redan sänts för att ”bereda vägen” för hans ankomst (Malaki 3:1). Och världen går inte tillsammans denna dag till mötes.¹⁰

Till vår hjälp behöver vi den kraft som utlovas de trofasta för att

- låta Gud råda i våra liv
- omvända oss och närma oss Herren
- välsigna, trösta, leda och tjäna
- ”tåla våra prövningar, frestelser och hjärtesorger bättre”¹¹ (se Mosiah 3:19)
- finna frid och glädje i Kristus under vår vandring på förbundsstigen
- förbereda oss ”för förbränningens dag” och ”de ogudaktigas elände” (Läran och förbunden 109:46)
- slutföra Herrens verk före hans andra ankomst.

FRÄLSNINGENS VÄKTARE

Vår himmelske Faders verk och härlighet är att ”åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan” (Mose 1:39). Varje tempel står som en jordisk väktare av Guds frälsningsplan och visar på Frälsarens centrala roll i hans verk och härlighet.

Beväpnade med hans kraft blir varje förbundstrogen man och kvinna – gift eller inte – som trofast håller tempelförbunden välsignad i det här livet och i det kommande.

President Nelson har lovat att ”målet som var och en av oss eftersträvar är att begåvas med kraft i ett Herrens hus, beseglade som familjer, trofasta mot förbunden som ingicks i ett tempel och som gör oss behöriga att ta emot Guds största gåva: evigt liv. Templets förrättningar och de förbund du ingår där är nyckeln till att stärka ditt liv, ditt äktenskap, din familj och din förmåga att motstå motståndarens angrepp. Din gudsdyrkan i templet och det tjänande du utför där för dina förfäder välsignar dig med ökad personlig uppenbarelse och frid och stärker ditt beslut att hålla dig kvar på förbundsstigen.”¹²

Som en Herren Jesu Kristi apostel vittnar jag om att detta är sant. ■



Varje tempel står som en jordisk väktare av Guds frälsningsplan och visar på Frälsarens centrala roll i hans verk och härlighet.

SLUTNOTER

1. Se Stephen C. Perry letter to Wilford Woodruff, 21 nov. 1884, kyrkans historiska bibliotek, catalog: ChurchofJesusChrist.org.
2. James E. Faust, "Återinvigning av Tabernaklet i Salt Lake City", *Liahona*, maj 2007, s. 39.
3. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 247.
4. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 121.
5. Se Emily Belle Freeman, "Att vandra i en förbundsrelation med Kristus", *Liahona*, nov. 2023, s. 78.
6. Russell M. Nelson, "Övervinn världen och finn ro", *Liahona*, nov. 2022, s. 97.
7. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", s. 122.
8. Russell M. Nelson, "Templet och din andliga grund", *Liahona*, nov. 2021, s. 94.
9. Russell M. Nelson, i Kevin W. Pearson, Utsändning till området Utah, 20 nov. 2024, utah. ChurchofJesusChrist.org.
10. Se Neil L. Andersen, "Andliga virvelvindar", *Liahona*, maj 2014, s. 18.
11. Russell M. Nelson, "Övervinn världen och finn ro", s. 96.
12. Russell M. Nelson, "När vi går framåt tillsammans", *Liahona*, april 2018, s. 7.



SE **det** **goda** HOS DEM

Stödverksamheten är inte bara ett program – det är en gudomlig process varigenom Gud välsignar och förändrar sina barns hjärtan.



Syster Kristin M. Yee

andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

Har du någonsin känt dig sedd *på riktigt*? Vi blir oerhört motiverade när någon verkligen *ser* oss, älskar oss och tror på oss. Jag blev konstnär därför att min mor tyckte att jag var begåvad. Hon trodde inte bara på mig när jag gjorde bra ifrån mig. När jag gjorde misstag såg hon fortfarande det goda i mig.

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum har sagt att ”den högsta formen av urskillning är att kunna se det goda i någon annan som han eller hon aldrig har sett hos sig själv och förmågan att hjälpa dem upptäcka och utveckla det.”¹

Detta är vad vår Fader i himlen gör för oss varje dag. Han ser det goda som vi kanske inte ser hos oss själva, och kärleksfullt och tålmodigt hjälper han oss att utveckla det och hjälper oss att bli som hans Son. Frälsaren visar oss hur vi ska se det goda hos andra och hjälpa dem att utveckla det. Han undervisade Petrus och sina nya apostlar kärleksfullt och målmedvetet. Han betjänade och lyfte människor som samhället ansåg vara syndare, utstötta eller orena. Han såg värdet och hoppet i dem som ansågs hopplösa. Han svarade på desperata spetälskas vädjanden med medkänsla. Han gick inte bara fram till dem, utan rörde också vid och helade dem. (Se Markus 2:15–17; Lukas 5:12–13; Johannes 4:4–26.)

Han kände till varje själs värde, och han älskade dem. Han såg så mycket mer i dem än deras svagheter, synder, sjukdomar och skröpligheter. Han såg deras själar och allt de kunde och skulle bli. Han undervisade dem, botade dem, uppmuntrade dem och uppmanade dem att uppnå sin potential genom att följa honom.

Som förbundskvinnor i hans kyrka har vi fått välsignelsen och uppdraget att ”gå ... och gör som han” (Lukas 10:37). ”För det som ni har sett mig göra, det ska även ni göra” (3 Nephi 27:21). Vi har förbundsfrömanen och välsignelsen att hjälpa dem vi tjänar att känna Frälsarens kärlek och att se det goda som Gud ser hos dem och hjälpa dem att utveckla det. Det är att älska andra så som Frälsaren skulle älska dem (se Johannes 13:34).

Vår Fader i himlen hjälper oss ofta att växa och förändras genom att sända speciella personer till oss – människor som ger oss av hans kärlek och lindring och hjälper oss att nå vår potential.

Stödbröder och stödsystrar har den fina frömanen och förbundsansvaret att vara dessa speciella personer som går Herrens ärenden. Vi kan hjälpa dem vi tjänar att se Kristi goda förmågor, talanger och egenskaper hos sig själva och hjälpa dem att växa.

Ju mer vi hjälper andra att uppfylla ändamålet med sin skapelse, desto mer förstår vi vår egen potential som Guds barn. Vi behöver förlita oss på Herren för att få veta vad hans barn har för behov.

Systrar, ni har tillgång till himlens resurser för att utföra detta rättfärdiga och upphöjande arbete, däribland välsignelserna av Herrens prästadömskraft² när ni håller era förbund och använder er delegerade prästadömsmyndighet genom era ämbeten

och stöduppdrag.³ De här välsignelserna ger oss de uppenbarelser vi behöver för att tjäna på hans sätt.

Anden kan mjuka upp vårt hjärta så att vi kan se andra ”som de verkligen är” (Jakob 4:13) och inte låta vår syn fördunklas av antaganden, nonchalans eller trötthet.

”STÖDSYSTRAR ÄR SÄNDA FRÅN GUD”

Karen är numera en god vän till mig. Men jag lärde inte känna henne förrän jag blev hennes stödsyster. Min stödkamrat var en vänlig ung kvinna som hette Ella och gick sista året på high school. Vi fick uppdraget att stödja Karen när hon precis hade börjat återvända till kyrkan.

När vi tjänade Karen och fick höra hennes unika berättelse och behov, kände Ella och jag oss manade att inbjuda henne att komma till templet. Den ambitionen fick Ella att använda sin tekniska kunnighet till att lösa problemen med Karens kyrkkonto på nätet så att hon kunde betala sitt tionde och boka tid i templet. Och jag hjälpte henne att köpa nya tempelkläder och känna sig bekväm med att åka dit. Karen verkade stråla och fyllas av frid och glädje när hon och jag satt tillsammans i det celestials rummet efter sessionen.

Karen upplevde allvarliga hälsoproblem men också otroliga underverk under tiden som vi tjänade henne. Vårt stöd till henne under den här tiden stärkte oss alla i Herren.

Vi bad henne följa med oss till Hjälpföreningen och Söndagsskolan, och vi umgicks hemma hos henne. Hon har utvecklat en härlig självtillit och vet vem hon är och vem hon vill bli. Hon har börjat se det goda i sig själv.

När jag frågade Karen om jag fick berätta om den här speciella upplevelsen av att vara hennes stödsyster, sa hon: ”Kör på! Låt dem veta att det finns en himmelsk Fader som älskar [dem]!” Hon sa att den kärlek och omsorg som Ella och jag gav henne hade lärt henne att hon behövde någon i sitt liv. Hon sa: ”De kommer aldrig att förstå hur mycket jag behövde dem ... Stödsysstrar är sända från Gud.”

Herren vet verkligen vad han gör när han placerar oss där vi är. Han vet vilka vi behöver i våra liv och varför. Om

katalysator för detta. Stödverksamheten är inte bara ett program – det är en gudomlig process varigenom Gud välsignar och förändrar sina barns hjärtan från hjärtan av sten till hjärtan av kött (se Hesekiel 11:19).

Stödverksamhet är att älska och visa omsorg om andra så som Frälsaren skulle göra. Den är ett sätt att vara; den är det sätt som vår Frälsare Jesus Kristus och alla de som sluter förbund att följa honom har. Han sa: ”Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er” (Johannes 13:34).

SYSTRAR, NI HAR TILLGÅNG TILL HIMLENS RESURSER FÖR ATT UTFÖRA DETTA RÄTTFÄRDIGA OCH UPPHÖJANDE ARBETE, DÄRIBLAND VÄLSIGNELSENA AV HERRENS PRÄSTADÖMSKRAFT NÄR NI HÅLLER ERA FÖRBUND OCH ANVÄNDER ER DELEGERADE PRÄSTADÖMSMYNDIGHET GENOM ERA ÄMBETEN OCH STÖDUPPDRAG.

vi utövar tro på Herren och utför våra stödverksamhetsuppdrag från honom, visar han oss de underbara välsignelserna av sin kärlek och sin gudomliga ledning å våra vägnar.

STÖDVERKSAMHETEN FÖRÄNDRAR VÅR INNERSTA NATUR

Som barn till Gud är vi avsedda att växa och förändras och bli som våra himmelska föräldrar. Och kärleksfullt tjänande är en

När vi agerar så som Frälsaren skulle ha gjort och förlitar oss på honom förändras vår innersta natur så att vi blir som han är, så att vi en dag är beredda att återvända till vår himmelske Faders närhet.

President Russell M. Nelson har sagt att ”när vi strävar efter att leva efter Jesu Kristi högre lagar börjar vårt hjärta och själva vår natur att förändras. Frälsaren *lyfter upp* oss över denna fallna världs dragningskraft genom att välsigna oss med större kärlek, ödmjukhet, generositet, vänlighet, självdisciplin, frid och *ro*.”⁴

FÖRBUNDSKVINNOR KOMMER MED LINDRING FRÅN FRÄLSAREN

Jag minns en kväll när jag körde direkt från jobbet för att besöka en av systrarna som jag var stödsyster åt. Det hade varit en jobbig dag och jag mådde inte särskilt bra. Det kändes som om jag inte hade något kvar att ge och jag kände mig inte särskilt kristuslik. Jag kände att jag medan jag körde skulle be en liten bön i tro om att den här systemen på något sätt skulle välsignas med det hon behövde trots att jag inte hade något att ge. När min kamrat och jag pratade med den här systemen om hennes familj, hennes hektiska liv och vad vi kunde göra för att hjälpa till, kände jag hur Herrens kärlek fyllde mig. Jag kände hans kärlek till henne, till hennes familj och till mig.

Vi lekte med hennes små barn medan vi pratade. Och när jag åkte hem den kvällen kände jag mig som en annan människa. Jag visste att jag hade fått energi och styrka. Jag visste att jag hade känt lite av himlen i det hemmet. Vi hade alla känt oss upplyfta av hans kärlek.

Jag fann glädje i att älska den här systemen och komma med Frälsarens lindring till henne. Våra upplevelser som leder fram till vårt tjänande är inte alltid bekväma eller glädjerika. Precis som med allt annat som är viktigt brukar det finnas en del hinder. Men när vi tjänar andra ångrar vi inte att vi fått vara hans händer och öron. Vi ångrar inte att vi kom med hans kärlek och lindring.

President Nelson har sagt: ”Systrar, underskatta aldrig den enastående kraften inom er att ha ett gott inflytande på andra. Det är en gåva som vår himmelske Fader har gett *varje förbundskvinna*.”⁵

Ni är förbundskvinnorna i Herrens kyrka. Överallt i världen älskar ni Gud och har en

strävan att leva efter era förbund och ge ert allra bästa till honom. Ni träder fram för att tjäna enskilda och många för att komma med Frälsarens lindring.

Och kära systrar, om det någonsin funnits behov av lindring på jorden så är det nu. Behovet är stort på alla nivåer och överallt. Och Herren har planterat er i just er del av vingården för att ni ska ge av hans kärlek och lindring till hans barn. Varje vänlig handling är viktig; varje villigt hjärta och varje villig hand gör skillnad; varje uttryck för kärlek och tålmod har betydelse. Det ni gör har verkligen betydelse. ■

Från ett tal på en kvinnokonferens på Brigham Young University den 2 maj 2024. Skanna koden på nästa sida för att se på eller läsa hela talet.

SLUTNOTER

1. David A. Bednar, i ”A Conversation on Meekness” (Leadership Enrichment Series, 15 sep. 2020).
2. Se Russell M. Nelson, ”Andliga skatter”, *Liahona*, nov. 2019, s. 76–79. ”De välsignelser av prästadömet kraft som medlemmar kan ta emot innefattar ... uppenbarelse om hur de kan utföra det verk de ordinerats till, avskilts till eller fått i uppdrag att göra” (*Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga*, 3.5, Evangeliebiblioteket).
3. ”Guds rike är inte och kan inte vara fullständigt utan kvinnor som ingår heliga förbund, och sedan håller dem, kvinnor som talar med Guds kraft och myndighet!” (Russell M. Nelson, ”En vädjan till mina systrar”, *Liahona*, nov. 2015, s. 96). ”President Joseph Fielding Smith sa till systrar i Hjälpföreningen: ’Ni kan tala med myndighet eftersom Herren har givit er myndighet.’ Han sa även att Hjälpföreningen har ’givits kraft och myndighet att utföra många storslagna gärningar. Det arbete som de utför sker genom gudomlig myndighet’ (”Relief Society – an Aid to the Priesthood”, *Relief Society Magazine*, jan. 1959, s. 4, 5)” (Russell M. Nelson, ”En vädjan till mina systrar”, s. 98, slutnot 7). Se även Dallin H. Oaks, ”Prästadömet nycklar och myndighet”, *Liahona*, maj 2014, s. 51.
4. Russell M. Nelson, ”Övervinn världen och finn ro”, *Liahona*, nov. 2022, s. 97.
5. Russell M. Nelson, ”Kvinnors inflytande” (världsomfattande andakt för Hjälpföreningen, 17 mars 2024), Evangeliebiblioteket.

” NÄR VI STRÄVAR EFTER
ATT LEVA EFTER JESU KRISTI
HÖGRE LAGAR BÖRJAR VÅRT
HJÄRTA OCH SJÄLVA VÅR
NATUR ATT FÖRÄNDRAS.
FRÄLSAREN *LYFTER UPP*
OSS ÖVER DENNA FALLNA
VÄRLDS DRAGNINGSKRAFT
GENOM ATT VÄLSIGNA
OSS MED STÖRRE KÄRLEK,
ÖDMJUKHET, GENEROSITET,
VÄNLIGHET, SJÄLVDISCIPLIN,
FRID OCH RO.”

President Russell M. Nelson



HELANDE I TEMPLET

FOTOGRAF AV NAUVOO TEMPEL I ILLINOIS. BRUCE C. CORNWELL



*Böner för sjuka och lidande har
förblivit en viktig del av vår
gudsdyrkan i templet sedan Joseph
Smiths tid tills i dag.*

HISTORISKA PERSPEKTIV PÅ HERRENS HUS



Jonathan A. Stapley
Kyrkans historiska avdelning

Jennetta Richards hade färdats över Atlanten och halva den nordamerikanska kontinenten för att förena sig med de heliga i Nauvoo i Illinois. Under många år hade hon också lidit av "allmän svaghet" – en odiagnostiserad kronisk sjukdom.¹ Vintern 1844 var templet i Nauvoo långt ifrån färdigbyggt. Men profeten Joseph Smith hade samlat en grupp män och kvinnor för att utföra de heliga tempelceremonierna på platser som till exempel den röda tegelbutiken.² Som en del av dessa tempelceremonier ingick en gemensam bön där de närvarande förenade sin tro till förmån för sig själva och andra. I dagböcker som fördes av de heliga som närvarade vid de här tempelmötena omtalas de heliga tempelceremonier som de deltog i med återhållsamhet och vördnad, medan de människor de bad för – ofta barn som var svårt sjuka, genomgående nämns vid namn.³ Den 10 februari 1844 hade Jennetta intensiva smärtor. Joseph höll ett bönemöte på kvällen för medlemmar som tagit emot sin begåvning, och de som närvarade "bad för syster Richards och andra".⁴

Böner för sjuka och lidande har förblivit en viktig del av vår gudskyrkan i templet sedan Joseph Smiths tid tills i dag. I templet förenas kyrkans medlemmar i vädjanden till Gud i det att de utövar tro till förmån för varandra.

HELANDE I GUDS HUS

Sambandet mellan gudskyrkan i templet och helande bottnar i skrifterna. Enligt Matteus nämnde Frälsaren profeten Jesaja under sitt besök i templet i Jerusalem, och förklarade att "mitt hus ska kallas ett bödens hus". Och sedan kan vi läsa att "på tempelplatsen kom blindade och lama fram till honom, och han botade dem" (Matteus 21:13–14; se även Jesaja 56:7). Under återställelsen följer det här mönstret för att finna helande i templet denna uppmaning i Nya testamentet: "Bekänn därför era synder för varandra och be för varandra så att ni blir helade" (Jakob 5:16).

Under pionjärtiden var det många som skickade brev och telegram till templet och bad om att bli ihågkomna

i tempelböerna.⁵ En del reste långa sträckor för att finna helande i templet, där man för egen del kunde döpas i templets dopbassäng för helande, eller få välsignelser för helande av andra heliga som hade kallats att tjäna där.⁶ Men när sista dagars heliga började utföra tempeltjänst för sina förfäder i större antal, avslutade kyrkans ledare bruket att låta heliga komma till templet för att få helande välsignelser. Prästadömsvälsignelser kunde ges varhelst de drabbade befann sig, men tempelförrättningarna måste utföras i Herrens hus.⁷

Trots den här förändringen förblir templet en plats för helande. I dag kan kyrkans medlemmar skicka in namn på personer som ska tas med i tempelböerna. Vi kan göra det på plats i templet, via internet eller i mobilappen Verktyg.

FYSISKT OCH ANDLIGT HELANDE

Kännetecknande för Jesu Kristi verksamhet i både Nya testamentet och Mormons bok är den omsorg han visade när han botade sjuka och lidande. Mormons bok förklarar också att detta helande erbjuds hela mänskligheten. Frälsaren led, dog och uppstod från de döda "så att han i köttet kan veta hur han ska bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter" (Alma 7:12). "Ångra era synder och bli omvända så att jag kan hela er", var Jesu Kristi inbjudan till alla (3 Nephi 9:13). Det här helandet kan vara fysiskt, men vi har också andliga och känslomässiga trauman som kan helas i Kristus.

Under en krisperiod i början av återställelsen, till exempel, påminde Jesus Kristus de tolv apostlarnas kворum om deras stora uppdrag och sa sedan att de skulle få både frestelser och svårigheter. Frälsaren förklarade att "om de inte förhärdat sina hjärtan och gör sig styvnackade mot mig, ska de bli omvända och jag ska hela dem" (Läran och förbunden 112:13), och lät därmed förstå att han skulle hela deras andliga lidanden.

I det att kyrkans medlemmar i vår tid ingår och håller heliga förbund, kan de se fram emot att bli "heliggjorda genom Anden till sina kroppars förnyelse"

Sista dagars heliga upplever hela skalan av mänskliga motgångar, och i templen kan de finna helande för sina krossade hjärtan, trasiga relationer och till och med grusade förväntningar.

(Läran och förbunden 84:33; se även 89:18). Men de är också införstådda med att fysiska åkommor inte är det enda slags lidande som behöver helas. Sista dagars heliga upplever hela skalan av mänskliga motgångar, och i templen kan de finna helande för sina krossade hjärtan, trasiga relationer och till och med grusade förväntningar. Alla är välkomna att hörsamma Jesu Kristi uppmaning att ”komma till mig med helhjärtat uppsåt, så att jag kan hela [er]” (3 Nephi 18:32).

EN GRUND FÖR GUDSDYRKAN I TEMPLET

Mirakulösa helanden finns dokumenterade i många sista dagars heliga liv. Efter att till exempel Vilate Kimball hade tagit emot en välsignelse samt andras böner i templet i Nauvoo mådde hon genast bättre.⁸ Alla böner resulterar dock inte i ett mirakulöst ingripande. När Herren ingriper och välsignar oss varar läkedomens kanske bara i månader eller år. Till sist slutar våra jordiska liv med döden. Men vi har detta hopp: att ”när Herren kommer, och det gamla förgås och allt blir nytt, då ska de uppstå från de döda och ska därefter inte dö, och de ska få en arvedel inför Herren i den heliga staden” (Läran och förbunden 63:49).

Ett och ett halvt år efter att man bett för Jennetta Richards under ett tempelmöte år 1843 gick hon bort. Trots Jennettas tro och hennes familjs och tempelgrupps enade tro, slutade hon andas strax efter klockan tio på förmiddagen den 9 juli 1845.⁹ Skrifterna förklarar att även där det finns tro till att helas, kommer läkningen endast om personen ”inte är bestämd till att dö” (Läran och förbunden 42:48). Liksom Joseph Smith, som mördades sommaren 1844, fick Jennetta inte se templet färdigställas under sin livstid. Men hon hjälpte

till att lägga grundvalen för gudsdyrkan i templet under återställelsen.¹⁰ Och en del av den grundvalen var hennes exempel i att söka helande från Herren genom den bön som uppsändes av andra – en bön som uppsändes på samma sätt som dem vi upplever i templet i dag. ■

SLUTNOTER

1. Se ”William D. Huntington, Cemetery Records, 1839–1846”, s. 28, josephsmithpapers.org.
2. Deltagarna nämnde den här gruppen vid flera namn, bland annat ”kvorumet”, ”den heliga orden” och prästadömet (se Heber C. Kimball, ”Journal, 1842 September, 1844 May–1845 May”, 4 sep. 1843, 26 jan. 1845, Heber C. Kimball Papers, 1837–1866, kyrkans historiska bibliotek, catalog.ChurchofJesusChrist.org; Wilford Woodruff, ”Journal [January 1, 1843–December 31, 1844]”, 15 aug. 1844, s. wilfordwoodruffpapers.org). Senare kallades gruppen ”Smorda kvorumet” (se Church History Topics, ”Anointed Quorum [Holy Order]”, Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk).
3. Se Joseph Smith, ”Journal, December 1842–June 1844; Bok 3, 15 July 1843–29 February 1844”, 3 sep. 1843; 11 sep. 1843; 12 okt. 1843; 3 dec. 1843; 28 feb. 1844, josephsmithpapers.org.
4. Joseph Smith, ”Journal, December 1842–June 1844; Book 3, 15 July 1843–29 February 1844”, 10 feb. 1844, josephsmithpapers.org; standardiserad stavning.
5. Se ”Temple Manifestations”, *Millennial Star*, 24 jan. 1895, s. 59–60.
6. Se Church History Topics, ”Healing”, Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk.
7. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 3, *Boldly, Nobly, and Independently, 1893–1955* (2022), s. 239–277.
8. Se Heber C. Kimball, ”Journal, 1840 December–1841 March, 1843 June–October, 1845 May–November”, 20 juni 1845, kyrkans historiska bibliotek, catalog.ChurchofJesusChrist.org.
9. Se Willard Richards, ”Journal (volume 11), 1844 December–1845 September”, 9 juli 1845, Willard Richards Journals and Papers, 1821–1854, kyrkans historiska bibliotek, catalog.ChurchofJesusChrist.org.
10. Jennetta Richards deltog första gången i tempelceremonierna den 27 januari 1844 (se Wilford Woodruff, ”Journal [January 1, 1843–December 31, 1844]”, 27 jan. 1844, wilfordwoodruffpapers.org).

Äldste Jörg Klebingat
i de sjuttios kvorum



*Jesus Kristus är vår
vän, vår vägvisare,
vår store läkare,
vår rådgivare och,
framför allt, vår
Frälsare, Återlösare
och förespråkare
inför Fadern.*

JESU KRISTI FÖRSONING, GUDS BARMHÄRTIGHET OCH DU

Tycker du någonsin att Jesus Kristus är för avlägsen, för otillgänglig och för opersonlig för att någonsin kunna gå från att vara en tavla på väggen, en staty eller ett namn i skrifterna till att bli din personlige, handgriplige och daglige Frälsare?

Låt oss se om vi inte kan stänga det här onödiga glappet genom att se över vad vi vet och vilka slutsatser vi lämpligen kan dra av skrifterna och profeternas ord om vår relation till den förjordiske Kristus och hur den kunskapen kan hjälpa oss i dag i vår relation med honom.



VAD VI VET

- Vi vet ”att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämelse” och att vi ”i föruttlivaren [var andliga] söner och döttrar [till Gud]”.¹
- Vi vet att vi var ”bland de ädla och stora” (Läran och förbunden 138:55; se även Abraham 3:22) och att vi fick vår ”första undervisning i andarnas värld” (Läran och förbunden 138:56).
- Vi vet, som president Russell M. Nelson har sagt, att ”vår himmelske Fader har reserverat många av sina ädlaste andar – man kan säga det bästa teamet – till den här slutfasen. Dessa ädla andar – dessa de finaste spelarna, dessa hjältar – är *ni!*”²
- Vi vet, som äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum har sagt, att ”vår personliga identitet är inpräglad i oss för evigt. På sätt som vi inte helt förstår påverkar vår andliga tillväxt i den förjordiska världen vilka vi är här.”³
- Vi vet att vi för att kunna bli som våra himmelska föräldrar behövde lämna deras närhet. Återlösningsplanen presenterades, och vissa tog emot den medan andra förkastade den. Jesus Kristus steg fram och sa: ”Fader, ske din vilja, och äran vare din för evigt” (Mose 4:2).
- Vi vet att följden blev en strid i himlen, i vilken ”Mikael [den förjordiske Adam] och hans änglar stred mot draken [Satan] ... och hans änglar” (Uppenbarelseboken 12:7) och att vi ”övervann honom genom Lammets blod och genom [vårt] vittnesbörds ord” (Uppenbarelseboken 12:11).
- Vi vet att vi, som är bland vår himmelske Faders tappreste och mest pålitliga barn, ”vände motståndaren ryggen och lerede oss med Guds styrkor, och dessa styrkor segrade.”⁴
- Vi vet att vår lilla blå planet i Vintergatan är en synnerligen problematisk plats eftersom, som Herren vittnade om för Enok, ”bland alla mina händers verk har det inte funnits så stor ogudaktighet som bland dina bröder” (Mose 7:36).
- Vi vet att utrymmet för en motsats till allting krävde att den största godheten och det största ljuset i universum sedan också sändes ner till just den här jorden i form av Jesus Kristus och alla de som följde honom – alla vi.
- Vi vet att vi, som några av de ädlaste och mest trofasta bland vår himmelske Faders andebarn, utvaldes till att komma hit med Jesus Kristus i dessa sista dagar.

Frälsaren specialiserar sig på att hela de svagaste av de svaga och på att hjälpa dem som minst förväntar sig det.



VI ÄR FRÄLSARENS VÄNNER

Jag tycker om att för mitt inre föreställa mig det som Frälsaren måste ha sett mest fram emot – att vi, hans betrodde förjordiska lärjungar och vänner, skulle fortsätta vara lojala mot hans verk under vårt liv på jorden. Vi förvånas därför inte över att Kristus senare skulle intyga för sina lärjungar att ”ni är de som min Fader har gett mig. Ni är mina vänner” (Läran och förbunden 84:63). För mig känns det självklart att denna kärleksförklaring gäller oss alla.

Därefter kom löftet att vi, tack vare vår förjordiska lojalitet och lydnad, en dag skulle få möjlighet att bli medlemmar i Israels hus genom fader Abrahams släktlinje, tack vare vår andliga benägenhet att höra och hörsamma Guds röst och genom att ingå heliga förbund med Gud (se Läran och förbunden 29:7). Som medlemmar i Israels hus skulle vi få rätt till förbundets välsignelser och ansvar, såsom Kristi löfte till nephiterna: ”Fadern har först upprest mig åt er ... eftersom ni är förbundets barn” (3 Nephi 20:26).

Ni och jag är märkta – i sanning öronmärkta – på grund av vår förjordiska lojalitet och lydnad. Eftersom

vi redan en gång troget har stått på vår Frälsares sida, även under striden i himlen, är vi nu kallade att än en gång gå med i den här slutliga striden, i det att striden i himlen så att säga fortsätter på den här sidan slöjan längs samma stridslinjer av gott mot ont, ljus mot mörker och sanning mot lögn.

Jag hoppas du inser att Jesus Kristus då liksom nu är vår vän, vår vägvisare, vår store läkare, vår rådgivare och, framför allt, vår Frälsare, Återlösare och förespråkare inför Fadern. Du kan ha gjort misstaget att förklara dig alltför svag och nedbruten för att förtjäna hans kärlek.

Men, ”även om [du] inte kan göra mera än önska att tro” att han bryr sig om dig personligen, ”så låt denna önskan verka i [dig]” (Alma 32:27) och tro det bästa om Kristus – eller tro snarare det bästa om din egen ”tro till omvändelse” (Alma 34:15–17), tron på att du kan göra ditt bästa.

Om du faktiskt stod honom nära i föruttillvaron (och det tror jag att du gjorde), och om han verkligen led och dog för dig (vilket han gjorde), och om hans försoningsoffer är avsett för dig specifikt som individ

Hans försoningsoffer är avsett för dig personligen och specifikt.

(och det är det), och om syndernas förlåtelse och en gradvis ökande tillväxt rad på rad i det här livet är anledningen till att du faktiskt är här (och det är den), kan du kanske förstå varför Faderns vrede är upptänd mot dem som "inte vill förstå [hans] barmhärtighet som [han] har visat dem på grund av [sin] Son" (Alma 33:16).

GUD TYCKER OM ATT VARA BARMHÄRTIG

Det är meningen att fortlöpande omvändelse ska vara en glädjeric upplevelse i det att vi får tillgång till Frälsarens försoning och därmed syndernas förlåtelse. Motståndaren, å andra sidan, vill få oss att tro att omvändelse är en hopplös, självkritisk övning – inget annat än en ständig påminnelse om våra oändliga ofullkomligheter.

Kom ihåg att Frälsarens försoning och frivilliga offer inte bara skyddar oss från våra synder utan också från våra svagheter. Ha tro på att Frälsaren fullkomligt kan skilja mellan våra svagheter och våra planlagda, avsiktliga synder. En av hans tjänare, president Jeffrey R. Holland, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, har sagt att "det Gud tycker bäst om i sitt gudaskap är glädjen att vara barmhärtig, särskilt mot dem som inte förväntar sig det och ofta känner att de inte förtjänar det."⁵

Mina kära vänner, om vi ödmjukt söker syndernas förlåtelse genom att uppriktigt och snabbt omvända oss varje dag och bli heliga "med tiden" (Mose 7:21), "rad på rad, bud på bud" (2 Nephi 28:30), måste och kommer



vanan att låta "Gud råda"⁶ och "tänka celestially"⁷ att återspeglas i vår innersta natur, i vår personlighet och i vårt väsen; i vårt hjärta, vår förmåga, vårt förstånd och vår själ (se Lukas 10:27) och i våra tankar, ord och handlingar.

DEN STORE LÄKAREN

Bröder och systrar, jag vittnar om Frälsarens existens och om hans ändamålsenliga försoning. Jag vittnar om att i hans sjukhus är han den store läkaren, chefskirurgen och helaren. Jag vittnar om att han specialiserar sig på att hela de svagaste av de svaga och på att hjälpa dem som minst förväntar sig det. Jag vittnar om att alla sjukhus- och öppenvårdsavgifter betalades av honom i en trädgård och på ett kors. Jag vittnar om att ni är välkomna dit för rutinmässiga andliga kontroller såväl som för livräddande akuta operationer. Han håller sin verksamhet öppen dygnet runt, och det finns alltid en sal och en säng för dig.

Den enda självrisk du behöver betala är din kärlek till honom, ditt ärliga uppsåt, ditt helhjärtade lärjungeskap och din villighet att sträva efter att hålla förbund – kort sagt, ditt förkrossade hjärta och din botfärdiga ande (se 2 Nephi 2:7; 4:32).⁸

Med president Russell M. Nelsons ord:

"Det finns ingen gräns för hur mycket Frälsaren kan hjälpa dig. Hans ofattbara lidande i Getsemane och på Golgata var för din skull! Hans oändliga försoning är för din skull!

Jag uppmanar er att ägna tid varje vecka – under resten av livet – åt att öka er insikt vad gäller Jesu Kristi försoning."⁹

Slutligen vill jag säga: "Må Gud ... låta [dig] förmås till omvändelse och goda gärningar, så att [du] åter kan få nåd på nåd enligt [dina] gärningar" (Helaman 12:24) så att du kan "se upp till Gud på den dagen med ett oskyldigt hjärta och rena händer ... med Guds bild inpräntad i [ditt] ansikte" (Alma 5:19). ■



Från ett andaktstal på Brigham Young University den 22 oktober 2024. Skanna koden för att se eller läsa hela talet.

SLUTNOTER

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Evangeliebiblioteket.
2. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), Evangeliebiblioteket.
3. Neil L. Andersen, "Trons öga", *Liahona*, maj 2019, s. 35.
4. Gordon B. Hinckley, "En ljustets dag för världen gryr", *Liahona*, maj 2004, s. 81.
5. Jeffrey R. Holland, "Arbetarna i vingården", *Liahona*, maj 2012, s. 32–33.
6. Se Russell M. Nelson, "Låt Gud råda", *Liahona*, nov. 2020, s. 92–95.
7. Se Russell M. Nelson, "Tänk celestially!" *Liahona*, nov. 2023, s. 117–120.
8. Se även 3 Nephi 9:20; 12:19; Ether 4:15; Moroni 6:2; Läran och förbunden 20:37; 56:18; 59:8; 97:8.
9. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 122.

OMSVEPT AV VÄRME OCH KÄRLEK

Karen Dick



Jag ville inte verka svag genom att be om hjälp, men jag visste att jag behövde hjälp.

”Hur kan jag vara till hjälp?” frågade Michele. Michele var min stödsyster och en av mina bästa vänner. Hennes fråga ekade inom mig och det störde mig att jag ännu en gång inte hade kunnat ge henne ett rakt svar.

Tragiska omständigheter hade tyngt min utökade familj den senaste tiden, och jag visste att jag behövde hjälp. Jag ville dock inte framstå som svag genom att be Michele om hjälp.

Jag brukade ofta jämföra mig med andra, som till exempel kyrkans pionjärer som offrade allt för sin tro, eller den där vännen på Facebook som verkade ha full koll på allt. Jag visste att ingen av de här jämförelserna var rättvis. Ändå fortsatte jag isolera mig, fastän trösten från en kärleksfull broder eller syster i församlingen hade kunnat göra all skillnad i världen.

I åratal hade jag viftat bort välmenande vänner med oräkneliga versioner av uttrycket ”jag mår bra”. Ironiskt nog blev jag frustrerad när jag själv fick samma svar från dem jag ville hjälpa. Hur ofta hade jag inte i min stolthet avvisat människor som Gud hade sänt som svar på mina böner? Mina senaste omständigheter hade dock tvingat mig att lägga stoltheten åt sidan och be om hjälp.

Först visste jag inte vad jag skulle säga när jag ringde Michele, men när jag öste ur mig mina känslor av sorg och förlust grät hon med mig och lyssnade på mig. Jag sa att jag bara ville att någon skulle ge mig lite fika, svepa in mig i en filt, lägga mig i sängen och försäkra mig om att allt skulle ordna sig.

Michele berättade att hon hade bett om att få veta hur hon skulle trösta mig men inte visste hur, eftersom jag inte pratade om min sorg. När jag till sist öppnade mig för henne kunde hon bättre förstå och veta hur hon skulle hjälpa mig.

Nästa dag dök hon upp utanför min dörr med en påse körsbär och den varmaste, mjukaste filt jag någonsin vidrört. Hennes stödkamrat Linda kom strax därpå med lagad mat till min familj och gosiga sockor till mig.

Nu när sorgens stormvindar viner inom mig sveper jag in mig i värmen från Micheles och Lindas kärlek och vet att jag kommer att klara mig. Deras kärlek är en påminnelse om Kristi kärlek – som finns där för mig närhelst jag behöver den (se Romarbrevet 8:35, 38–39). ■

Författaren bor i Utah, USA.



MÖT **JASTUS SUCHI OBADIAH**
Kisumu, Kenya

Undervisning om sanning, förändrade liv

Jastus Suchi Obadiah, Kisumu, Kenya

Jesu Kristi evangelium är sant. Hans lära förändrar människors liv. Och det är det som förändrar livet för unga människor i Kenya.

Jag verkar som president för en liten gren av kyrkan som bildades i september 2024. Omkring två tredjedelar av våra medlemmar är ungdomar. De kommer till kyrkan varje vecka – de flesta av dem färdas flera kilometer. En del av dem promenerar, andra cyklar.

Föräldrarna till många av de här ungdomarna är inte medlemmar i kyrkan, men de har tillåtit sina barn att döpas. Nyligen träffade jag en av föräldrarna. Han ville veta mer om kyrkan som hans son gick i.

”Jag har sett en hel del förändringar hos min son” sa han. ”Han är en annan människa. Han är lydig och trevlig hemma. Jag vill ta reda på varför.”

Den här fadern kom till kyrkan och såg med egna ögon att det var Frälsarens lärdomar och återställda evangelium som hade förändrat hans sons sätt att leva. ”Nu vet jag att platsen som min son går till är en trevlig plats”, sa han efteråt. ”Jag ska låta andra komma också.”

Förra året döptes över 30 ungdomar i min gren. Under de kommande två eller tre åren kommer vi att få se många i grenen resa i väg på mission. Vi är så glada för deras skull. Vårt arbete här är att ge dem möjligheter att fördjupa sin omvändelse till Jesus Kristus och hans återställda evangelium. Så vi ser till att skriva in dem i kyrkans program, såsom seminariet och institutet, för att förbereda dem väl.

”MASSOR AV OPTIMISM”

När jag avslutade min mission hade vi bara 12 grenar i hela Kenya. I dag har vi fler än 100 enheter. Det är fantastiskt att se hur kyrkan växer, särskilt i västra Kenya.

En av anledningarna till att min gren har ett stort antal ungdomar är att medlemmarnas missionsarbete

bland ungdomarna är mycket effektivt här. De flesta går i samma skola och de bjuder in varandra till kyrkan. Det har skapat massor av optimism.

En annan faktor som bidragit till tillväxten i Kenya är återvända missionärer. De är till stor styrka för kyrkan. När de återvänder från sin mission återvänder de hem med tro på Jesus Kristus och ett vittnesbörd om hans återställda evangelium. De har utvecklat ledaregenskaper. De stannar kvar i kyrkan. De gifter sig med andra medlemmar i kyrkan. Deras barn växer upp i kyrkan. Och deras barn blir en styrka för kyrkan.

Ännu en faktor är landets allra första medlemmar som bodde i Nairobi på 1990-talet och i början av 2000-talet. Nu går de i pension och återvänder till sina byar på landsbygden i Kenya. De tar med sig sina vittnesbörd, har ett högt anseende och delar med sig av evangeliet till släkt och vänner.

Men livet som medlem i kyrkan på 1990-talet var en utmaning i Nairobi eftersom det skrevs mycket negativt om kyrkan i tidningarna.

Jag är glad att kyrkans medlemmar på den tiden var trofasta och ståndaktiga. De fick utstå mycket. Men många heliga var förebilder vart de än begav sig och vad de än gjorde. Det gjorde stor skillnad.

”EN ANNAN SKAPELSE”

Under min mission fick jag möjlighet att undervisa mina bröder och systrar i Kenya och Uganda om Jesu Kristi evangelium. Men än viktigare var att jag fick ett vittnesbörd om Jesus Kristus. När jag återvände hem 1997 var jag en annan skapelse (se 2 Korintierbrevet 5:17).



”De vet att kyrkan är en tillflykt där de hör Jesu Kristi evangelium”, säger Jastus om ungdomar som dras till kyrkan.

Jag fick möjlighet att tjäna tillsammans med kamrater från olika länder. De flesta av dem berättade att de skulle börja studera igen efter sin mission. Jag upptäckte att jag ville samma sak.

Mina kamrater gav mig mycket hopp, men att återvända till mitt enkla liv och hem efter min mission blev en kulturchock. Jag visste dock att min himmelske Fader skulle hjälpa mig, så jag kunde genomleva den tiden med mycket tro och hopp.

Med hjälp av lån till hemvända missionärer från kyrkans utbildningsverksamhet fick jag möjlighet att studera. Jag tog examen i medicinsk laborieteknik år 2002. Sedan dess har jag välsignats med att få verka i många ämbeten i kyrkan. När jag kom till västra Kenya bildade vi under områdets ledarskap en grupp för medlemmar i Kakamega. Den gruppen växte till en gren som nu har delats i två grenar.

TRÄD OCH ETT TÄLT

För närvarande har vi möten i ett tält med cirka 100 sittplatser. Vi lämnar ena sidan öppen för dem som inte får plats inne i tältet. Ibland när vi är för många sitter folk under träden i närheten.

För tillfället har vi bara sakramentsmöten. En del av

våra grensmedlemmar promenerar två timmar till och från kyrkan bara för att närvara, ta sakramentet och få träffas.

Det budskap som tilltalar våra unga medlemmar är känslan av samhörighet de känner när de kommer till kyrkan. De vet att kyrkan är en tillflykt där de får höra om Jesu Kristi evangelium och blir karaktärsfasta män och kvinnor. De vet att människor bryr sig om dem. De vet att kyrkan är en plats där de lär sig sanning, dygder, ärlighet, redbarhet och hårt arbete. De vet att människor i kyrkan inspirerar dem att studera flitigt i skolan.

När jag var ung bjöd en vän in mig till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag var bara en ung pojke som inte hade någonting, men min tro på Jesus Kristus och mitt vittnesbörd om hans återställda evangelium växte sig starkt. Kyrkans medlemmar fick förtroende för mig och investerade sin tid i mig. Jag har förmånen att få göra detsamma för unga människor i dag.

Jesu Kristi evangelium är sant. Hans lära förändrar människors liv.¹ Och det är det som förändrar livet för unga människor i Kenya. ■

SLUTNOT

1. Se Russell M. Nelson, ”Ren sanning, ren lära och ren uppenbarelse”, *Liahona*, nov. 2021, s. 6.



Författaren (till höger) med sin nya vän Sara

Exempel, välsignelser och ett underbart liv

Rachel Ford, Colorado, USA

Tack vare sin high school-lärares exempel ville min mamma veta mer om kyrkan.

Under en nylig flerstavsdans som jag närvarade vid som ledare, bestämde jag mig för att bli vän med en annan ledare. Jag fick veta att vi hade träffats som hastigast tidigare, att hon bodde i en annan stav och att vi hade gemensamma vänner. Jag fick också veta att hon var från Rochester i New York, där hennes familj hade bott i många år.

Jag berättade för min nya vän Sara att min mamma föddes och växte upp i Rochester. Sara frågade efter mammas flicknamn. Jag insisterade på att det inte fanns en chans att hon skulle känna henne. Min mamma var inte medlem i kyrkan på den tiden.

Jag förklarade att mamma hade blivit medlem i kyrkan under sitt första år på college i Missouri. På high school hade hon haft en lärare som hon respekterade. Han var alltid vänlig mot henne och var ett stort exempel på Frälsarens kärlek.

Mamma fick veta att han var medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. När hon började på college ville hon veta mer om hans religion.

”Min pappa var engelsklärare i Rochester i 35 år”, sa Sara.
 ”Vilken high school gick din mamma på?”

Jag sms:ade snabbt mamma och frågade vilken skola hon gått på och vad läraren hette som hade påverkat henne att söka sig till kyrkan.

”Eastridge High, David Anderson”, svarade hon.

Saras pappa var David Anderson!

Det var ett speciellt ögonblick för oss båda när mamma berättade om allt det underbara som livet medfört efter att hon blivit medlem i kyrkan – en tempelvigsel, fyra av hennes åtta barn och många av hennes barnbarn har varit på mission, och många andra välsignelser.

När Sara nästa dag berättade om min mamma för sin pappa grät han av tacksamhet. Han hade blivit medlem i kyrkan efter att ha gift sig och hade själv velat utföra en mission, men han var änkling och hade förlorat två fruar. När han fick höra mammas berättelse kände han att han verkligen hade ett underbart liv.

Min familj är så tacksam för David Anderson, high school-läraren som höll sina förbund och vars exempel inspirerade en artonårig flicka att söka sanningen och förändra sitt liv och kommande generationers liv.

Med Jesu Kristi evangelium kan livet vara underbart för alla som är villiga att följa Frälsaren och hedra sina förbund. ■



Mamma hade rätt

Jason Choi, Seoul, Sydkorea

Genom att jag följt min mors råd att hålla fast vid ledstången av järn har mitt hem välsignats med den Helige Andens närvaro.

När jag var 13 år gammal blev min mamma mycket sjuk. Hon diagnostiserades med en allvarlig cancer i dess slutfas och fick veta att hon hade sex månader kvar att leva. Pappa ville inte att vi barn skulle få veta det, så jag fick inte veta hur sjuk hon var förrän hon bara hade en månad kvar att leva.

Jag var inte tillräckligt gammal för att förstå vad som höll på att hända, och jag tvekade att besöka henne på sjukhuset. Min biskop uppmuntrade mig att ge henne sakramentet, men jag ville inte. Jag trodde att hon snart skulle komma hem. Men min biskop framhårdade eftersom han visste att hon inte hade så lång tid kvar.

När jag till slut åkte dit välsignade min biskop sakramentet och jag gav det till mamma. Hon var så sjuk att hon inte pratade så mycket. Men hon sa: "Släpp inte taget om ledstången av järn" (se 1 Nephi 8:19–20, 24, 30).

Min mor gick bort strax därpå, men jag mindes hennes avskedsord till mig. Jag har blivit välsignad genom att följa hennes råd.

Senare erbjöd jag mig att hjälpa två medlemmar i en familj som bodde i närheten och som hade det svårt. De tog emot min hjälp och blev en del av mitt hushåll.

Men jag hade inte ekonomiska medel att försörja oss. Så jag fick arbeta hårdare än någonsin för att försörja tre personer i stället för en. Det var en stor livsstilsförändring.

För att hantera förändringen visste jag att jag behövde följa mammas ord och hålla ett fast tag om ledstången av järn. Att hålla fast vid ledstången av järn innebär bland annat att minnas Frälsaren och studera Guds ord.¹ Jag behövde vara ett gott exempel, kommunicera mer med Gud och studera skrifterna varje dag. Så vi började studera skrifterna tillsammans. Snart kände vi ett rikt mått av Anden i vårt hem.

De mest tillfredsställande och underbara stunderna i mitt liv har kommit av att hålla fast vid ledstången av järn. Jag har också insett att "när [vi] håller fast vid ledstången av järn vandrar [vi] hand i hand med Jesus Kristus. *Han* vägleder [oss] och *han* undervisar [oss]."² ■

SLUTNOTER

1. Se David A. Bednar, "Men vi gav inte akt på dem", *Liahona*, maj 2022, s. 16.
2. Se Andrea Muñoz Spannaus, "Trofäst intill änden", *Liahona*, maj 2024, s. 61.

Varför botade han henne inte?

Kirsten Jacobson, Utah, USA

Jag ville att vår dotter skulle bli frisk, men Gud hade en annan plan för vår familj.

Någon gång under vår dotter Jillys spädbarnstid slutade hon nå utvecklingsmässiga milstolpar och verkade ofta överväldigad av sin omgivning. Efter många böner och en rad gudomligt iscensatta händelser fick vi veta att hon hade en konduktiv hörselnedsättning.¹

18 månader gammal genomgick Jilly en operation som gav henne tillbaka hörseln. Det var en mirakulös tid att se henne blomma upp när hon började kommunicera med oss. Men några år senare dök nya utmaningar upp. Återigen sökte vi svar.

Som tidigare fick vi efter en rad underverk veta att Jilly hade utvecklat en hörselstörning som innebar att hennes hjärna inte kunde tolka ljudsignaler på rätt sätt. Vi började arbeta med terapeuter och läkare för att hjälpa henne navigera i världen som hon upplevde den.

Jag trodde av hela mitt hjärta att om jag bad och höll fast vid min tro, så skulle Gud bota vår dotter. Jag visste att han hade makt att göra det, så varför botade han henne inte?

Mitt i allt detta kände jag mig som Marta och Maria i Nya testamentet. De hade hoppats att deras bror Lasarus skulle bli botad, men Gud hade ett större underverk i åtanke. Genom att dröja med att komma hem till dem gav Jesus utrymme för deras tro att växa på sätt som skulle ge ära åt Fadern och Sonen och visa vilken potential de har i beredskap för våra liv.

”Herre, om du hade varit här skulle min bror inte ha dött”, ropade Maria till Jesus när han kom dit (Johannes 11:32). Då



uppväckte han en fullständigt helad Lasarus från de döda.

Mitt svar, liksom Marias och Martas, kom på ett oväntat sätt. En morgon kom den här tysta tanken till mig: Din dotter behöver inte helas. Hon behöver kärlek och acceptans.

Först hade jag svårt att acceptera svaret. Jag ville att Jilly skulle bli fri från svårigheter. Men när jag öppnade hjärtat insåg jag att Guds plan för vår dotter var vackrare än vad jag hade föreställt mig. Han visste att den här upplevelsen skulle hjälpa vår familj att växa i tro och tillit.

Det har inte varit lätt att se Jilly tackla sina utmaningar. Men under den här resan har jag lärt mig att Guds tidsschema och planer alltid är perfekta. Han vet när han ska vara där för oss. Allt vi behöver göra är att lita på att han alltid är det. ■

SLUTNOT

1. Ett tillstånd som uppstår när ljudvågor blockeras från att nå innerörat på grund av en skada i ytter- eller mellanörat.



Vårt hjärta i hans händer

Florence Meissner-Adamer, Baden-Württemberg, Tyskland

Som vår Frälsare tar Jesus Kristus vårt hjärta i sina händer och helar det.

Min tro på Jesus Kristus är grunden i mitt liv, och min himmelske Faders kärlek är själva kärnan i mitt liv. Jag känner mig som ett med dem. Genom att ingå och hålla templets förbund känner jag deras kraft i mitt liv.

I Herrens hus känner jag mig nära honom. Jag känner styrkan och kraften av hans prästadöme. Det känns som om han räcker ut handen mot mig och inbjuder mig att greppa den.

Min resa genom livet har innefattat medicinska studier, under vilka ett samband mellan tro och medicin blev uppenbart för mig. En gång när jag lärde mig om hjärtkirurgi, assisterade jag vid en hjärtoperation. En patient skulle genomgå en kranskärlsoperation. En av förberedelserna innebar att koppla in en hjärt-lungmaskin för att säkerställa livsviktig blod- och syretillförsel i kroppens cirkulationssystem.

Med hjälp av en speciell flytande lösning stoppade kirurgen tillfälligt hjärtat så att han kunde utföra ingreppet utan någon hjärtaktivitet. Jag iakttog noggrant kirurgens händer och såg hur han lyfte lite på hjärtat i bröstkorgen. I det ögonblicket vände han sig mot mig genom att vrida lite på huvudet. Han bad mig försiktigt ta tag i hjärtat med min högra hand så att det kunde stabiliseras inför omplaceringen av kranskärlet.

När jag höll patientens hjärta i min hand kände jag omedelbart ett enormt ansvar och en djup känsla av förundran. Följande

ord från Lärnan och förbunden 101:16 kom till mig: "Var stilla och vet att jag är Gud" (se även Psaltaren 46:11).

Jag förknippar den här bilden av ett lugnt hjärta med den andliga insikten att Jesus Kristus, som vår Frälsare, tar vårt hjärta i sina händer och helar det.

Jag har lärt mig sanningen i de ord som president Russell M. Nelson uttalade under en av de senaste generalkonferenserna: "Det bästa ligger framför oss när vi helt och hållet vänder våra hjärtan och liv till Jesus Kristus."¹ ■

SLUTNOT

1. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 122.



Jeremy R. Jaggi
i de sjuttios kvorum

FRÅN UV: AKTUELLT

GRUNDSTENAR TILL ATT SKAPA KRISTUSLIK SAMHÖRIGHET I RELATIONER

När vi bygger våra relationer på Jesus Kristus kan vi uppleva större enighet och glädje.

En sak jag älskar med unga vuxna är att de är villiga att ställa utmanande frågor.

Mina unga vänner frågar ofta: "Hur kan jag bygga genuina, kristuslika relationer?" Att finna och skapa äkta, djup samhörighet med andra kan vara en utmaning för många i dag.

Behovet av mänsklig kontakt är en naturlig del av jordelivet. Vår himmelske Fader utformade sin plan för att smida eviga länkar mellan män och hustrur, föräldrar och barn och släktingar (se Malaki 4:6; 1 Korintierbrevet 11:11).

Motståndaren är den store splittraren. I och med att jag förrättat många beseglingar för unga vuxna och tyvärr även sett äktenskap mellan unga beseglade par upplösas, har jag bevittnat den hjärtesorg som motståndarens strategier kan leda till.



Den smärtsamma realiteten, som att utsättas för övergrepp, otrohet eller bli övergiven, kan rasera äktenskap, men alltför ofta är det avsaknad av andlig och känslomässig närhet som tar död på relationen eller hindrar den från att skapas.

En del unga känner sig isolerade och ensamma i sin avsaknad av genuin samhörighet med andra unga vuxna i sin närhet. De känner kanske att de inte kan anförtro sig åt någon om sina svårigheter, och i stället finner de sig i ensamhet. Det är i en djup samhörighet med Frälsaren och med varandra som vi finner det stöd vi behöver för att helas från våra största svårigheter och kan ha meningsfulla relationer med människor omkring oss.

Känslomässig och andlig närhet är viktiga förutsättningar för många relationer, allt ifrån sann vänskap till varaktiga äktenskap. Alltför ofta hoppar vi över den här utvecklingen eller undviker den på grund av distraktioner, missmod eller rädsla. Men genom att tillämpa principer för äkta samhörighet och bygga våra relationer på Jesus Kristus kan vi skapa förutsättningar för större framgång, enighet och glädje.

FÖRLITA DIG INTE PÅ FALSK SAMHÖRIGHET

Närhet uppstår när människor upplever kärlek, förståelse och samhörighet i relationen med varandra på en djup, autentisk nivå. I en värld med så många tekniska framsteg kan vi framstå som mer sammankopplade än någonsin förr. Men under ytan kan mer skärmtid bli ett hinder för samhörighet med andra.

Många unga vuxna har svårt att stå emot pornografi, och om lockelsen inte kontrolleras kan den blockera utvecklandet av äkta närhet till andra. Artificiell intelligens är också på väg att bli ett verktyg inte bara för information utan även för fabricerad samhörighet. En del unga vuxna förfalskar sina känslor av tillhörighet genom att lägga tid på att jämföra sig med influencers på sociala medier eller försöka hänga med i världens skönhets- och livsstilstrender. Vissa lägger överdrivet mycket tid på böcker, datorspel eller teve, och inbillar sig en

samhörighet med påhittade personer som har orealistiska relationer. Andra drar sig mest undan och ersätter äkta närhet med världsliga bekvämligheter, och undviker att umgås med verkliga människor så mycket som möjligt.

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum har varnat unga vuxna för farorna med att leva i en digital värld: ”Falsk känslomässig intimitet kan tränga undan det verkliga livets känslomässiga intimitet – just det som binder två personer samman.”¹

Tyvärr får motståndaren isolering att se mycket mer lockande ut än samhörighet – det är lättare att hålla fast vid gamla vanor än att börja ta steg mot förändring och bygga relationer. Han vet att medkännande, äkta relationer mellan vänner, familjemedlemmar, ledare och makar kan hjälpa oss att känna större samhörighet med varandra och med Jesu Kristi rena kärlek.

Äldste David L. Buckner i de sjuttios kворum har sagt: ”Bröder och systrar, vi måste sluta leta efter anledningar till splittring och i stället söka efter möjligheter att ’vara ett’ [Läran och förbunden 38:27]. [Frälsaren] har välsignat oss med unika gåvor och egenskaper som inbjuder till att lära av varandra och till personlig utveckling ... Att söndra och erövra är motståndarens plan för att förstöra vänskapsband, familjer och tro. Det är Frälsaren som förenar.”²

”LÄGG MÄRKE TILL HUR DET GÅR FÖR ER”

Det vi väljer att ägna vår tid, energi eller fokus åt, avgör vilken belöning vi får skörda.

I Gamla testamentet lärde profeten Haggai: ”Ni sår mycket men skördar litet. Ni äter men blir inte mätta. Ni dricker men blir inte glada. Ni klär er men blir inte varma. Den som får lön har hål i börsen” (Haggai 1:6).

När vi lägger ner så mycket tid på något som skapar falsk samhörighet är det som att stoppa sin lön i en börs med hål i. Vi får inget ut av det. Det leder inte till något gott. Vi försöker skapa närhet med något eller någon som inte existerar, och det står i vägen för att skapa verklig samhörighet med och närhet till andra.



JESUS KRISTUS



Herren har gett oss ett potentiellt botemedel, inte bara en gång utan två gånger: ”Lägg märke till hur det går för er” (Haggai 1:5, 7).

Börja med små mål. Lägg undan datorn, spelkonsolen och mobilen, och ge utrymme för Guds ord varje dag! Johannes lärde: ”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud” (Johannes 1:1). Låt Jesus Kristus fullkomligt omsluta dig. Han är Ordet!

Dessutom, efter att Herren hade gett oss rådet att ”lägga märke till hur det går för [oss]”, uppmanade han sitt folk att bygga ett hus åt Herren: ”Gå upp till bergen, hämta virke och bygg upp mitt hus, så ska jag glädja mig över det och visa min härlighet, säger Herren” (Haggai 1:8).

Om du behöver motivation för att skapa samhörighet med Gud och med andra, be då din himmelske Fader om hjälp. När du uppnår större närhet och samhörighet med Gud fördjupas din förmåga att uppleva kärlek i ditt eget liv och i dina relationer.

BACKA FRÅN STOLTHET OCH SÖK ÖDMJUKHET

För att vi ska kunna utveckla känslomässig och andlig närhet i en relation krävs ärliga samtal om ett potentiellt svårt ämne: oss själva.

Att prata om sina svårigheter, svagheter, önskningsar, intressen och känslor kräver sårbarhet och mod. Men det finns en särskild stor barriär som hindrar oss från djupa samtal om den här typen av ämnen:

Stolthet.

Det är känslan av att inte kunna visa vårt sanna jag på grund av vad andra kan tänka om oss. Kommer vi att mötas av kärlek eller avvisande? Jämförelser med andra kan stjälja vår glädje.

Sårbarhet, mildhet och öppenhet leder till ökad tillit, närhet och intimitet i relationer. Det kan kännas riskabelt att dela med sig av ömtåliga känslor, men vi bevarar bara vår stolthet när vi inte delar med oss av känslor i våra relationer.

Vi behöver ödmjukhet.

Hur kan vi inbjuda till mer ödmjukhet i livet?

Stå på heliga platser. Umgås med heliga människor. Skapa och upprätthåll heliga vanor.

Några av de bästa, mest närhetskäppande samtalen jag någonsin haft med min fru Amy har ägt rum i celestialet rummet i templet. Jag är mer villig att visa känslomässig närhet när jag befinner mig på platser där Anden kan vistas.

President Russell M. Nelson har gett oss det här löftet: ”*Varje person som uppriktigt söker Jesus Kristus finner honom i templet.* Ni kommer att känna hans barmhärtighet. Ni kommer att finna svar på era mest plågsamma frågor. Ni kommer att bättre förstå glädjen i hans evangelium.”³

Om vi prioriterar att vara där Anden har berört oss, såsom i templet, institutet eller på sakramentsmötet, börjar vi längta efter ödmjukhet – vi börjar önska oss närhet till Gud och vill ha djupare, närhetskäppande samtal.

Jag lovar att han kommer att ge dig styrka om du är ärlig mot dem du dejtar på allvar vad gäller tidigare svårigheter, bekymmersamma vanor, problem med pornografi, svårigheter med att sköta din ekonomi, trauman eller övergrepp. Han kommer att leda dig till stöttande vänner och mentorer som du kan prata förtroligt med om dina frågor om evangeliet, dina problem med psykisk ohälsa eller din ensamhet.

Som äldste Joseph W. Sitati, generalauktoritetssjuttio emeritus, har sagt: ”Han visade genom sitt exempel att med en ödmjuk inställning är det verkligen möjligt att känna och älska Gud Fadern av hela vårt väsen och att älska andra som vi älskar oss själva, utan att hålla något tillbaka.”⁴

SÖK BALANS OCH HELHET

Något jag ofta ser hos unga ensamstående vuxna är en rädsla för att inte få möjlighet att gifta sig. Som en följd av detta får deras övriga andliga, intellektuella, fysiska och sociala mål stå tillbaka, och många rusar in i relationer och äktenskap utan att ta sig tid att verkligen

lära känna personen i fråga och utveckla andlig och känslomässig närhet till honom eller henne.

Har du någonsin kommit på dig själv med att dejta på grund av rädsla? Jag förstår hur skrämmande en ovisst framtid kan te sig. Till dem som känner sig rädda gav Jakob följande råd:

”Räkna det som ren glädje ... när ni råkar ut för olika slags provningar.

Ni vet ju att när er tro provas ger det uthållighet.

”Och låt uthålligheten leda till fulländad gärning, så att ni är fullkomliga och hela, utan brist på något sätt” (Jakobs brev 1:4).

Det grekiska ordet för *fullkomlig* betyder ”hel” eller ”fulländad”. Tänk på orden i det här skriftstället: Låt uthålligheten leda till fulländad gärning, så att ni är *fullkomliga och hela*.

Vi kan släppa taget om det som är bortom vår kontroll och låta vår uthållighet leda till fulländning.

Att gifta sig i templet och bilda familj är eftersträvansvärda mål, men du bör också ha mål och planer som är oberoende av en romantisk relation. En relation blir heligare när du strävar efter andra mål i livet, särskilt om de innefattar att främja en djupare samhörighet och förmåga till känslomässig närhet med vänner och familjemedlemmar, din himmelske Fader och Jesus Kristus.

SÄTT GUD FRÄMST

I skrifterna lär Jesus: ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också” (Matteus 6:33).

Ibland underskattar vi det här löftet.

Vi behöver söka Gud först. Om vi söker honom dras vi till andra som också söker honom. Detta är nödvändigt för att vi ska kunna utveckla starka, varaktiga vänskapsband och äktenskap.

Andliga ting bör ha den främsta platsen i våra tankar, och Frälsarens namn bör ständigt vara på våra läppar.

President M. Russell Ballard (1928–2023) sa: ”I min

verksamhet har jag lärt mig att det som betyder mest är våra relationer till vår himmelske Fader och hans älskade Son, våra familjer och vår nästa, och att låta Herrens Ande vägleda oss i dessa relationer så att vi kan vittna om det som betyder mest och varar längst.”⁵

Vi behöver varandra. Och genom vår samhörighet kan vi hjälpa varandra att vända oss till Jesus Kristus.

Vår samhörighet med Jesus Kristus är nyckeln till att förändra våra vanor, våra synsätt och vår villighet att ha en djup samhörighet med människor omkring oss. När vi prioriterar vår relation med honom kan vi helt och hållet visa upp vårt riktiga jag och skapa äkta närhet och meningsfulla relationer som berikar livet med varaktig glädje och kärlek. ■

SLUTNOTER

1. David A. Bednar, ”Saker och ting som de verkligen är 2.0” (världsomfattande andakt för unga vuxna, 3 nov. 2024), Evangeliebiblioteket.
2. David L. Buckner, ”Ni är mina vänner”, *Liahona*, nov. 2024, s. 40.
3. Russell M. Nelson, ”Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka”, *Liahona*, nov. 2024, s. 122.
4. Joseph W. Sitati, ”Lärjungeskapets mönster”, *Liahona*, nov. 2022, s. 88.
5. M. Russell Ballard, ”Kom ihåg det som betyder mest” *Liahona*, maj 2023, s. 107.

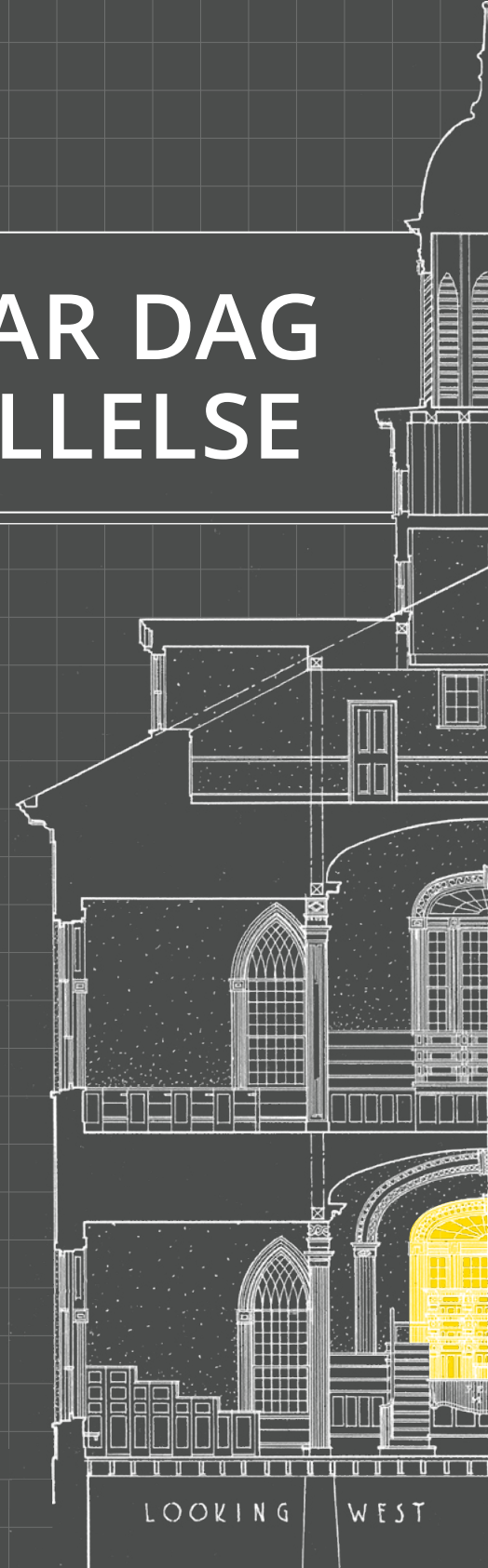
UPPTÄCK MER I UV: AKTUELLT

Ta en titt på *UV: Aktuellt*, kyrkans officiella digitala tidskrift för unga vuxna i Evangeliebiblioteket under Tidskrifter eller Vuxna > Unga vuxna.

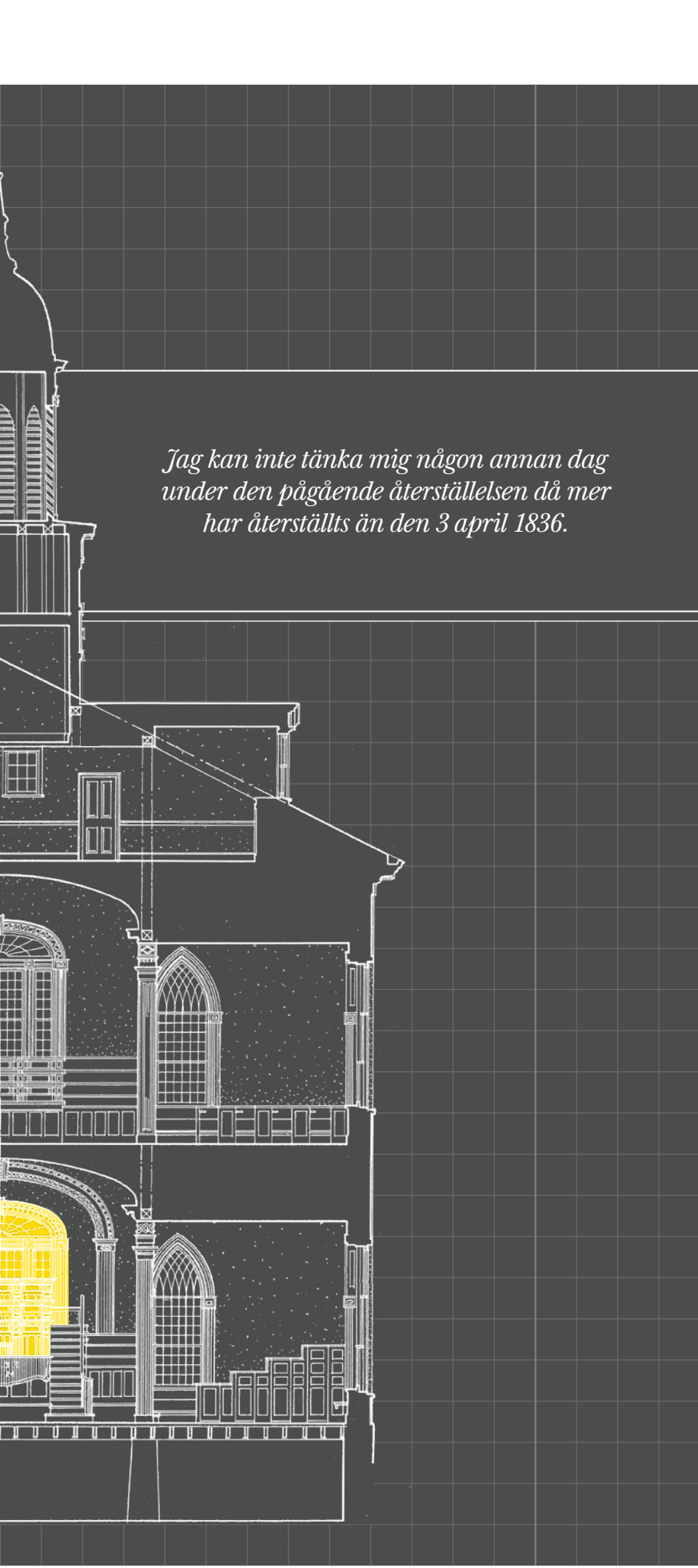
Följ oss på Instagram på @ya.weekly för mer upplyftande innehåll.



EN UNDERBAR DAG AV ÅTERSTÄLLELSE



LOOKING WEST



*Jag kan inte tänka mig någon annan dag
under den pågående återställelsen då mer
har återställts än den 3 april 1836.*

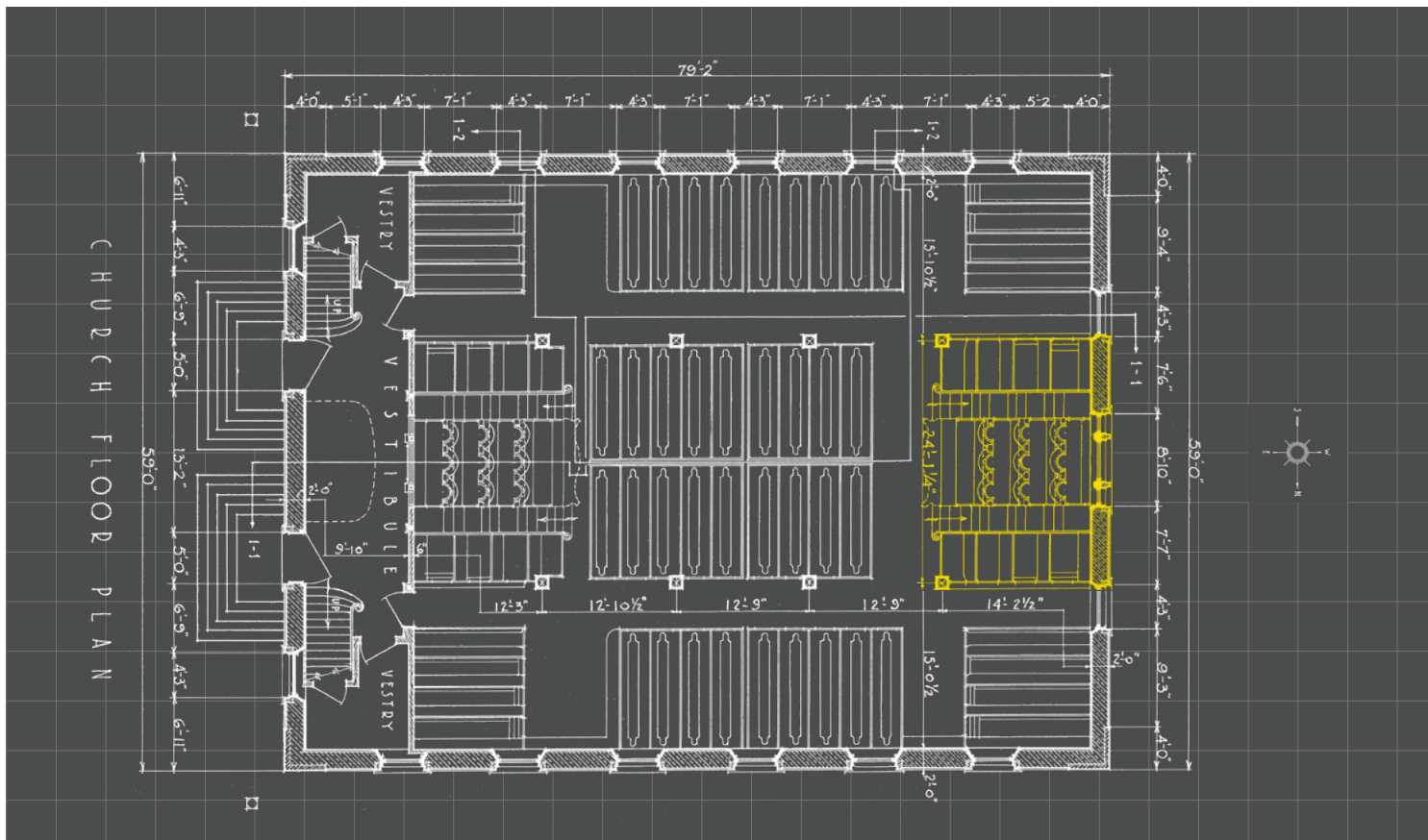


Äldste Kyle S. McKay

Generalauktoritetssjuttio och kyrkans historiker och skrivare

Många människor fick uppleva mirakulösa manifestationer i Kirtlands tempel under dess invigning den 27 mars 1836 och under månaderna som ledde fram till den. Det fanns de som såg änglar, några såg kluvna tungor av eld, andra beskrev ljuspelare från himlarna och några upplevde syner av Frälsaren.¹

Joseph Smith beskrev invigningsveckan som ”en pingst och en begåvning vars minne i sanning kommer att leva länge”.² Men jag tänker att alla dessa tillsammans inte motsvarar den bestående – i sanning eviga – betydelsen av det som ägde rum där den 3 april 1836. Jag kan inte tänka mig någon annan dag under den pågående återställelsen då mer har återställts än den 3 april 1836.



PRÄSTADÖMSNYCKLAR

För att förstå betydelsen av det som återställdes den dagen krävs en grundläggande kunskap om prästadömet och dess nycklar. Prästadömet är Guds myndighet och kraft. Han förlämnar sina söner och döttrar myndighet och makt att handla i hans namn för sina barns frälsnings skull. Prästadömet *nycklar* är myndigheten att föreskriva hur, när och var prästadömet ska utövas. Nycklar skapar inte mer prästadöme – de representerar snarare myndigheten att ha tillgång till och utöva prästadömet på specifika sätt och för specifika ändamål. De utgör en del av Guds ordning och har förlänats för upprätthållandet av rätt ordning.

I ett känsloladdat samtal med Petrus och de andra apostlarna sa Jesus i princip: ”Jag ska bygga min kyrka, och den ska byggas på uppenbarelsens klippa” (se Matteus 16:18). Som en del av den kyrkan ska jag ”ge dig himmelrikets *nycklar*” (Matteus 16:19; betoning tillagd). Och något av det som dessa nycklar skulle ge dem tillstånd att göra var att binda och lösa på jorden och i himlen.³

Före den 3 april 1836 återställde Frälsaren, genom himmelska budbärare, prästadömet och vissa nycklar, och gav Joseph myndighet att upprätta kyrkan, organisera prästadömsämbeten och officiera i de angelägenheter som fastställts i kyrkans föreskrifter och förbund (se Läran och förbunden 20). Men Joseph hade inte tagit emot alla nödvändiga prästadömsnycklar för att kunna utföra alla förrättningar som skulle komma att bli en del av kyrkan. De här viktiga nycklarna återställdes den 3 april 1836.

Den dagen – påskdagen – förenade Joseph Smith och Oliver Cowdery sig med en stor grupp heliga i Kirtlands tempel för att lära, umgås, tillbe Herren och ta del av sakramentet tillsammans. Någon gång under eftermiddagen drog sig Joseph och Oliver tillbaka till melkisedekska prästadömet talarstolar på västra sidan av bottenvåningen och sänkte förlåten så att de avskildes från andra i templet. De gick ner på knä i högtidlig, tyst bön. Vi vet inte exakt vad de bad, men vi vet att deras böner besvarades.



De berättade att "slöjan togs bort från våra sinnen och vårt förstånds ögon öppnades". De såg Jesus Kristus stå på talarstolens bröstvärn. Efter att ha presenterat sig förkunnade Jesus: "Era synder är er förlåtna." (Se Läran och förbunden 110:1–5.)

Det tyder på att de i sina tysta böner bland annat hade sökt förlåtelse – något som Joseph Smith fortsatte göra resten av livet. I den stunden gjorde Jesus Kristus dem syndfria. Han var utan synd. De var utan synd. Och templet hade invigts, tagits emot och helgats. Allt var redo för det som just skulle hända.

När denna syn av Frälsaren var över kom himmelska budbärare för att återställa prästadömet's nycklar: Mose förlänade *nycklarna* till Israels insamling, Elias överlämnade "Abrahams evangeliums tidsutdelning" och Elia återställde "denna tidsutdelnings nycklar", eller det som ofta kallas beseglingsmakten (se Läran och förbunden 110:11–16). Det är viktigt att förstå att dessa återställda nycklar kompletterar varandra. De är tätt sammanflätade och i slutändan ömsesidigt beroende av varandra.

NYCKLARNAS TILL ISRAELS INSAMLING

I forna dagar skingrades Guds förbundsfolk, Israels hus, på grund av olydnad. Men Gud lovade att en dag samla dem igen genom att återställa deras ursprungliga förbund och slutligen hans närhet till dem. I och med återställelsen av sin kyrka och sitt evangelium genom Joseph Smith började Herren uppfylla sitt löfte att återställa eller samla in Israel.

Även innan återställelsen av nycklarna till Israels insamling befalldes de som hade döpts i närliggande stater att samlas i Kirtland (se Läran och förbunden 29:2, 7–8; 37:3).

Så snart nycklarna till insamlingen hade återställts utökades missionsarbetet nästan omedelbart. Evangeliet spreds inte bara till grannstater utan också till ett grannland och snart till andra sidan havet i alla väderstreck – bokstavligen till jordens fyra hörn. Med dessa nycklar kunde apostlarna "öppna rikets dörr överallt" i världen (Läran och förbunden 112:17).

Minst tre saker i fråga om Israels insamling är anmärkningsvärda. För det första var Israel vid tiden

för Moses födelse redan samlat på en plats. Men de var inte samlade på *rätt* plats. Platser är viktiga. De befann sig i trädrom, utan friheten att dyrka Gud. Gud ville att hans förbundsfolk skulle vara i ett förbundsland, eller ett utlovat land. För det forntida Israel var Egypten inte den platsen. Det var Kanaan som var det. På liknande sätt samlar Gud nu Israel till en utlovad plats – Sion och hennes stavar.

För det andra utgörs samlingen inte bara av en gruppering av vänner, släktingar och likasinnade. Syftet med insamlingen är att samlas till Gud, i hans närhet. Det forna Israel bar det flyttbara tabernaklet, en symbol för Guds närvaro. Detsamma gäller dagens Israel. Joseph Smith förkunnade att ”huvudsyftet” med insamlingen av det nutida Israel var att ”bygga ett hus åt Herren, vari han kunde uppenbara för sitt folk förrättningarna, som tillhör hans hus och hans rikes härligheter, samt undervisa folket om frälsningens väg”.⁴ Kort sagt var syftet med insamlingen att upprätta Sion, en plats där Gud kan vistas bland ett folk han känner sig bekväm med att de vistas i hans tempel.

Slutligen upprätthölls de heliga trots alla svekfulla fördrivningar tack vare insamlingens ande som kommit över dem. Genom sina handlingar förkunnade de sturskt: ”Om ni driver i väg oss härifrån kommer vi att samlas någon annanstans. För samlas ska vi. Vi har befallningen; vi har nycklarna. Förskingringen är över. Tiden är inne för Israel att samlas!”

President Nelson har sagt att ”det händer *ingenting* på jorden just nu som är viktigare än [Israels insamling]. Det finns *ingenting* som betyder mer. Absolut *ingenting*.”⁵

ABRAHAMS EVANGELIUMS TIDSUTDELNING

Efter att Mose uppenbarat sig överlämnade Elias ”Abrahams evangeliums tidsutdelning” (Läran och förbunden 110:12). Ofta avser ordet *utdelning* en tidsperiod, men det kan också betyda ett särskilt tillstånd eller privilegium. Abrahams evangelium, som innefattar det förbund som Gud slöt med Abraham och välsignelserna han lovade honom, är verkligen exceptionella, utöver det vanliga. Hur exceptionella? Vi tror att Gud lovade Abraham allt han har. Det här löftet och evangeliet som gavs till Abraham utgör verkligen en speciell utdelning. Den 3 april 1836 återställdes denna

speciella utdelning och myndigheten att utfärda den till Joseph Smith. Det är intressant att de nycklar som förknippas med Abrahams evangelium inte nämns i kapitel 110, men dessa nycklar återställdes i den mån de var nödvändiga för den här tidsutdelningen.⁶

VÄNDA HJÄRTAN OCH BESEGLINGSMAKTEN

Efter Elias uppenbarade sig Elia och tillkännagav uppfyllelsen av Malakis profetia om att barnens hjärtan skulle vändas till deras fäder (se Malaki 4:5–6). Joseph var inte främmande för den här profetian. Den var en del av Moronis budskap till honom när han var 17 år. Moroni sa till Joseph att Elia skulle ”inplanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna, och barnens hjärtan ska vända sig till sina fäder” (Läran och förbunden 2:2).

Vilka är *dessa* fäder, och vilka löften hade de fått? En av dem var utan tvekan Abraham. Och de löften som gavs till honom utgör upphöjelse – ett liv med Gud, ett liv *som* Gud. Abraham själv eftertraktade dessa löften eftersom han visste att de hade getts till ”fäderna” före honom (se Abraham 1:2–4).

Resultatet av att utöva den här makten, som föreskrivs av de nycklar som Elia återställde, är åtminstone tvåfaldigt. För det första: Alla nödvändiga förrättningar vi tar emot och alla förbund vi ingår i det här livet i kraft av prästadömet blir bindande med ett bemyndigat sigill i nästa liv – bundet på jorden, bundet i himlen. För det andra, genom denna beseglande makt sammanbinds släktskapsrelationer, som börjar med man och hustru och sträcker sig till både rötter (förfäder) och grenar (efterkommande), för evigt i vad vi kallar ett evigt förbund – förbundet som ingicks med fader Abraham. För detta ändamål återställde Elia beseglingsmakten.

Inser du hur dessa tre är sammanflätade – Israels insamling, Abrahams evangelium och förbund, och beseglingsmakten? President Nelson har sammanfattat det så här: ”Dessa nycklar bemyndigade Joseph Smith – och alla Herrens kyrkas presidenter efter honom – att samla in Israel på båda sidor om slöjan, att välsigna alla förbundets barn med Abrahams välsignelser, att sätta ett bekräftande insegel på prästadömet förrättningar och förbund samt att besegla familjer för evigt. Dessa

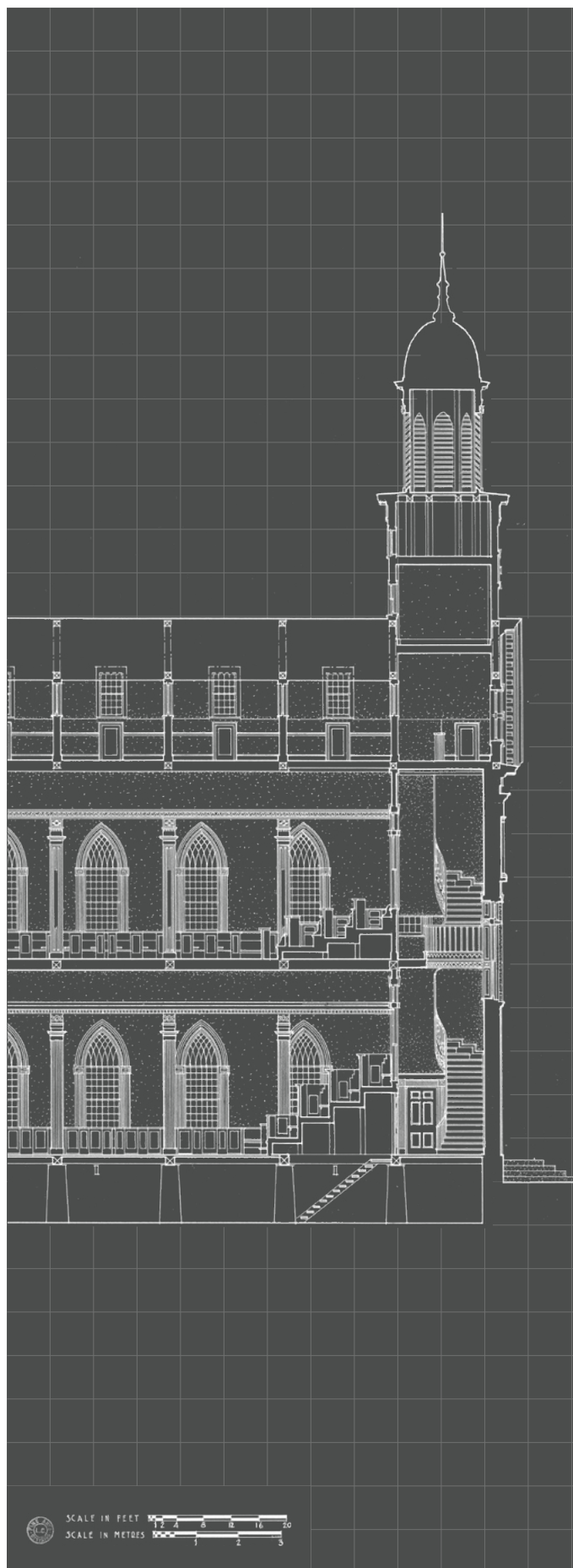
prästadömsnycklars makt är oändlig och hisnande.”⁷

Detta är förklaringen till att händelserna i templet i Kirtland är så viktiga. Det är inte mycket vi gör i denna kyrka av varaktig betydelse som inte görs i kraft av dessa nycklars myndighet som återställdes den 3 april 1836 i templet i Kirtland. Prästadömet och dessa nycklar överskrider både platsen och byggnaden, men templet i Kirtland utgör i sig en storslagen påminnelse om hur Gud verkar bland sitt folk. Det är ett heligt vittnesmål om tidernas största återställelse. ■

Från ett tal till en grupp historiker i närheten av Kirtland i Ohio, USA, den 13 juni 2024.

SLUTNOTER

1. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), s. 232–239.
2. Joseph Smith, ”Journal, 1835–1836”, s. 189, josephsmithpapers.org.
3. Matteus 18:18 visar på att nycklarna förlänades.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 412.
5. Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), Evangeliebiblioteket.
6. Se Russell M. Nelson, ”Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva”, *Liahona*, maj 2024, s. 119–123.
7. Russell M. Nelson, ”Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva”, s. 121.





Få ut allt du kan av Läran och förbunden 109

*Förslag för studier av invigningsbönen
för Kirtlands tempel*

Kyrkans ledare talar ofta om den kraft som de som tjänar och dyrkar Gud i templet kan ta emot. Ibland kan den kännas abstrakt eller utom räckhåll. Men flera skriftställen lär att kyrkans medlemmar kan ”begåvas med kraft från höjden” (se Lukas 24:49; Läran och förbunden 38:32; 95:8; 105:11; 109:35).

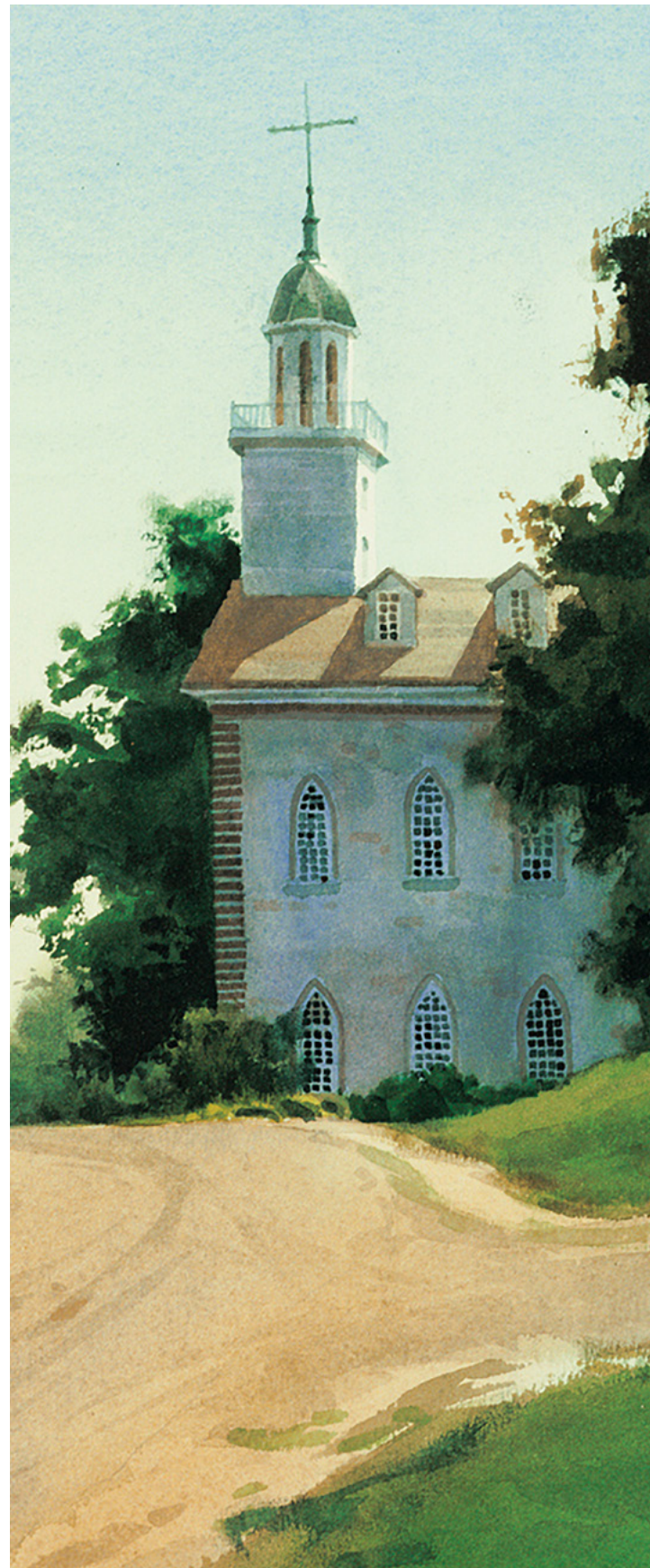
President Russell M. Nelson har sagt att Läran och förbunden 109 kan lära oss mer om den här kraften: ”Joseph Smiths invigningsbön för Kirtlands tempel är en lektion i hur templet andligen ger dig och mig kraft att möta livets utmaningar i dessa sista dagar. Jag uppmuntrar er att studera denna bön.”¹

Teman i Läran och förbunden 109

Genom att identifiera teman i invigningsbönen för Kirtlands tempel kan du få ut mer av dina studier. Här är några utvalda teman som handlar om att finna kraft genom gudsdyrkan i templet. Under dina studier kan du hitta andra teman och principer.

Uppenbarelse och undervisning (v. 8, 14)

Vi kan komma till templet för att ta emot uppenbarelse, klarhet och visdom som hjälper oss att navigera livets svårigheter.



Helgelse och helighet (v. 12, 20)

Gudsdyrkan i Herrens hus erbjuder en plats vi kan söka oss till som är helgad och helig, som inget orent kommer in i.

Enighet och samhörighet (v. 6, 17-19, 24, 67, 72)

När vi deltar i templets förrättningar förenas vi som förbundets barn och blir bättre förberedda för Frälsarens återkomst.

Guds kraft och skydd (v. 22, 26)

Utmaningarna med att leva i de sista dagarna kan vara svåra. Genom att tillbe Gud i templet och hålla våra förbund får vi skydd mot ondska.

Guds härlighet uppenbarar sig (v. 5, 12, 37, 77)

Herrens hus är en plats där Gud kan uppenbara sin närvaro och sin härlighet. När vi tillber Gud där får vi ta emot hans ljus och härlighet i våra liv.

Glädje och frid (v. 39, 76, 80)

När vi ingår och håller förbund öppnar vi porten för Gud att välsigna oss med frid, glädje och förnyelse, vilket ger oss kraft att övervinna prövningar i dessa sista dagar.

Löften och förmåner

Genom att studera Läran och förbunden 109 kan vi få större kunskap om de löften och välsignelser som vi uppnår genom tillbedjan i Herrens hus. Som president Nelson har sagt: "Det är livsviktigt för var och en av oss i dag att förstå de andliga privilegier som möjliggörs i templet."² ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson "Fröjdas åt prästadsömsnycklarnas gåva", *Liahona*, maj 2024, s. 121.
2. Russell M. Nelson, "Fröjdas åt prästadsömsnycklarnas gåva", s. 122.



YTTERLIGARE STUDIEFÖRSLAG

Du kan fördjupa dig ytterligare i invigningsbönen genom att använda de teman som betonas i den här artikeln, eller andra som du kanske upptäcker, med hjälp av följande övningar:

- Gör en uppställning med rubriker som "Verser", "Tema" och "Vad det här betyder för mig".
- Skapa en tagg för varje tema i appen Evangeliebiblioteket och lägg till skriftställen under varje tagg medan du studerar.
- Använd Handledning för skriftstudier och hitta skriftställen som hör samman med varje tema. Skapa en skriftställekedja eller tagga dem i appen.

För fler insikter om Läran och förbunden 109, se James R. Rasband, "Barmhärtighetens plan", *Liahona*, maj 2025, s. 64-68; James W. McConkie III, "Doctrine and Covenants 109: A Prophet's Invitation" (andakt på Brigham Young University - Idaho, 4 juni 2024), byui.edu.

Kyrkan i Ecuador

Missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kom till Ecuador för första gången i oktober 1965 och de första nyomvända döptes i slutet av den månaden. Kyrkans första gren organiserades 1966 och den första staven organiserades 1978. Kyrkans medlemmar i Ecuador har tjänat varandra och sina samhällen genom att hjälpa till vid naturkatastrofer och andra utmaningar. I dag har kyrkan i Ecuador



264 800 medlemmar (ungefär)

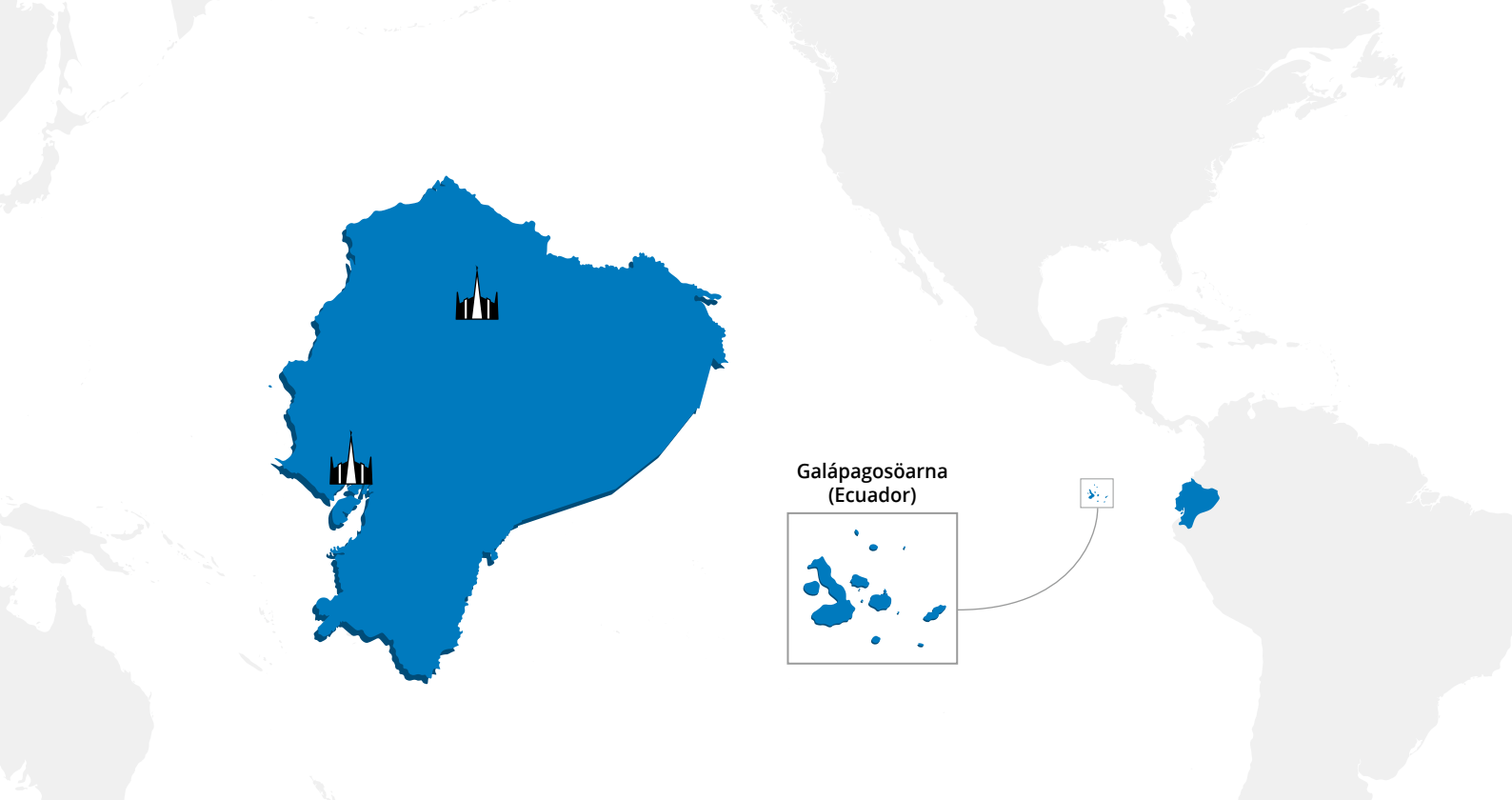


44 stavar, 327 församlingar
och grenar och 6 missioner



2 tempel (Guayaquil och Quito)





Frid i Kristus

Alejandro Tersek (ovan till vänster) från Machalás stav i Ecuador säger: "Vi försöker fokusera på Frälsaren i våra liv. Jesu Kristi evangelium har gett oss en frid som inget annat i den här världen kan ge oss."

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares, Patrick Kearon

Redaktör: Robert M. Daines

Biträdande redaktör: Yoon Hwan Choi

Rådgivare: David P. Homer, Jörg Klebingat, Gabriel W. Reid, Kristin M. Yee

Verkställande chef: Jason J. Mitchell

Chef för kyrkans tidskrifter: Adam C. Olson

Chef för förlagsverksamheten: Lee Gibbons

Verksamhetschef: Garff Cannon

Samordnare: Dillon Boss, Clark Miles

Redaktionschef: Martin Baron

Biträdande redaktionschefer: Brittany Beattie, Ryan Carr, C. Matthew Flitton, Mindy Selu, DB Troester

Publikationsassistent: Nancy Sutton

Medredaktörer: Garrett H. Garff, Chakell Wardleigh Herbert, Michael R. Morris, Alison R. Wood

Redaktionspraktikanter: Becca Bravo, Zoey Diede, Trent Hortin

Art director: Michael Dunford

Designers: Ira Glen Adair, Fay P. Andrus, Julie Burdett, David Green, Bryan W. Gygi, Colleen Hincley, Stephen Neilsen

Designpraktikant: Kylee Bodily

Produktionschef: Ammon Harris

Produktion: Emily Jo Blanchard, Baylie Escamilla, Evany Pace, Derek Washburn

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Postadress: Liahona, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (ett ord i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, khmer, kinesiska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, serbiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2025 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges får material från *Liahona* kopieras för personligt, icke kommersiellt bruk (inklusive för kyrkans ämbeten). Den här rättigheten kan upphävas när som helst. Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill bildmaterialet. Copyrightfrågor ska ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA, e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: LIAHONA (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue, old and new address must be included. **Hjälplinje för prenumeration: 001-800-537-5971.** (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.



Ungdomar tillsammans utanför Barranquilla tempel i Colombia.

VISSTE DU DET HÄR?

Kyrkans tidskrifter finns för alla åldrar på många språk.

UV: AKTUELLT

Se fler artiklar för unga vuxna. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > UV: Aktuellt](#).

VÄGLEDNING FÖR DE UNGA

Hitta artiklar som uppmuntrar och inspirerar ungdomar. Gå till [MagazineSubscriptions.ChurchofJesusChrist.org](#) för att få en kostnadsfri prenumeration på den tryckta versionen. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > Vägledning för de unga](#) för att se den digitala versionen.

VÄNNEN

Hitta artiklar och roligt innehåll för barn. Gå till [MagazineSubscriptions.ChurchofJesusChrist.org](#) för att få en kostnadsfri prenumeration på den tryckta versionen. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > Vännen](#) för att se den digitala versionen.

KONTAKTA OSS

Använd länken på [liahona.JesuKristiKyrka.org](#) för att dela frågor, feedback eller upplevelser.

Du kan också nå oss via e-post på liahona@ChurchofJesusChrist.org eller vanlig post på:

Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT
84150-0023, USA



EN KONSTNÄRS SKILDNING AV TEMPLET I KIRTLAND ÅR 1836 I KIRTLAND, OHIO, USA.

Efter att ha fått befallning år 1833 om att bygga ett Herrens hus i Kirtland i Ohio arbetade de heliga i tre år på att bygga ett tempel. I mars 1836 stod byggnaden färdig och Joseph Smith uppsände en invigningsbön som finns nedtecknad i Läran och förbunden 109. En anmärkningsvärd andlig utgjutelse följde; bland annat uppenbarade sig Jesus Kristus i templet. Andra himmelska budbärare uppenbarade sig och förlänade Joseph Smith och Oliver Cowdery prästadömsnycklar. (Se Läran och förbunden 110.)

”Vi ber dig, helige Fader, att dina tjänare ska kunna gå ut från detta hus beväpnade med din kraft och att ditt namn må vara över dem och din härlighet runt omkring dem och att dina änglar får befallning om dem,

och att de från denna plats i sanning kan bära mycket stora och härliga budskap till jordens ändar” (Läran och förbunden 109:22-23).

FRÄLSARENS HELANDE KRAFT

Den store läkaren hjälper oss
med rutinmässiga andliga
kontroller såväl som med
livräddande operationer.

18



BÖN

En del av gudsdyrkan i
templet, förr och nu

14

PORTRÄTT AV TRO

Varför ungdomar i Kenya
tar till sig evangeliet

25

KRISTUSLIK SAMHÖRIGHET

Bygga relationer på
Frälsaren

32



JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

